

a ceasului de primejdie, fără întreaga a răspuns la ordinul de mobilizare.
Orice ne-ar aduce ziua de mâine, vom rămâne strâns uniți în jurul Regelui
nostru, gata să-l urmăm, oriunde va spune porunca Lui.



ANUL XIV No. 702

2 IULIE 1940

10 LEI



EXAMENUL DE BACALAUREAT AL M. S. MARELUI VOEVD MIHAI

Măria Sa Mihai, Marele Voevod de Alba-Iulia, și-a trecut în chip strălucit examenul de bacalaureat. În fotografia noastră, Măria Sa Marele Voevod răspunde întrebărilor profesorului de matematici. Augustul părinte, vădit mulțumit de Fiul Său, îl decorează.



ADUNAREA GENERALĂ A SOCIETĂȚII „CRUCEA ROȘIE”



Un aspect al sălii, la adunarea generală a societății „Crucea Roșie”.

D-l dr. Ion Costinescu, președintele „Crucii Roșii” își rostește discursul. În dreapta sa, d-l dr. Topa, subsecretar de stat la Ministerul Sănătății și d-na Aretia Tătărescu.



Amreroasa jertfă

Țara noastră trăește zile de adâncă suferință. Deși dela începutul războiului european și până astăzi, România nu s'a abătut nici o clipă dela politica ei de pace și bună înțelegere, nădăjduind astfel să contribuie din toate puterile ei la menținerea păcii în sud-estul european, o jertfă dureroasă ne-a fost cerută: Basarabia, provincie moldovenească, care s'a alipit la Patria Mamă prin voința liber exprimată de majoritatea populației de acolo și nordul Bucovinei, vechi ținut al lui Ștefan cel Mare, ne-au fost cerute, preț nedrept al politicii noastre de cuminenie și bună înțelegere. Trupul Patriei a fost mutilat, dar puterea noastră militară rămâne neatinsă. Măsurile ordonate de M. S. Regele și de Marele Stat Major, privitoare la mo-

bilizarea armatei, arată oricui hotărîrea noastră neclintită, de-a rămâne mai departe în slujba păcii și a ordinii. Populația țării care a primit cu o mare durere dar și cu o liniște demnă lovitura soartei, trebuie să-și păstreze mai departe toată încrederea în conducătorii Patriei. Trăim zile grele. Nimeni însă să nu-și piardă nădejdea în destinele Neamului, lăsat aici de Dumnezeu, să-și îndeplinească rostul său istoric. Strâns uniți în jurul Coroanei și a conducătorilor noștri, să executăm cu bărbăție și liniște, toate poruncile, încredințați că nimic nu va fi cruțat, pentru mântuirea Patriei.

„REALITATEA ILUSTRATĂ“

M. S. REGELE A VIZITAT PAVILIONUL U. C. B.

M. S. Regele și Marele Voevod Mihai primind explicații în pavilionul U. C. B., din partea d-lui ing. N. Caranfil.



Concursuri de yole pe Lacul Herestrau.



La biserica Sft. Spiridon a avut loc cununia d-rei Ioana Bujoiu fiica d-lui ing. Bujoiu fost ministru, cu prințul Șerban Ghika.



GIBRALTARUL CHEIA MEDITERANEI

DESLĂNTUIREA războiului în Mediterana a ridicat din nou o chestiune însemnată, și anume aceea a strâmtorilor.

Curioasa configurație a acestei mări situată aproape ca un lac și înconjurată de trei continente, face ca accesul în ea să fie posibil numai prin Suez, aceasta de când s'a săpat canalul care leagă Marea Mediterană de Marea Roșie, și prin Gibraltar.

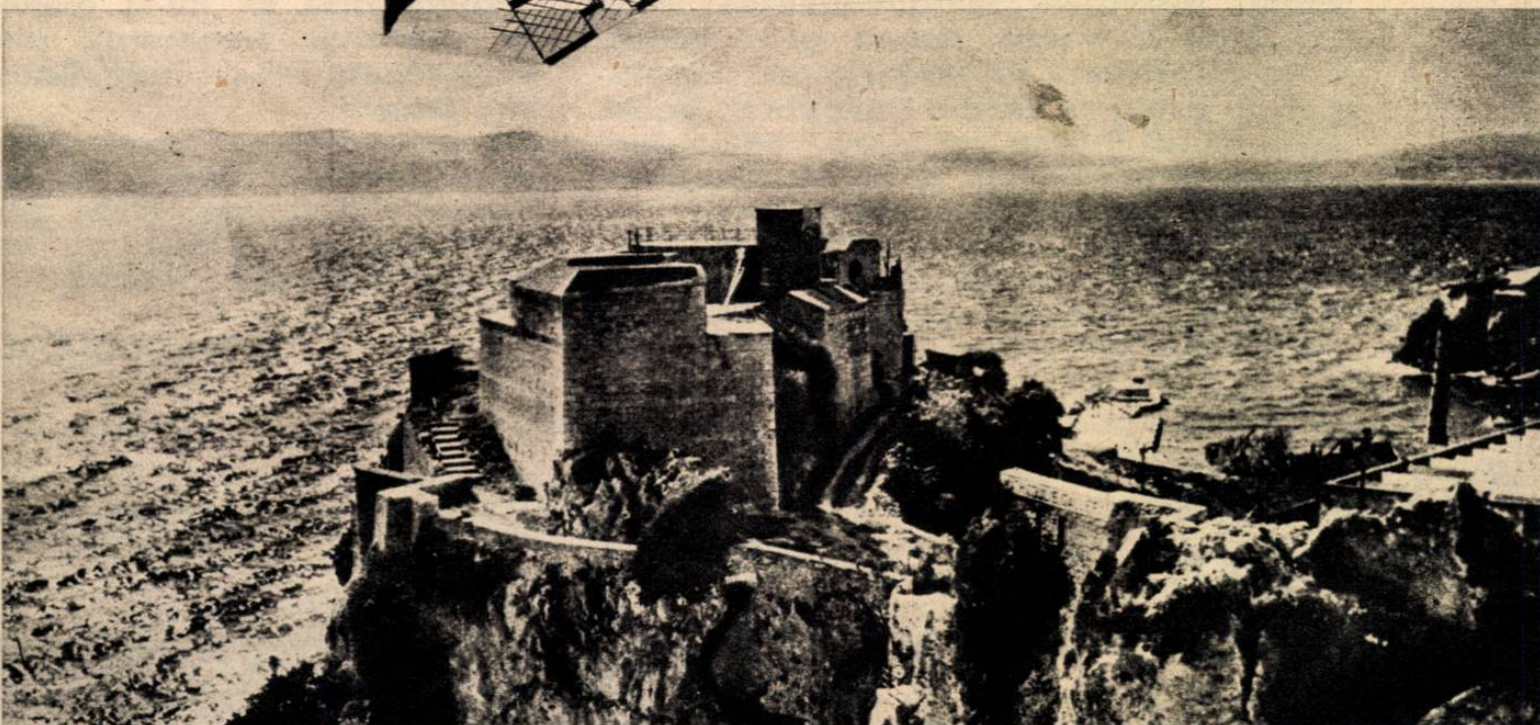
În antichitate, marinarii socotiau că pământul se sfârșește la Gibraltar, așa că n'a existat un interes pentru stăpânirea stâncii. Abia la începutul evului modern, când corăbiile s'au avântat peste oceane, statele a căror înflorire se baza mai ales pe navigație, și-au dat seama de cât de însemnată poate fi stăpânirea acestui punct strategic.

În urma tratatului dela Utrecht din 1713, Spania a recunoscut Angliei stăpânirea asupra punctului stâncos dela Gibraltar, o ieșitură ca un deget, între Oceanul Atlantic și Marea Mediterană.

În decursul secolelor, amiralitatea britanică a fortificat neîncetat muntele stâncos, astfel încât bateriile de coastă, ca și puternica flotă, adăpostită în portul natural admirabil amenajat, al Gibraltarului, poate închide comunicația între Mediterana și Oceanul Atlantic.

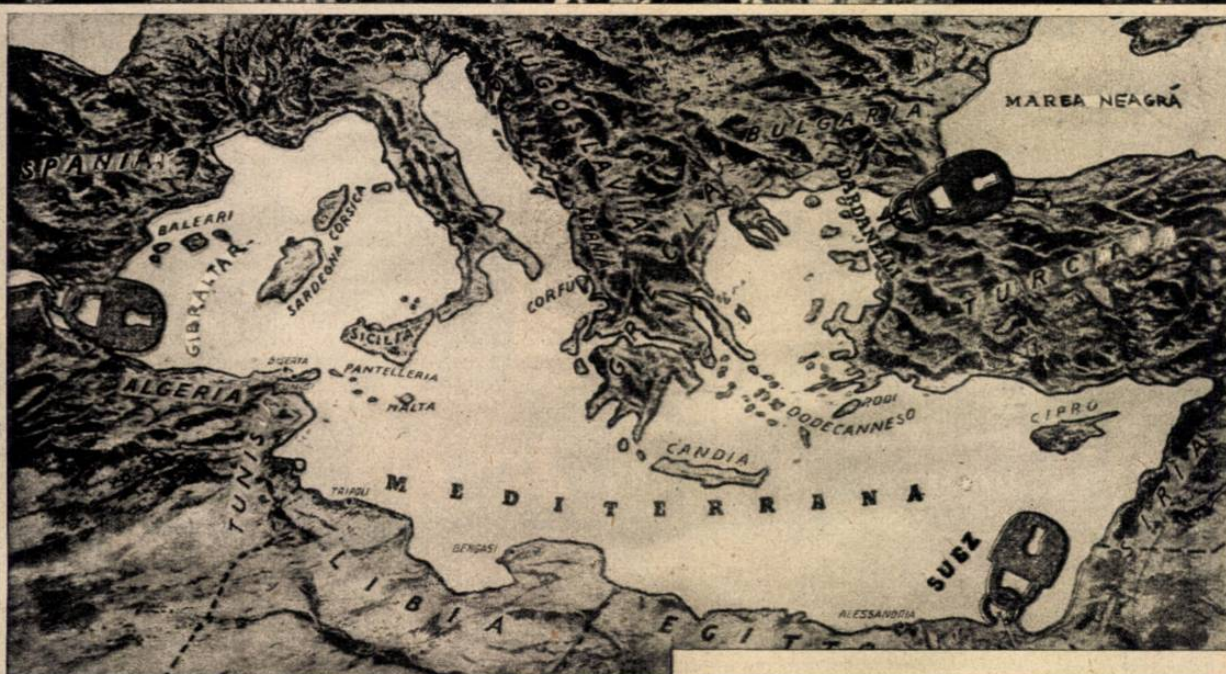
Pe cât de apărut este înspre mare, pe atât de slab apărut este Gibraltarul dinspre uscat. Datorită însă înțelegerii permanente dintre Spania și Marea Britanie, problema nu s'a pus din punct de vedere militar.

Probabil că într'un viitor apropiat,



Stânca Gibraltarului dominând trecătoarea.

Vedere generală a Gibraltarului. În fund se vede fortăreața



Harta Mării Mediterane, reprodusă după revista „La Domenica del Corriere”.



apele din jurul Gibraltarului vor fi răscolite de navele de războiu ale națiunilor aflate în luptă. Este incontestabil că un asemenea punct strategic de vitală însemnatate pentru toate statele, având interese în Mediterana, nu va rămâne neatacat.

Pentru informarea cititorilor noștri, publicăm câteva imagini ale stâncii fortificate dela Gibraltar, precum și o interesantă hartă în relief, care a apărut într'un număr recent al revistei „La Domenica del Corriere”.

Războiul modern a schimbat multe elemente ale tacticii și strategiei. Probabil că și în domeniul naval se vor produce inovațiuni, astfel încât problema care va trebui să fie rezolvată, în jurul Gibraltarului, poate lua aspecte neprevăzute.

FUGARIÎN

SPATELE FRONTULUI

ATMOSFERA LA BORDEAUX

Ziarul „Frankfurter Zeitung” află din Madrid că în sudul Franței a domnit în ultimul timp un adevărat haos. El a fost creat din imensa grămadire de fugari, din toate regiunile ocupate ale Franței, la care s'au adăugat și fugarii țărilor ocupate care au luptat alături de Franța. Numărul fugarilor era atât de mare, încât era aproape imposibil autorităților să le poată duce de grijă, în ce privește adăpostirea și stricta lor alimentare.

După informațiile ziarelor spaniole, la Bordeaux, unde s'a instalat guvernul francez, atmosfera este indescriptibilă. Străzile sunt pline. Femei elegante din societatea parisiană mișună printre țărani sărmani din Normandia, politicieni cari până acum câteva zile mai aveau un nume și exercitau o influență, — toți aceștia stau desnădăjduți pe străzi, printre soldați cari nu mai au arme și sburători cari nu mai au avioane.

IN CORTURI ȘI PE CAMIOANE

Cum din capul locului s'a învederat imposibilitatea de-a se adăposti această puzderie de lume, fiecare în parte a căutat să-și creeze un mic adăpost.

(Cont. în pag. 19-a)

MICUȚII REFUGIAȚI

Ca o fiară fără rațiune, războiul lovește în dreapta și în stânga, pe vinovați și pe nevinovați. De bună seamă că și în acest conflict copiii au avut să sufere, trebuind să-și părăsească locuințele părinților, școala și o viață relativ liniștită. Dar oricât de aspru ar fi războiul, niciunul dintre luptători nu este atât de lipsit de inimă, încât în sufletul său să nu se găsească dramul de iubire, pentru cei mici și nepăstuiți.

REINTĂLNIREA

Un abil reporter fotograf a prins pe peronul unei gări din Londra o emoționantă scenă a revederii dintre un tată și o fiică. Dincolo de urgia războiului, omenescul rămâne sguditor și impresionant. Bucuria acestei revederi e o replică dată grozăviei pe care a deslănțuit-o civilizația modernă.

ZIARUL „Times”, vorbind de capitularea Franței, insistă îndeosebi asupra avalanșei de fugari din spatele frontului francez, care au îngreuiat enorm de mult operațiunile trupelor franceze. Ei au contribuit în mare măsură la pierderea unora din bătăliile cele mai importante.

Ziarele elvețiene publică următorul comunicat: „Autoritățile civile și militare elvețiene, ținând seama de evenimentele care se petrec în Franța a luat măsuri pentru adăpostirea fugarilor cari trec frontiera franceză în Elveția. În primele zile au fost găsiți peste 5000 fugari civili, cari au trecut frontiera elvețiană. Este vorba exclusiv de femei, copii și bătrâni. Bărbații în vârstă de-a purta armele n'au putut căpăta încuviințarea de-a trece frontiera. Afară de aceasta, au mai trecut frontiera multe trupe franceze, care au fost dezarmate și internate”.

Copiii Regelui Belgiei au trecut frontiera spaniolă la Irún, fiind însoțiți de fostul președinte de consiliu al Belgiei, Van Zeeland. Ei se află în drum spre Lisabona. Dl. Van Zeeland călătorește împreună cu alte 26 persoane, probabil fugari politici belgieni, cari călătoresc spre Madrid.



DIN toate timpurile, istoria marilor bătălii a stârnit interesul publicului, nu numai în vremea desfășurării luptelor, ci și cu mulți ani, ba chiar cu veacuri mai târziu. Astăzi încă, lumea vrea să cunoască amănuntele războaielor din trecut și desigur că paginile în care sunt evocate bătăliile cele mai mari, sunt acelea care provoacă interesul cititorilor de istorie.

Fără îndoială că istoria bătăliilor o scriu, în forma ei definitivă, soldații străluciți, oamenii cari au condus bătăliile sau aceia cari au fost martorii cei mai de seamă ale acestor epice întâlniri de armate. De când există războaie există și corespondenți, pe câmpul de luptă, chiar dacă nu li se zicea tocmai așa, în vremurile depărtate.

Este totuși semnificativ faptul că relatările cele mai interesante, evocările cele mai puternice, dar și cele mai exacte ale războaielor în trecut, nu se datoresc „specialiștilor” ci marilor scriitori. Bătrânul Tacit a lăsat pagini mult mai interesante asupra războaielor timpului decât generalii cari au condus oștile, în acele încercări. Faimoasa „retragere din Rusia”, care a însemnat dezastrul puterii armate a marelui Napoleon, se găsește redată într-o cronică definitivă, în cartea generalului de Segur, iar bătălia de la Waterloo a fost fixată în pagini fără seamăn de către marele Stendhal.



Goethe, cel mai de seamă „corespondent de război”, urmărind bătălia de la Valmy.

Dealtminteri, Henry Beyl, cum îi zicea lui Stendhal cu adevărat, trebuie socotit printre cei mai de seamă corespondenți de război, fiindcă în paginile închinată bătăliei de la Waterloo se simte suflul epic, înțelegerea desăvârșită și chiar priceperea tactică a unui om de război.

Goethe este însă fără îndoială adevăratul patron de onoare al corespondenților de război. Autorul lui „Faust” a participat la bătălia istorică de la Valmy, fiind atașat pe lângă marele cartier al Ducelui de Brunswick. Acolo

Corespondenții DE RĂZBOI martori ai istoriei



În carlinga avionului, un corespondent de război urmărește o luptă aeriană

Un operator de cinema în războiul din 1914-1918.

Instalarea unei piese de artilerie grea.



în fumul bătăliei, după ce armatele revoluției au sfărâmat trupele coaliției, Goethe s'a dovedit nu numai un simplu corespondent de război, ci și un adevărat profet al vremurilor ce se vesteau la orizontul lumii. Într'adevăr, puțini corespondenți de război ar putea avea înțelegerea istorică a unui spectacol mareț și pătrunderea necesară, spre a trage lecția ce se desprinde dintr-o mare bătălie. Goethe a rostit atunci cuvintele cu adevărat istorice:

„De aici începe o nouă epocă în istoria lumii!”

După cum se știe, Goethe nu s'a înșelat. Armatele revoluției franceze au isbutit să înfrângă toate coalițiile, îndreptate împotriva spiritului nou, iar la urmă când în câmpia de la Waterloo revoluția părea pentru totdeauna răpusă, spiritul ei a supraviețuit, impunând Europei principiile și instituțiile sale.

Corespondenții de astăzi ai marilor ziare pe câmpurile de luptă au însă tot dreptul să se socotească investiți cu o misiune mult mai grea, mult mai riscată, și mai puțin confortabilă decât aceea a predecesorilor lor. Corespondentul de război Wolfgang von Goethe urmărea bătălia de pe o colină până la care nu puteau ajunge nici bom-

bele și, nici șrapnelele. Spectacolul era mareț, riscul era foarte redus. Corespondentul de război de astăzi, ziarist sau operator de cinema, își îndeplinește sarcina în condițiuni primejdioase, dar el va putea spune mâine publicului hămesit de știri:

— Iată ce-am văzut cu ochii mei, pe câmpul de luptă!

În războiul actual au fost trimiși speciali ai marilor gazete europene și americane, au fost operatori ai întreprinderilor cinematografice, care au urmărit și filmat lupte aeriene, bătălii navale și atacuri de fortificații, constituind astfel documente de mare valoare pentru istoria războiului de astăzi.

Veți recunoaște că nu e puțin lucru ceea ce face operatorul cinematografic care înregistrează o încercare aeriană urmărind fazele ei dintr'unul din avioanele care participă la bătălie, așa cum la Narvik și aiurea unii corespondenți și operatori au isbutit să prindă pentru totdeauna în imagini, fazele bătăliei navale, chiar de pe bordul unuia dintre vapoarele de război angajate.

Istoricii care vor voi să deslușească fazele războiului actual, vor fi recunoscători modeștilor corespondenți de război și operatorilor de cinematograf, cari uneori cu prețul vieții lor au isbutit să prindă în documente vii desfășurarea celor mai importante dintre luptele de astăzi.



Un târg în flăcări a fost filmat...

CE A devenit INUTIL



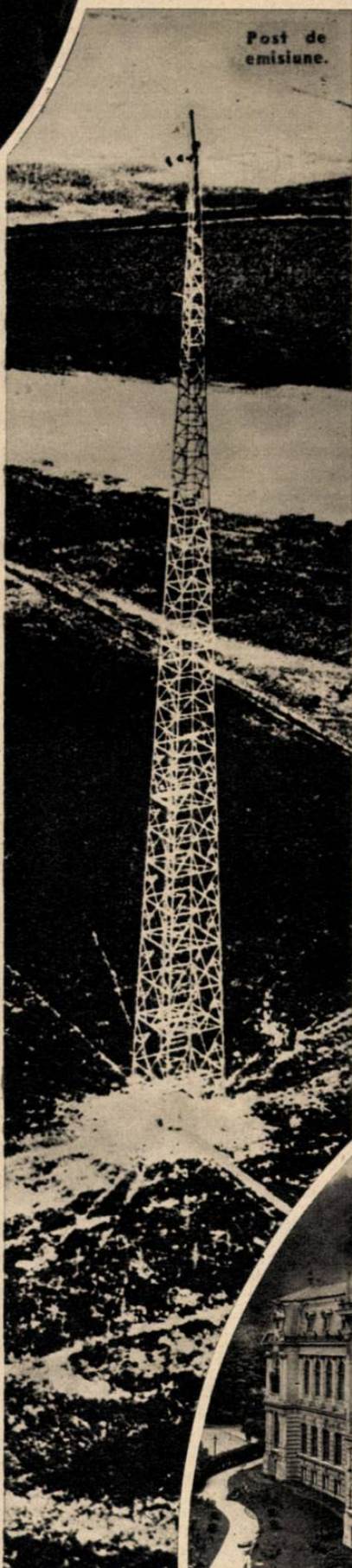
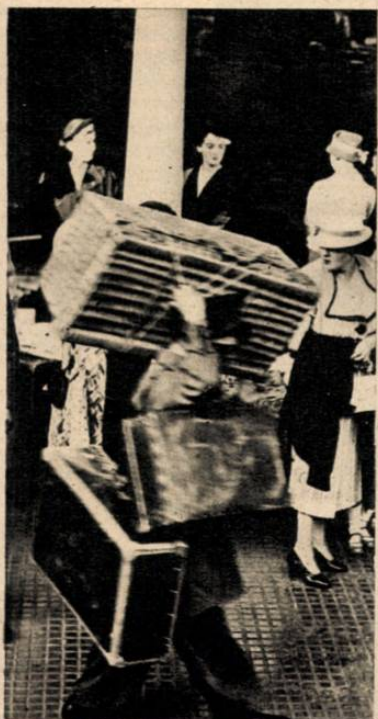
Multiimea așteaptă să se îmbarce.

D EȘI războiul nu s'a sfârșit încă și transformările vieții, după sistemele noi, n'au fost puse în practică, o serie de schimbări au luat-o înaintea terminării crâncenei încăerări de popoare și o sumă de lucruri utile au devenit inutile.

Așa de exemplu, priviți vă rog în birourile societăților de voiaj. Vă amintiți ce era în această vreme, adică la sfârșitul lunii Iunie, în aceste instituții? Sezonul băilor, al marilor croaziere, al voiajelor de orice fel, era, pe vremea aceasta, în alți ani, în toi. Localitățile de cură din străinătate, mirajul orașelor din Occident, azurul Mediteranei își chemau dela noi tributarii, în fiecare an, mai mulți, mai numeroși. Ghișeele societăților de voiaj — cu sucursale aproape în toate cartierele, din cauza atâtor cereri — nu mai puteau face față clienților. Locurile erau reținute cu săptămâni înaintea, în vagoanele-pat, și sacrificiile bănești pentru obținerea lor nu mai contau. Zăpăciți de telefoane, de cererile directe dela ghișee, de socotelile de valută, reduceri, diferențe dela un tren la altul și dintr-o țară într-alta, funcționarii acestor birouri nu mai vedeau viața decât prin prizma devizelor și a miilor de kilometri de cale ferată. Azi, unele birouri de voiaj au tras obloanele, din lipsă de afaceri, încă dela începutul anului: Cui îi mai arde azi de voiaje în străinătate și mai ales, unde le mai poate face?

MAI TARE CA APA DE KARLSBAD!

Câtă lume dela noi fugea la Karlsbad, pentru cură, știm cu toții prea bine. Acum însă, în seria de foste mari utilități, pentru mulți dintre noi, devenite din cauza războiului în acest moment, inutilități, trebuie pusă și cura de Karlsbad. Noul regim al consumului de carne la noi a vindecat pe mulți de stomac și artritis. Medicii dela Karlsbad, recunoșteau că cei mai mulți clienți îi furnizează România. Și explicau tot ei, că aceasta se datorește folosirii unui regim cu prea multă carne. Ea îmbolnăvea stomacurile și tot ea dădea loc la tot felul de complicații. Astăzi Karlsbadul a devenit inutil. Lumea dela noi nu mai consumă carne, decât așa cum prescriau și doctorii, dar cum pacienții nu respectau, din cauza tentației.



Post de emisiune.

Lume puțină pe peron.

La Karlsbad, în fața Sprudelului

Dispozițiile Primarilor, după care carnea nu se mai poate consuma decât de trei ori pe săptămână, au fost mai curative decât apele dela Karlsbad. Și iată cum din pricină că măcelăriile nu mai țin deschis toată săptămâna, stomacurile oamenilor dela noi s'au tămăduit.

CRIZA TEATRELOR ȘI A CĂRȚII

În lista lucrurilor devenite — acum — din mari utilități tot atât de mari inutilități, trebuesc puse: *teatrul* și *cartea*. Nu s'a citit la noi, niciodată prea mult. Acum însă — din cauza evenimentelor — nu se mai citește deloc. Cine mai are răbdare, în această lume, sclavă a comunicatelor de război, să mai se așeze cu o carte în mână, la birou, sau chiar în pat? Din sfert în sfert de oră, mai ales seara, emisiunile se succed în toate limbele pământului și omul chiar dacă nu le înțelege pe toate, nu admite în rușul capului ca să nu învârtă butonul la Tokio, la ora când știe că speakerul japonez anunță mersul evenimentelor în limba samurailor. Doamnele care înainte exclamau:

— Nu pot adormi până nu citesc măcar două fraze din Somerset Maugham; — declară azi:

— Mi-e imposibil să mă culc, dacă n'aud emisiunea în franceză dela miezul nopții, transmisă de New-York.

Dar cartea trece prin criză, nu numai din cauză că nu o mai caută cititorul, ci la rândul lui și scriitorul nu prea se mai ocupă de uneltele sale.

— Asta-i vreme de scris? — mărturisia mai eri un mare romancier al nostru, într'un cerc. De unde nervi ca să stai la masa de scris, când se petrec atâtea pe lume? — completa tot el.

Teatrele, ca și cartea, nu prea au succese de public. Grădinile nu sunt pline, nu numai pentru că spectatorilor le e frică că-i prinde ploaia la actul II, ci pentru că nimănui nu-i mai arde astăzi de teatru. Și apoi, dacă ar juca, în matineu, poate că s'ar mai găsi amatori. Dar joacă numai seara, la orele când pe întinsul undelor se încrucișează emisiunile tuturor posturilor din lume. Și cine vrea să renunțe la ele, chiar pentru un spectacol frumos, făuritor de bună dispoziție și uitare a tragediilor vieții?

Războiul mai bate în plin, dar înainte chiar de a cădea cortina asupra finalului, el a pus la dosar, cu mențiunea „inutil”, o sumedenie de lucruri la care niciodată nu ne-am gândit că se va putea renunța.

Lv. F.



RĂZBOIUL PE NOUL FRONT

Ambasadorul englez din Washington a publicat în ziarele americane o comunicare către supușii englezi din America. Între 18 și 48 ani, cari au servit în aviație, să se pună la dispoziția aviației engleze.

Ei vor fi trimiși în Canada, unde se vor pune la dispoziția autorităților canadiene, pentru a servi ca piloți sau ca profesori pentru școlile de aviație.

În toată Anglia se răspândesc mereu broșuri, tipărite de guvernul englez, care cuprind cele mai amănunțite detalii pentru populația civilă, în vederea unui apropiat atac împotriva Angliei. Se dau sfaturi civililor, cum să se apere și se recomandă tuturor ca în toate împrejurările să se ascundă din primele clipe de alarmă, în diferite locuințe, unde să aștepte ordinele autorităților.

GERMANII ȘI APĂRAREA ENGLEZĂ

Se anunță din Berlin, ziarului „National Zeitung” că cercurile conducătoare de acolo, ținând seama de faptul că vor fi cruțate de bombardamente nu numai centrele nemilitare, și orașele lipsite de apărare ale Angliei, măsurile ei apar de prisos. Ziarul scrie: în loc să ție seama de acest lucru, autoritățile engleze fac totul pentru a crea atmosfera unui război total. Ele fortifică orașe, piețe și clădiri. Ridică baricade pe străzi, la Londra, înarmează factori poștali și instruesc pe fiecare cetățean în mănuierea armelor.

În Germania se ia notă de acest lucru. Guvernul englez își ia prin aceasta o grozavă răspundere față de poporul englez.

Anglia rămâne în fine singură în luptă, scrie d-l Gayda, în „Giornale d'Italia”. Cu forța sa imperială și cu materialul și ajutorul financiar făgăduit de Statele Unite se va vedea cât de mult și cu ce efect va putea Anglia să continue acest război.

Guvernul suedez continuă pregătirile de apărare ale Suediei. În momentul de față se găsesc la Stockholm 8500 adăposturi împotriva atacurilor aeriene. Și alte 2000 se află în construcție. Particularii cari au vrut să-și creeze adăposturi, au primit împrumuturi prin Banca de Stat, cu dobânzi mici și rambursabile în timp de 10 ani.

RĂZBOAELE FRANȚEI

Un ziar berlinez publică o interesantă statistică, în legătură cu anii de război pe care i-a petrecut Franța în ultimele șase secole. Iată câteva date:

În secolul al 14-lea, 43 de ani de război, dintre care 5 de război civil în afară și 23 de ani de război înăuntrul frontierelor țării. 14 lupte mai mari, printre care luptele de la Courtrai, Crecy



PE VALURILE RHINULUI

Pe Rhin nu s-au dat, în acest război, lupte. Cu toate acestea, flota fluvială de război, a Germaniei a brăzdat neconștient valurile marelui fluviu, făcând de strajă la hotarele țării. Două vedete rapide, puternic înarmate, au pornit în patrulă pe apele fluviului.



PE STRĂZILE PARISULUI

Pe străzile Parisului care încetul cu încetul își revine aspectul normal, staționează unități blindate ale armatei germane. În majoritatea cazurilor sunt automobile blindate, care sunt cercetate cu cel mai mare interes de populația care n'a părăsit capitala Franței.

ODIHNĂ

Reporterul fotograf face astăzi parte integrantă din armata de atac. Imaginile prinse de el sunt adeseori mai vii și mai valabile decât orice descriere. În răstimpul de odihnă dintre două atacuri, soldații își iau liniștiți masa, din gamele, șezând pe o grămadă de obuze, cu pușca alături, luptătorul se restaurează, spre a porni mai departe.

PE ȚĂRMUL CANALULUI MANECII

Dacă spre interiorul Franței pacea va pune din nou stăpânire, în curând, pe ținut, pe tot litoralul și mai ales dealungul Canalului Mănecii, starea de alarmă va continua atâta vreme cât Germania și Marea Britanie se vor afla în conflict. Atacurile aeriene engleze se țin lanț. Deaceia, apărarea antiaeriană germană se află în alarmă. Un tun de mic calibru este gata să intre în acțiune.



IN P
CO

Armistiț
și Germa
în pădu
Pentru c
municăți
franceză
Bordeau
transmis
stabilit
nica și
teleg



RĂZBOI PE NOUL



ADUREA PIEGNE

ul dintre Franța
ia a fost semnat
ea Compiègne.
se facilita co-
le între granița
și guvernul dela
, trupele de
une germane au
egă, a telefo-
legătură radio-
afică, pe unde
scurte.

PE LITORALUL FRANCEZ

Portul Dunkerque, de
imensă însemnătate stra-
tegică a fost ținta vio-
lentei atacuri ale ar-
matei germane. După o
bătălie de o înverșunare
nemaipomenită, în care
s'a făcut risipă de eroism
și vitejie în ambele tabere,
portul a căzut. Bombar-
damentele au făcut însă
ravagii. Războiul este
fără cruțare. Iată ce-a
mai rămas din înflorito-
rului oraș.

RAZBOIUL CONTINUA PE MARE

Pe întinsul mărilor, căile
de comunicație sunt tot
atât de puțin sigure ca
la începutul războiului.
Puternicele flote ale țā-
rilor rămase în conflict
patrulează necontenit,
fiind secundate de avia-
ția de luptă și bombar-
dament. Pe bordul vase-
lor de pescari britanice,
au fost instalate arme de
apărare antiaeriană. Iată
ultimul tip de pușcă mi-

tralieră antiaeriană, mă-
nuită cu dexteritate de
un bătrân pescar.



RAZBOIUL FRONT



IN FIORDUL DELA NARVIK

În fiordul dela Narvik s'au dat luptele navale cele mai violente din cursul
actualului războiu. Vreme de luni de zile, împrejurimea a fost răscolită de
obuzele artileriei grele și de bombe de mare calibru ale avioanelor. Calm
a revenit prin acele meleaguri. Nu mai epavele vaselor scufundate
în apele fiordului mai amintesc de grozăvia luptelor. Fiordul Narvik e
cimitirul vapoarelor.



FORȚE NAVALE LA GIBRALTAR

Atenția întregii lumi se îndreaptă tot mai mult spre Gibraltarul care constituie cheia Mediteranei. Stânca
Gibraltarului, puternic fortificată, se află în mâinile armatei britanice. În portul militar sunt adăpostite
unitățile cele mai moderne și mai puternice ale marinei de război britanice, care așteaptă semnalul spre a
se lansa în luptă. Iată nava de luptă „Sheffield”, ancorată în portul dela Gibraltar.

și Poitiers. În secolul al 15-lea :
71 de ani de războiu, dintre
cari 18 de războiu civil, 15
afară și 43 înăuntrul frontierelor.
11 lupte mai mari, printre cari
cele dela Azincourt, Castillon,
Montherie și Grinagate. În se-
colul al 16-lea, 85 ani de răs-
boiu, dintre cari 33 de ani de
războiu civil, 44 în afara și 8
înăuntrul frontierelor. 27 lupte
mai mari, printre cari cele dela
Pavia și St. Quentin. În secolul
al 17-lea, 69 de ani de războiu,
dintre cari 17 ani de războiu
civil, 52 în afara frontierelor,
39 de lupte mai mari. În secolul
al 18-lea, 58 de ani de războiu,
dintre cari 7 de războiu civil,
51 în afara frontierelor, în care
timp s'au dat 93 de lupte mai
mari. Secolul 19-lea, 49 de ani
de războiu, dintre cari 12 ani
de războiu civil, 33 ani de răs-
boiu, fiind în afara frontierelor.
S'au dat 52 lupte mai mari.
Prin urmare, în șase secole, 371
de ani de războiu.

LUCRURI MICI

„Giornale d'Italia” află din Madrid că
apărarea Gibraltarului a fost mult în-
tărită în ultimul timp. Chiar în portul
comercial au fost instalate baterii de
diferite calibre.

★

„Frankfurter Zeitung” află din sursă
americană că Ministerul de Războiu al
Statelor Unite a chemat, în ultimul
timp, 9000 ofițeri de rezervă, în ser-
viciul activ. Este vorba să se facă noi
chemări în activitate, pe măsură ce
forțele terestre vor fi sporite.

★

Ziarul „Times” publică o declarație a
ministrului de externe olandez Cleffens,
în care acesta declară că „Olanda n'a
capitulat nici în ce privește operațiile
militare din Europa”.

LUPTA PREZIDENTIALĂ

Ziarul „National Zeitung” află
din Washington:
Președintele Roosevelt așteaptă
desemnarea candidatului advers
pentru a-și putea da seama de
cum se va desfășura lupta. Dacă
acesta va fi izolaționist, atunci
Roosevelt va fi stingerit mult
în acțiunea sa. Dacă însă și a-
ceasta va fi intervenționist, a-
tunci d-l Roosevelt va fi la lar-
gul său, întrucât toată lumea se
va găsi pe această linie, și deci
va căpăta toată libertatea sa de
acțiune.

CETATE FORTIFICATĂ

Ziarele engleze ocupându-se de răz-
boiul ce se va desfășura pe noul front
examinează toate posibilitățile, și în
bino și în rău, în ce privește desfășu-
rarea ulterioară a operațiunilor.
Se spune că Anglia se află în situa-
țiunea unei fortărețe, a cărei armate
poate totuși să părăsească fortul și să
domine pe adversari prin flota sa.

ANGLIA SE PREGĂTEȘTE MEREU

Ziarele elvețiene află din Londra
că un grup de 50 membri ai
Camerei Comunelor, din toate
partidele, au ținut o ședință în
care au hotărât ca toți englezii
cari sunt în stare să poarte o
armă, să fie mobilizați, pentru
apărarea patriei. În moțiunea lor,
ei cer să se extindă și măsurile
impotriva coloanei a 5-a.
Pe de altă parte, Ministerul de
interne a publicat o înștiințare,
prin care poporul englez este
prevenit că orice se va întâmpla
să nu încerce să fugă dintr'un
loc în altul. S'a făcut dovada ce
imensă dificultate este pentru
armată avalanșa de fugari din
spatele frontului.
O telegramă din New-York a-
nunță că președintele comisunii
franceze pentru cumpărări de
muniții, a remis furnizorilor
de muniții un cec de 620 milioane
dolari, reprezentând valoarea
comenzilor făcute de guvernul
francez, care vor fi preluate de
guvernul Marelui Britanii.



mai documentelor

DIN VIAȚA LUI GRIGORE ALEXANDRESCU

INTAMPLAREA a făcut să aflăm un vechiu cunoscut din cercurile gazetărești, Victor Mehedinteanu, este nepotul direct al marelui poet Grigore Alexandrescu. D-na ne-a spus că la doamna General Sănătescu, sora d-sale, se află hârtii, scripte, acte, privitoare la viața lui Grigore Alexandrescu. Folosind această împrejurare ne-am dus la locuința d-nei General Valeria Sănătescu. Casa în care locuiește d-na General Sănătescu, născută Valeria Georgian Mehedinteanu, are o mică bizarerie: în fereastră stă, la pândă parcă, o maimuță mititică dar cu o coadă enormă. Când intrăm pe poartă maimuța dă de veste hârâind prelung un lanț de fier cu care e legată. Gazda ne primește bucuroasă că poate servi memoria poetului. În casă, în salon, fel de fel de obiecte acoperite cu o vădită patină a vremii ne atrag luarea aminte; cele mai multe, obiecte de

al acestei „camere galbene”...

FAMILIA POETULUI

Dintr'un plic, gazda scoate mai multe fotografii, unele aparținând poetului altele prietenilor săi și înfățișând altele familiei. Printre ele o vedem pe mama d-nei general Sănătescu, cu alte cuvinte pe fiica poetului; are vârsta de 15 ani, dar îmbrăcată în straiile epocii pare o doamnă din societatea curtenilor.

— „Stați să vă arăt o scrisoare a lui Grigore Alexandrescu către soția sa”!

Și gazda compune din bucăți o scrisoare cu litere aburite, șterse, măturii ale veacului trecut. În această scrisoare poetul vorbește despre fiica sa Angelina, mama aceleia care astăzi ne dă aceste lămuriri.

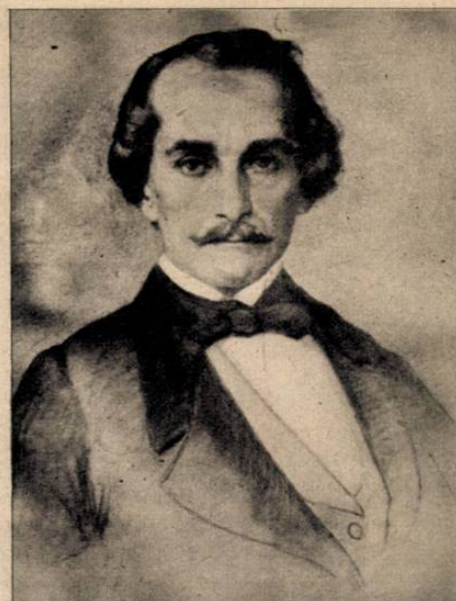
O RECOMPENSĂ NAȚIONALĂ

Ceva care să nu fie cunoscut, dar de însemnătate putem găsi printre hrisoavele astea?

— „Da, să vă arăt o scrisoare a lui Gh. Panu, prin care îi făcea cunoscut bunicului meu că Adunarea Deputaților, i-a oferit o rentă viageră de o mie lei pe lună!”

Și într'adevăr citim o scrisoare concepută după ortografia și stilul, astăzi aparținând muzeului trecutului, în care aflăm că Adunarea Deputaților a hotărât să acorde această rentă viageră „ca recompensă națională demnului, bunului, distinsului nostru poet Grigore Alexandrescu”.

— „Vă voi spune acum un lucru pe care nu-l puteți ști de nicăieri — adăogă d-na Sănătescu. — Mama mea Angelina Georgian Mehedinteanu, după moartea bunicului



Portretul lui Grigore Alexandrescu.



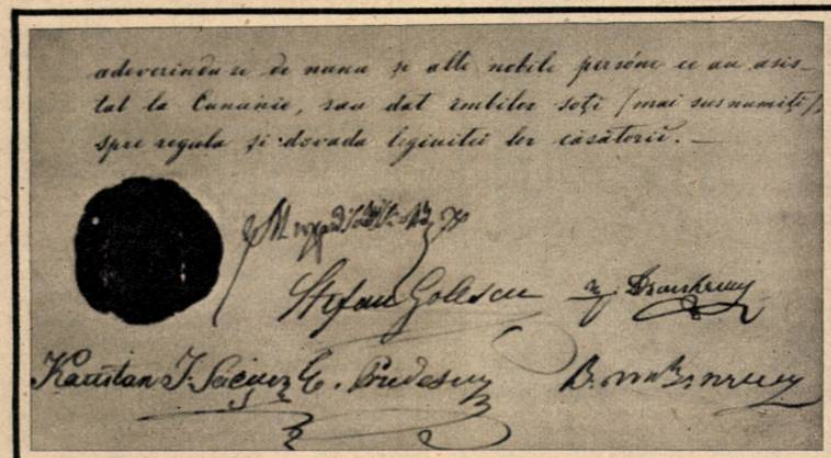
Portretul soției poetului.

meu, a primit tot timpul vieții această rentă care a fost declarată reversibilă asupra „fiicei poetului”.

ȘI O CONTROVERSĂ I...

Biografia săi nu sunt de acord asupra anului nașterii. Așa de pildă, în „Istoria Literaturii Românești” de Petre Haneș (Ediția III-a) ni se spune că autorul satirelor și al fabulelor s'a născut în anul 1812 în vreme ce în „Istoria Literaturii Române” a lui Lucian Predescu care redă biografia după d. Eugen Lovinescu, aflăm că Grigore Alexandrescu s'a născut în anul 1814!

Din actele pe cari le avem acum înaintea ochilor reiese neîndoelnic că despre 1812 ca an al nașterii poetului nu poate fi vorba. Avem un „act de cununie” al lui Grigore Alexandrescu, act pe care încercăm să-l redăm, pentru frumusețea alcătuirii sale, în facsimil. Puteți citi în rândul al patrulea „...Grigore



artă cari au aparținut autorului fabulelor. În peretele din față un portret în creion, un portret realizat cu o artă perfectă și care înfățișează pe poet la vârsta de 48 de ani. Desemnul aparține pictorului Stăncescu a cărui semnătură e vizibilă în dreapta alături de data „1852 Iulie Paris”.

Alături, pe peretele din stânga un portret în ulei realizat de pictorul Aman și înfățișând pe d-na Raluca, fiica spătarului Gabriel Stamatini, soția poetului. Chipurile ne privesc liniștit, patronând fantomatic discuția dintre noi și gazdă. Doamna General Sănătescu are ochii verzi ca ai poetului și o asemănare pronunțată cu fiica acestuia, a cărei fotografie o reproducem.

O SCURTĂ CONVORBIRE

Il mai ții minte pe poet, Doamnă?

— „Doar așa ca prin vis: aveam doi ani când a murit bunicul meu; totuș păstrez foarte vie, amintirea lui Grigore Alexandrescu mort”.

Doamna General Sănătescu ne arată unele obiecte cari au aparținut poetului, obiecte pe care d-na le păstrează cu o grijă plină de pietate. O statueta de fildeș, pare mi-se, stă pe o masuță.

— „Vedeți? asta a fost a lui; ținea grozav de mult la lucruri de felul ăstora”.

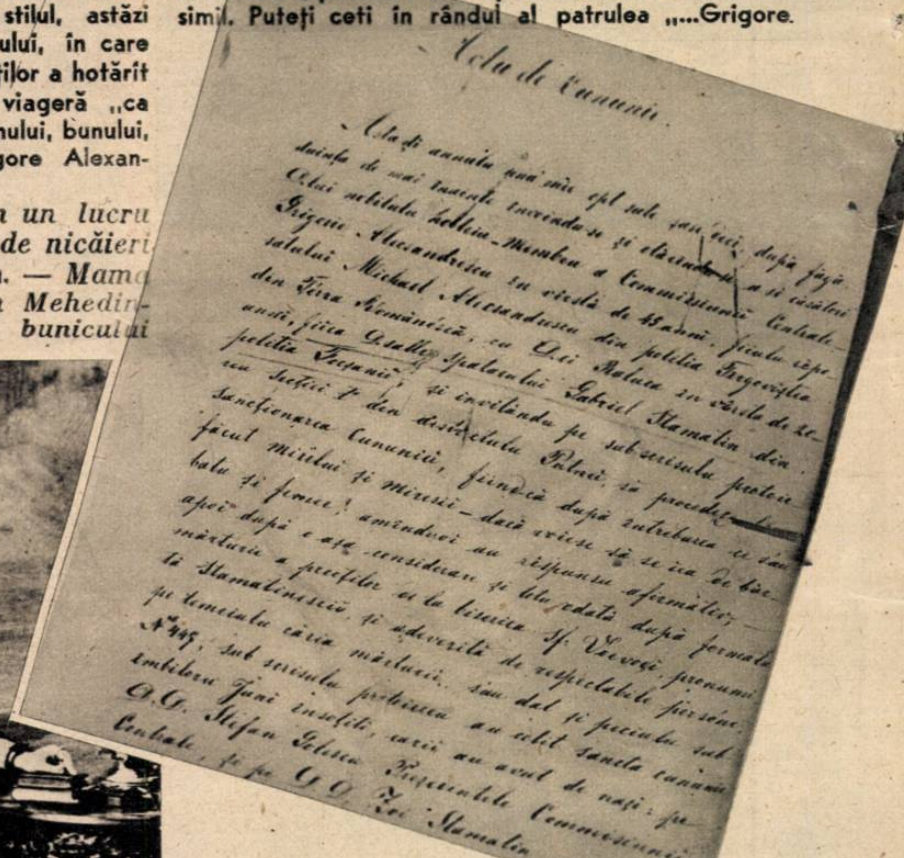
Dar acte, hârtii, scrisori, întreb eu, nu vă rămas cumva?

— „Firește că da; am mai multe; nu știu ce preț pot avea ele pentru cetitori totuși iată-le!”

Și din fundul unor sertare, cari amintesc într'un fel ușile secrete ale locuințelor misterioase din romanele polițiste, degetele scot la iveală mai multe hârtii. Pe masă câteva tomuri ale lui Gaston Leroux și Maurice Leblanc completează decorul de mister



Raluca Stamatini în costumul epocii...



Actul de cununie constatănd căsătoria poetului cu „dumneaei Raluca fiica dumisale Spătarului Gabriel Stamatini...”

Alexandrescu în vârstă de 45 de ani”; or, actul poartă data de „29 Maiu 1860”; are numărul de ordine 323 și e făcut la Focșani. Prin urmare poetul nu se putea naște mai devreme de 1814.

Socotim că oriunde, în altă țară cercetările asupra vieții unui poet de talia lui Grigore Alexandrescu ar fi isbutit să strângă din impulsul oficialității actele, documentele sau scrisorile cari cât de cât ar fi putut, lămurii viața sa.

Dacă nu ar fi fost decât controversa din manualele „Istoriei Literaturii Românești” pe care am lămurit-o, rândurile noastre încă ar fi fost justificate.

OSCAR LEMNARU

AEROPORTURI Plutitoare

PÂNĂ în ultima sa fază, războiul actual a fost purtat aproape exclusiv pe apă și în aer. În special, arma aviativă a căpătat o însemnătate covârșitoare, astfel că factorul determinant în succesul bătăliilor a fost mulțimea și calitatea aparatelor, ca și a piloților.

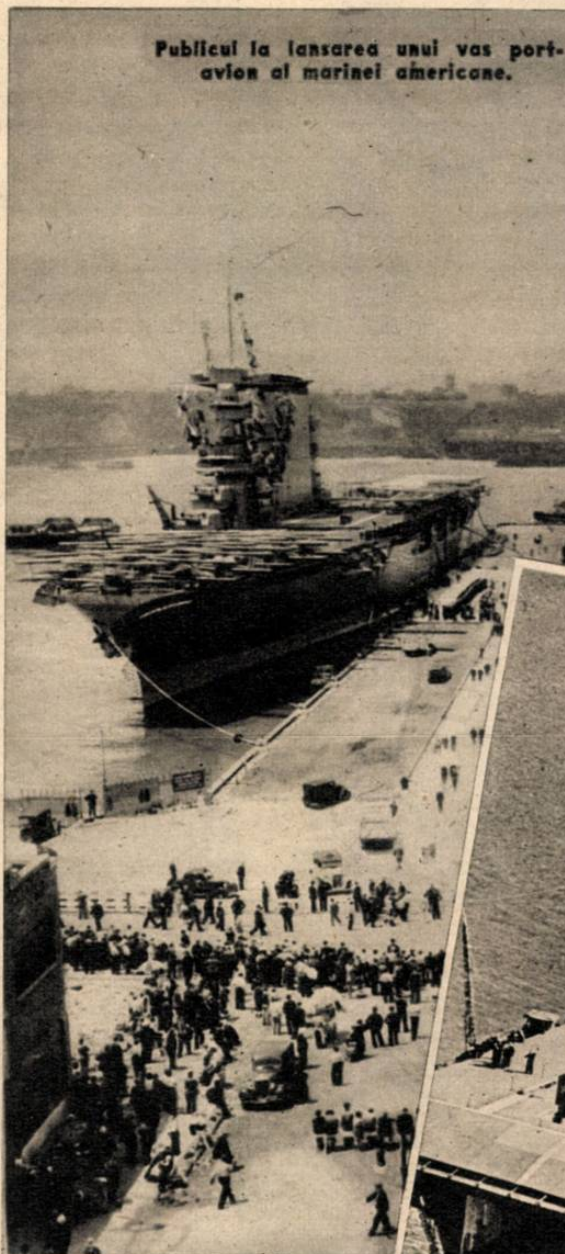
O parte din teoreticienii războiului au susținut mult înainte de izbucnirea conflictului că factorul determinant în lupta sângeroasă a popoarelor va fi avionul. Alături de flota navală, care a jucat mai ales în războiul trecut rolul hotărîtor, prin aceea că a dat posibilitate și eficacitate armei noi, care s'a numit războiul economic, a apărut astăzi flota aeriană, care constituie un pericol mortal pentru cea dintâi.

Technica extrem de evoluată a zilelor noastre nu îngăduie încă să se construiască avioane cu rază de acțiune atât de mare ca și aceea a navelor. Este foarte adevărat că există astăzi aparate de sbor transoceanic, care reușesc să răsbătă într'un răstimp mult mai scurt decât un vapor, distanța dintre continente. Cu toate acestea, dacă un vapor întârzie în drum cu 4 zile, nu este nimic grav, deoarece transatlanticele au la bord carburanți și alimente suficiente pentru a rezista acestei întârzieri. Dacă însă un avion transoceanic întârzie cu numai 5 minute peste numărul de kilometri care sunt prevăzuți în raza lui de acțiune, atunci pierderea lui catastrofală este inevitabilă.

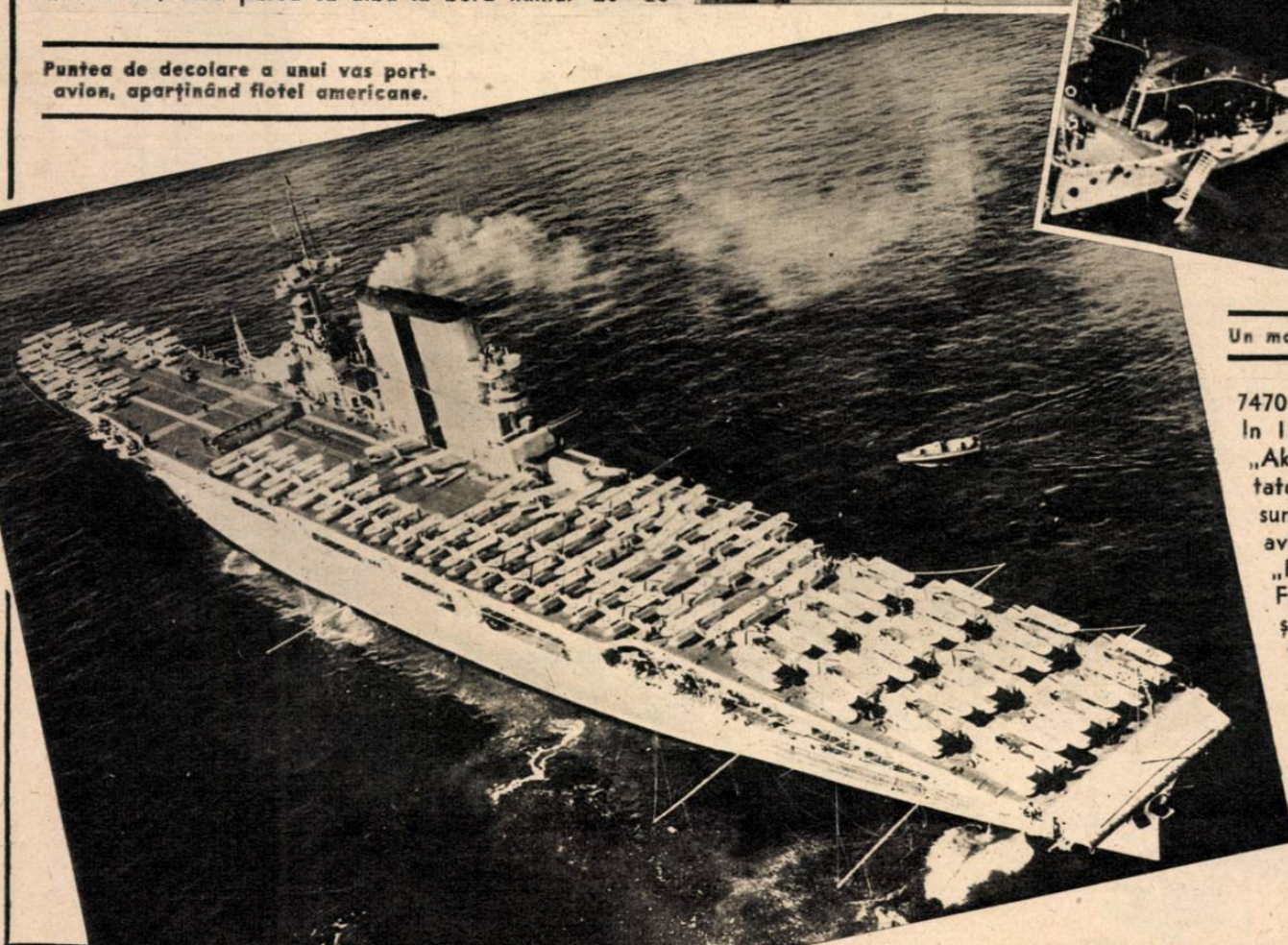
Spre a remedia acest rău, marinele militare s'au gândit să construiască vase uriașe, având în locul punților o unică platformă, de pe care să poată decola avioanele adăpostite în hangarele avionului.

Înainte de-a se trece însă la construirea aerodromurilor plutitoare sau navelor port-avion, cum li se spune, amiralitățile au transformat cuirasate de mare tonaj în asemenea vase, spre a face o primă experiență. Astăzi, toate marile puteri navale dispun de nave port-avioane, în mare număr. Anglia a transformat crucișătorul „Furious” de 22.450 tone în navă port-avion. Aceasta s'a întâmplat în 1917. După un an, transatlanticul „Argus” a fost destinat aceluiaș scop. Crucișătorul „Eagle” de 22.600 tone fu transformat, în 1920, în navă port-avion, iar abia în 1923 amiralitatea a hotărît să construiască primul aeroport plutitor și anume „Hermes”, care putea să aibă la bord numai 20 de

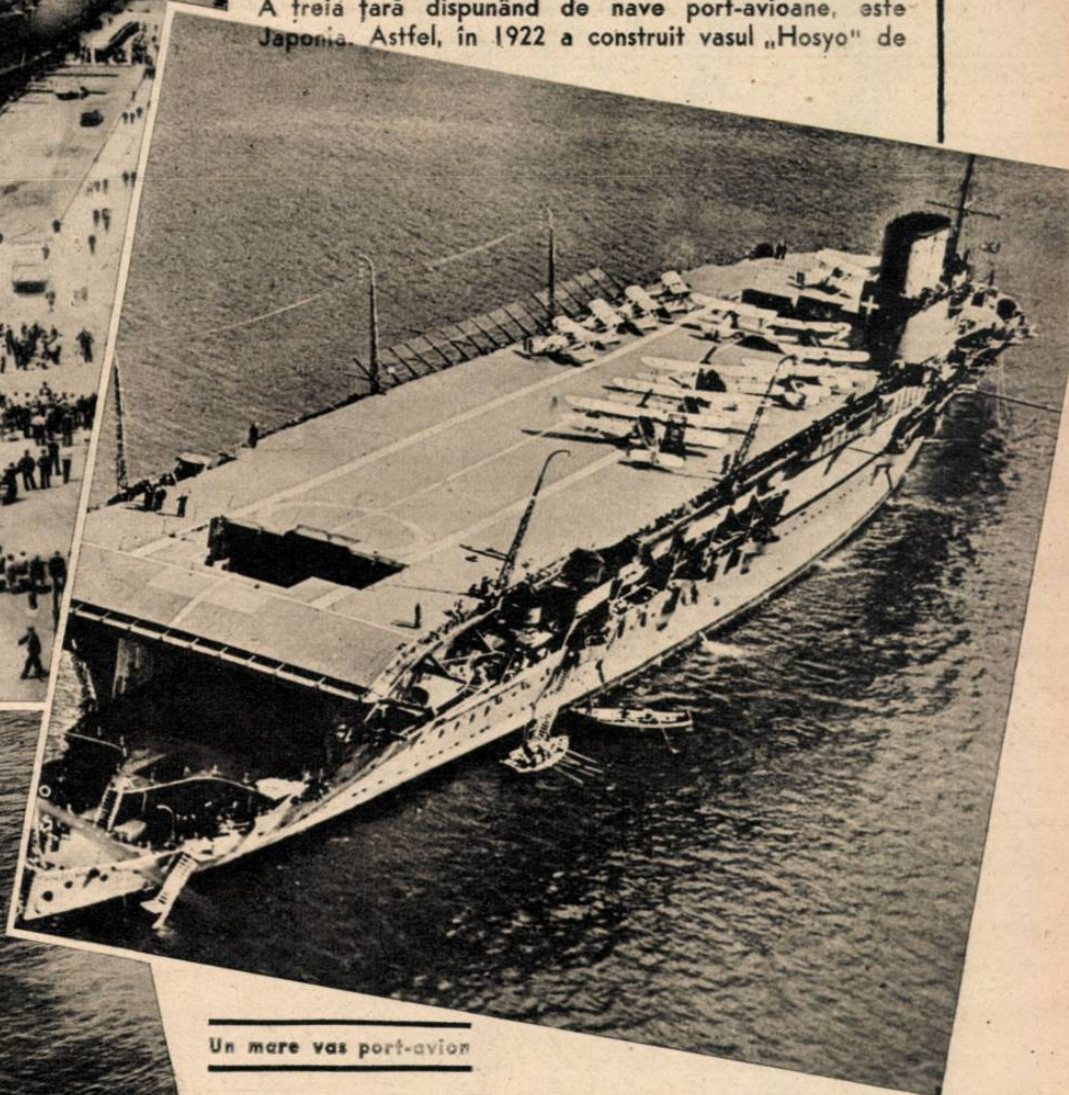
Publicul la lansarea unui vas port-avion al marinei americane.



Puntea de decolare a unui vas port-avion, aparținând flotei americane.



aparate, navigând în schimb cu 25 de noduri pe oră. Între anii 1928 și 1930, Marea Britanie a mai transformat în nave port-avion, crucișătoarele „Curageous”, și „Glorious”, fiecare de câte 22.500 tone. La bordul fiecăreia puteau găsi adăpost 48 de avioane. În 1930 a fost construit „Ark Royal”, „Illustrious”, „Victorious”, putând lua fiecare la bord 70 de avioane. În actualitate se află în construcție și vor fi lansate încă în cursul acestui an, alte 3 port-avioane, de câte 23.000 tone, anume „Formidable”, „Indomitable” și „Implacable”. A doua marină din lume care dispune de port-avioane, în număr mare, este aceea a Statelor-Unite ale Americii. Astfel au fost transformate în port-avioane crucișătoarele de luptă „Lexington” și „Saratoga”, de câte 33.000 tone, putând transporta fiecare 75 de avioane și fiind înarmate cu 12 tunuri de 177 mm. Urmează apoi „Entreprise” și „Yorktown” de câte 19.900 tone, având la bord 100 de aparate și „Ranger” și „Wasp” de numai 14.700 tone, dar atingând viteze remarcabile. A treia țară dispunând de nave port-avioane, este Japonia. Astfel, în 1922 a construit vasul „Hosyo” de



Un mare vas port-avion

7470 de tone, special destinat să fie aeroport plutitor. În 1928 au fost transformate crucișătoarele de luptă „Akagi” și „Koya” de câte 26.900 tone. Dar și amiralitatea niponă a ajuns la concluzia că transformările nu sunt suficiente, astfel încât a construit ulterior port-avioanele „Ryuzo”, „Soryu”, „Hiryu”, „Korgu”, și „Rynic”.

Franța a transformat crucișătorul „Bearn” în port-avion și a pus în construcție alte două aeroporturi plutitoare, pe „Painlevé” și „Joffre” de câte 18.000 tone. Germania n'are decât două port-avioane, pe „Graf Zeppelin” și „B”, amândouă de tonaj mijlociu, dar foarte puternic înarmate.

Port-avioanele, deși foarte utile, prezintă totuși inconveniente în războiul modern, deoarece nu sunt suficient de rapide și n'au armamentul destul de puternic, încât să se poată apăra în toate împrejurările. De aceea de altfel, intervenția lor în actualul război, a fost destul de redusă.

A VENIT VARA, PETRECETI-VA TIMPUL IN AER LIBER!

ZILELE călduroase, atât de mult așteptate, au venit, înfățișat!

Zilele și orele libere să le petrecem cât mai mult în aer liber, la munte, la câmp, la plajă. Dăm în această pagină câteva idei pentru costume de sport practice, dar în același timp elegante.

Pentru amatorii de excursii pe bicicletă, costumele de sus, sunt foarte indicate:

Pentru ea: fustă pantalon de tweed cenu-

Asamblă de sport
compusă dintr-o bluză
și un short bleu per-
fel, brodat cu bleu-
marin. Creație
Freddy-Sport, Paris.



șiu, garnisită cu două buzunare, în ambele părți. Bluză din lână subțire, sau dacă e prea cald, dintr-o pânză lavabilă, colorată. Pentru cazul când se face mai răcoare sau plouă, luați totdeauna cu dv. o jachetică de piele sau de pânză impermeabilă, încheiată de sus până jos cu un fermoar. Un fulard cu bobite și o pereche de ciorapi de bumbac, până aproape de genunchi, vor completa ansamblul.

Pentru el: pantaloni de golf din același tweed cenușiu. Fulard, pullover și ciorapi asortați.

Pentru o fată foarte tânără: bluză de jersey în dungi mari peste care vin bretelele shortului de pânză sau stofă de culoare închisă. De cordon, agățați o mică poșetă albă, în care veți ține tot ce aveți nevoie pentru a vă „pune la punct”, înainte de-a ajunge la ținta excursiei.

Actrițele Hollywood-ului, profită de orice minut liber pentru a eși la câmp, în aer liber. Iată-o pe Gale Page, într-un costum adecuat acestor plimbări, într-o câmpie din apropierea cetății filmului.



FUGARI IN SPATELE FRONTULUI

(Urmare din pag. 5-a)

Unii și-au înălțat corturi. Alții și-au înălțat corturi pe camioane părăsite. În acest timp, soarele dogorea îngrozitor. Mulți politicieni s'au îndreptat împotriva comandanților militari, acuzându-i că au abandonat lupta prea timpuriu. Militarii au căutat să se puie în gardă față de acești oameni, a căror influență în mase începuse să se exercite prea tare.

În regiunile de sud, neocupate încă se formară între timp gărzii, compuse din foștii luptători cari se străduiau să mai apere orașele și satele neocupate.

CEI CARI AU TRECUT PRIN SPANIA

Consulatul spaniol din Bordeaux devenise ținta nădejilor tuturor celor cari se mai gândeau să fugă din țară. El fu asediat de o mulțime imensă, zi și noapte. Toți căutau să ajungă cât mai repede în Spania, înainte ca trupele germane să fi intrat în Bordeaux. Chiar un important număr de politicieni și ziariști au făcut încercări să poată obține viza pentru a trece în Spania. Multora li s'a refuzat, pe motivul că unii dintre ei, până în ultimul timp, au atacat regimul din Spania. Alții au încercat să găsească o posibilitate de a trece în Anglia.

Printre cei trecuți în Spania, în primele zile, se citează numele domnilor Pierlot, fostul prim-ministru al Belgiei, ducele de Windsor și E. Rotschild. Se afirmă că membrii guvernului belgian ar fi făcut un demers la Madrid, pentru a se îngădui trecerea pe teritoriul spaniol a fugărilor cari trăiau până acum în Franța, sub îngrijirea miniștrilor belgieni. Guvernul spaniol a refuzat această cerere, motivând că situația economică a Spaniei este precară și un număr atât de mare de fugari n'ar putea găsi o bună așezare în Spania. În principiu s'a admis ca să intre sau să treacă prin Spania personalitățile care au condus state sau oamenii politici de mână întâi. Astfel, se afirmă, c'au trecut prin Spania, îndreptându-se spre Portugalia, fosta împărăteasă Zita a Austro-Ungariei și prințul Otto de Habsburg, precum și alți trei membri ai casei de Bourbon și Parma. Deasemeni au trecut prin Spania Marea Ducesă de Luxemburg și familia sa.



Cu
NIVEA

deveniți mai repede
și mai frumos
bronzată!

Sunt doi ani
de
atunci



ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngroșam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Căutând funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădina cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Veseliu mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de omenie să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT

LA FARMACII ȘI DROGUERII



ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE



**ALBASTRUL
DE METHYLEN**
este cel mai mare dușman
al microbilor bucali

Afirmația, făcută de cercurile medicale competente, reprezintă un adevăr incontestabil, deoarece s'a dovedit că:

Albastrul de Methylen are o PUTERE BACTERICIDĂ ÎNCECITĂ față de celelalte desinfectante folosite la fabricarea pastelor de dinți.

Este necorosiv și deci DESINFECTEAZĂ FĂRĂ SĂ ARDĂ țesuturile.

Are marea calitate de a REGENERA TESUTURILE mucoaselor fine din gură.

$C_{16}H_{18}N_3 \text{ SCL} + 3H_2O$

este formula care a adus cel mai mare serviciu igienei gurei, deoarece Albastrul de Methylen este folosit de către Laboratoarele Carbozon pentru prepararea pastei de dinți Carbozon.

Această pastă prezintă un punct culminant în evoluția fabricării pastelor de dinți, eficacitatea ei fiind sigură și de lungă durată.

Prin incomparabilul Albastru de Methylen, pasta Carbozon capătă direct calitatea de MEDICAMENT AL GUREI.

Orice dentist și medic stomatolog vă poate confirma aceasta.

Carbozon
PASTA DE DINȚI
BREVETAT

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA
S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)
Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.
Boli de piele, păr, cosmetice, sexuale, femei și sifilis. Tratatamentul special, pentru hemoroizi, varice și flebită. Raze X, Unde ultrasonice, Diatermie, Ultraviolete, etc.

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

Pomada Cadum contra erupțiilor de pe obraz

Pomada Cadum potolește și vindecă orice iritații sau inflamații și asigură un somn liniștit persoanelor cari suferă cumplit de boli de piele. Multe suferințe pot fi evitate, întru buințându-se din timp acest remediu minunat, foarte eficient contra eczemei, coșilor bubelor, peelingului, râiei, spuzelii, erupțiilor, ulcerelor, sgarleturilor, hemoroidelor, blândeii, rănilor.

Citiți în fiecare săptămână

„Medicul Nostru”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

Citiți:

„MAGAZINUL”

revista publicului select

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCEL

INTREBUINȚAȚI CONTRA

GRIPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

SĂPTĂMÂNA INTERNAȚIONALĂ IN IMAGINI



VAGONUL ISTORIC DE LA COMPIEGNE
Delegația franceză condusă de generalul Huntziger se urcă în vagonul istoric, la Compiègne. Peste câteva clipe va avea loc, în acest vagon în care în 1918 mareșalul Foch dicta delegației germane, condusă de ministrul Erzberger, condițiunile armistițiului, prima sedință a celor două delegațiuni.



MASA CONFERINTEI
Un aspect al vagonului în care s'a semnat armistițiul. După cum se știe, din ordinul d-lui Hitler, acest vagon a fost transportat la Berlin.



CORTUL DELEGAȚIEI FRANCEZE
Delegații francezi pentru tratativele de armistițiu au fost găzduiți într'un cort anume amenajat, în pădurea dela Compiègne.



INTREVEDEREA DELA MÜNCHEN

La München, d-nii Hitler și Musolini răspund aclamațiilor. În spatele lor, d-nii von Ribbentropp și Ciano, cari au participat la constătuirea celor doi conducători.

Pentru victimele războiului

Doamna Roosevelt, soția președintelui Statelor-Unite, a luat conducerea organizației de Cruce Roșie, în vederea ajutorării refugiaților francezi. În fotografia noastră, d-na Eleanor Roosevelt rostind chemarea către poporul american, în vederea operei de binefacere, a cărei conducere a luat-o.





GUVERNUL PREZIDAT DE D. ING. ION P. GIGURTU

Noul guvern al Majestății Sale se infățișează ca o sinteză politică a sentimentului Țării și al marilor porunci istorice. Șeful acestui guvern, d. Inginer Ion P. Gigurtu, simbolizează toate aspirațiile de pace, de ordine și de luptă naționalistă creatoare ale neamului românesc doritor să contribuie cu toate puterile sale la nouile așezări ale Europei, așa cum ele se profilează la orizontul încă tulbure al lumii. Chemat la conducerea Statului după una dintre cele mai sfâșietoare drame ale Istoriei Naționale, guvernul prezidat de d. Inginer Gigurtu se arată pătruns de marile sarcini cu care M. S. Regele l'a onorat și de sfintele nădejdi pe care țara întreagă le pune în înțelepciunea luminată a oamenilor ce-l alcătuiesc.

*Președinte
1940*

D. ION P. GIGURTU

Președintele Consiliului de Miniștri. Șef de Stat Major al Partidului Națiunii

ANUL XIV No. 703

9 IULIE 1940

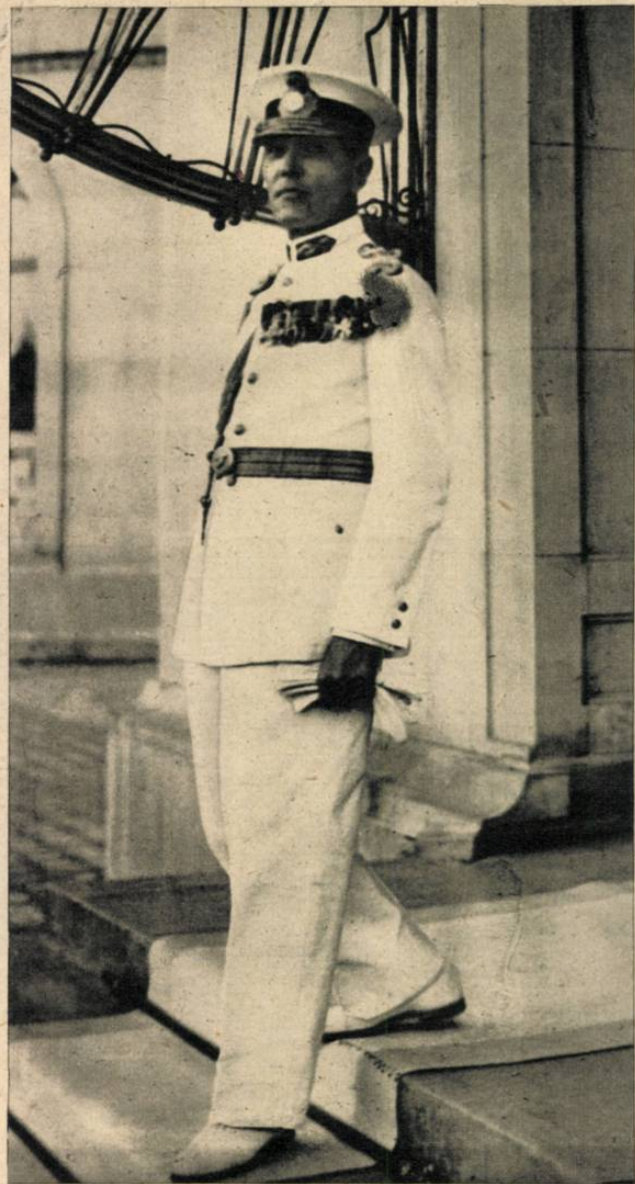
10 LEI

IN INTERIOR:

PE DRUMURILE BEJANIEI

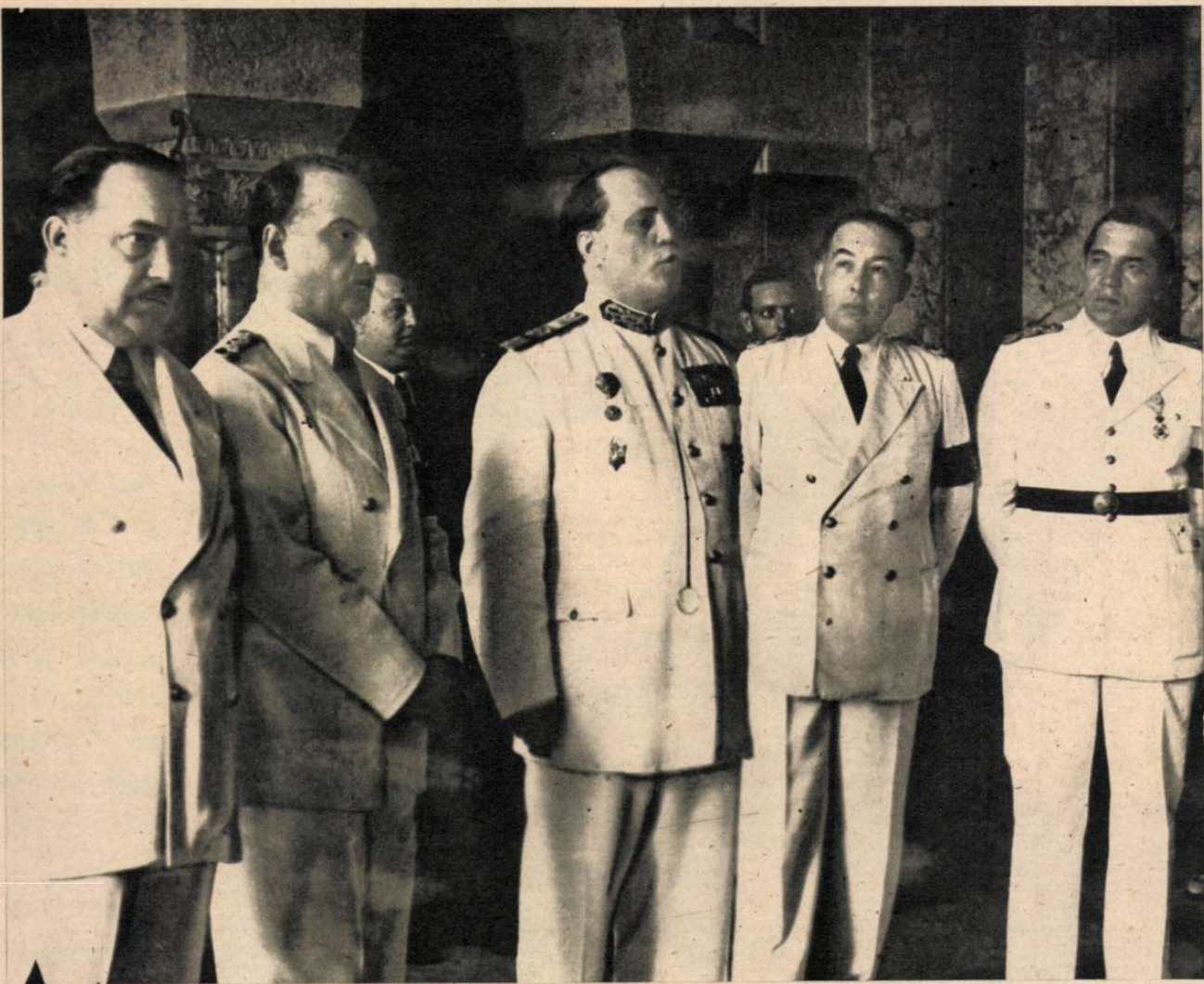
„DE TOATE PENTRU TOTI“ un bogat supliment în culori

CÂTEVA ASPECTE DELA INSTALAREA NOULUI GUVERN



**D. GENERAL - ADJUTANT
G. MIHAIL**

Vice-președintele Consiliului de Miniștri părăsind Palatul Regal, după depunerea jurământului.



LA MINISTERUL DE INTERNE

Instalarea noului ministru al Internelor, d. general de divizie Popescu David și a d-lui Petre Logadi subsecretar de stat la acest departament. In fotografia noastră: d. general Popescu David vorbind personalului superior al Ministerului în prezența foștilor conducători ai acestui departament.

LA MINISTERUL PROPAGANDEI

Instalarea d-lui Profesor Nichifor Crainic, Ministrul Propagandei Naționale și a d-lui Vasile Stoica, subsecretar de Stat la acest departament. Dela stânga la dreapta: 1. d. Teofil Sidorovici, Comandantul Străzii Țării și fostul titular al Ministerului Propagandei Naționale. 2. d. Vasile Stoica. 3. d. Prof. Nichifor Crainic.



NOUII MINIȘTRII AU DEPUS JURĂMÂNTUL

După solemnitatea depunerii jurământului, noii miniștri d-nii :

1. Prof. George Strat subsecretar de Stat la Ministerul Economiei Naționale.
2. Prof. Gh. Leon, Ministru al Economiei Naționale și ad-interim la Finanțe, Comerțul Exterior și Agricultură și Domenii.
3. D. Stan Ghițescu, Ministru al Muncii.
4. Dumitru Topciu, Subsecretar de Stat la Agricultură.

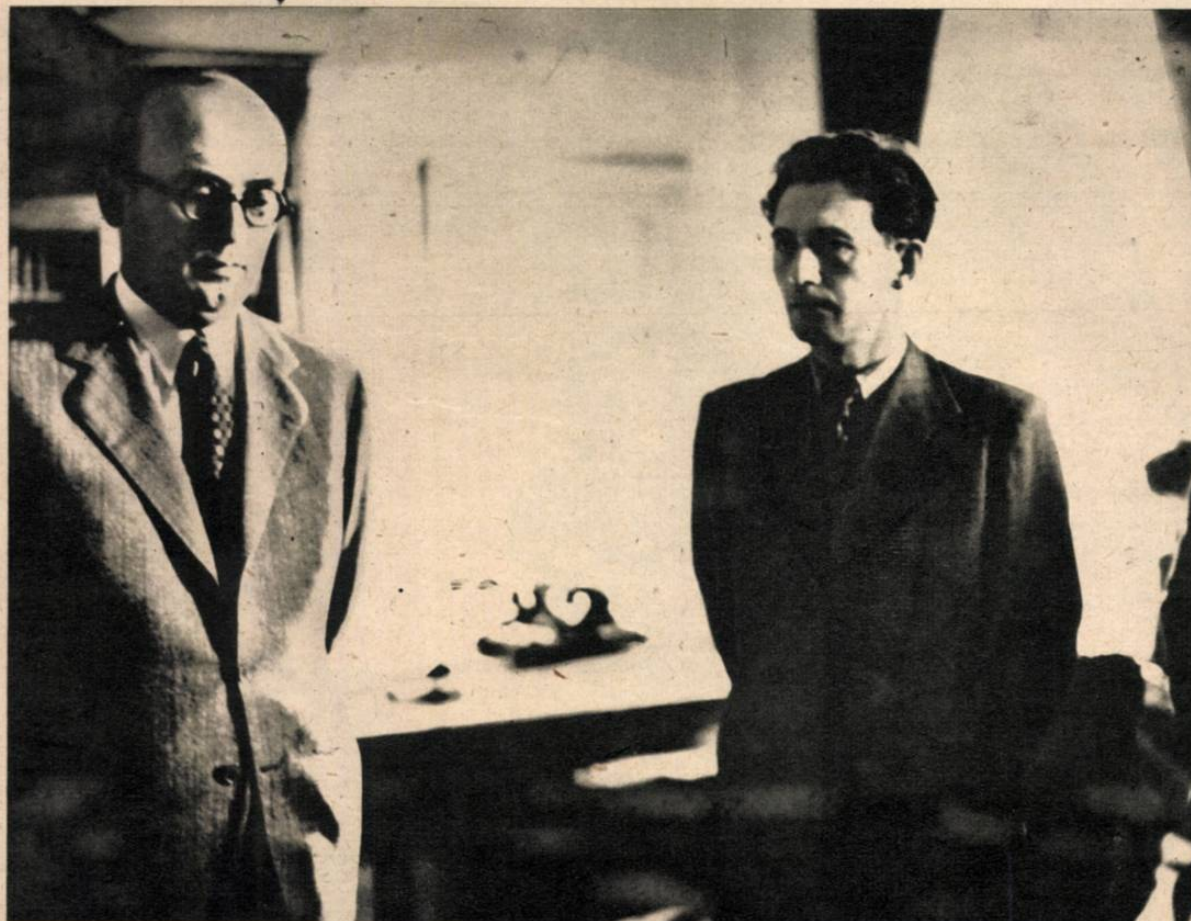


LA MINISTERUL DE EXTERNE

D. Mihail Manoilescu, noul Ministru de Afaceri Streine având în stânga pe d. Consilier Regal C. Argetoianu fostul titular al Ministerului, după solemnitatea instalării.

LA MINISTERUL CUL- TELOR ȘI ARTELOR

D. Profesor Horia Sima, noul ministru al Cul-telor și Artelor a preluat conducerea depar-tamentului în prezența d-lui Prof. C. Giurescu, predecesorul d-sale.



LA MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

D. Prof. D. Caracostea noul Ministru al Educației Naționale cu d-nii D. V. Toni și Prof. Napoleon Crețu, subsecretari de Stat ai acestui departament.

TUNUL BUBUE PE MĂRI

tunari, pe cale optică, fiecare având în fața sa o tabelă, pe care sunt înscrise datele, în baza cărora trebuie să manevreze.

Datele de tir variază după cum aerul este mai cald sau mai rece, în care caz încărcătura explozibilă are mai multă sau mai puțină forță inițială, după viteza vântului, presiunea aerului, umiditatea lui, etc. Tragerile se fac în inter-

valul fracționat, de secundă, când nava se află în punctul de a reveni dintr-o mișcare oscilatorie, fie că este vorba de ruli, fie de tangaj.

După cum se vede din toate aceste date, lupta navală presupune, în afară de un material perfecționat și un personal bine antrenat. Acesta este motivul pentru care tragerile artileriei dela bordul navelor de luptă presupun o mare cheltuială de munițiuni, loviturile în plin constituind o excepție iar nu o regulă.

Pe apele întâmplător calme ale Atlanticului vapoarele de luptă se înșiră în ordine de bătae.

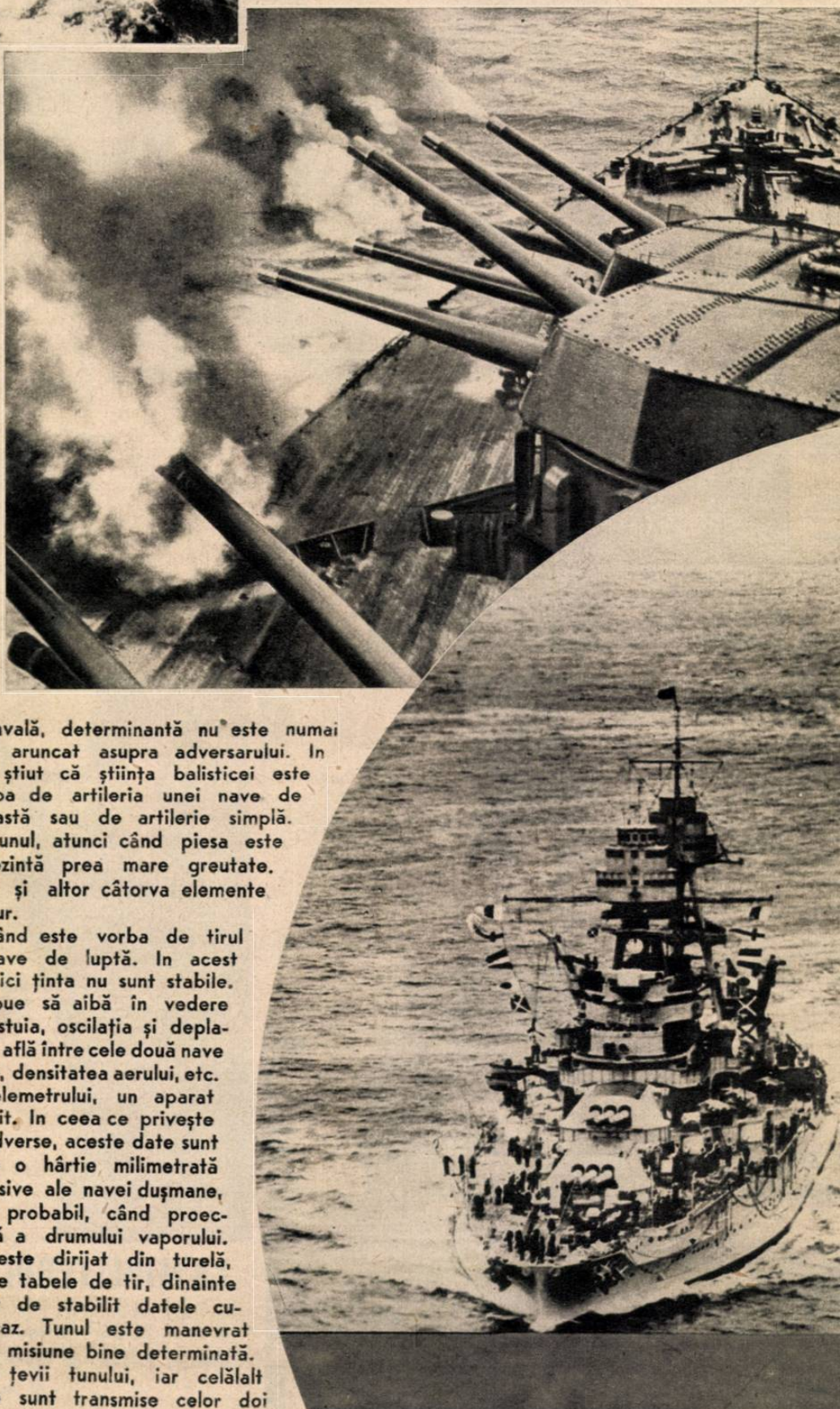
RĂZBOIUL continuă pe mări. A început pe întinderile tălăzuite ale Oceanului și după un scurt intermezzo pe uscat, a revenit pe vechiul tărâm de măsurare a forțelor. După cronicarii militari ai principalelor ziare din străinătate, marea este menită să hotărască și în acest conflict de partea cui va fi victoria. Deaceia, toată atenția este concentrată asupra flotelor țărilor beligerante. Cititorii noștri știu probabil foarte puțin cum se desfășoară o luptă navală. Dealtfel, strategia marinei este foarte complicată și elementele determinante sunt cu totul altele decât în lupta pe uscat. De multe ori, tactica utilizată de vase în desfășurarea lor, în timpul unei lupte, poate contrabalansa superioritatea de foc a adversarului. O navă poate fi constrânsă prin manevră, să ia o poziție care să nu-i îngăduie să-și utilizeze din plin toate mijloacele de atac și în acest caz soarta luptei este ca și pecetluită.

De bună seamă, că într-o luptă navală, determinantă nu este numai manevra, ci și eficacitatea focului aruncat asupra adversarului. În privința aceasta este interesant de știut că știința balisticii este cu totul alta, atunci când este vorba de artileria unei nave de luptă sau tirul unei baterii de coastă sau de artilerie simplă. Într-o primă ipoteză, o tragere cu tunul, atunci când piesa este stabilă și ținta deasemenea, nu prezintă prea mare greutate. După stabilirea direcției, distanței și altor câtorva elemente esențiale, tirul este sută la sută sigur.

Cu totul altfel se pune problema când este vorba de tirul unei baterii aflate la bordul unei nave de luptă. În acest caz, nici piesa n'are tragere și nici ținta nu sunt stabile. Ofițerul care dirijează tragerea trebuie să aibă în vedere oscilația vasului său, deplasarea acestuia, oscilația și deplasarea vasului adversar, distanța care se află între cele două nave vitezele lor respective, viteza vântului, densitatea aerului, etc. Distanța este stabilită cu ajutorul telemetrului, un aparat perfecționat și foarte ușor de mânuit. În ceea ce privește viteza și direcția deplasării navei adverse, aceste date sunt înregistrate vreme de un minut, pe o hârtie milimetrată și din raportul dintre pozițiile succesive ale navei dușmane, se calculează locul unde se va afla, probabil, când proiectilul dușman va întâlni linia generală a drumului vaporului. După cum am spus mai sus, tirul este dirijat din turelă, de un ofițer care are la dispoziție tabele de tir, dinainte calculate, astfel încât nu are decât de stabilit datele curente și variabile, dela caz la caz. Tunul este manevrat de doi ochitori, fiecare având o misiune bine determinată. Unul pentru mișcarea verticală a țevii tunului, iar celălalt pentru mișcarea orizontală. Ordinele sunt transmise celor doi

Toate tunurile grele ale unui cuirasat, trag simultan asupra dușmanului.

O demonstrație navală a flotel americane în Oceanul Pacific.



Indochina

UN PUNCT NEVRALGIC IN EXTREMUL ORIENT

Din cauza revoluției franceze, aplicarea acordului a întârziat până în anul 1858, când Franța a cerut să fie recunoscută. Au mai trebuit să treacă trei ani, până ce Franța a putut ocupa în anul 1861 Saigonul.

În 1884, simultan cu ocuparea Tonchinului, Franța a supus pe cale pașnică, întregul Annam. Prin convenția dela 1886, Franța își asigură importante privilegii în provinciile meridionale chineze, considerate ca făcând parte din sfera de influență politică și economică a Franței.

Numai Siamul a reușit să-și mențină independența. Cu toate acestea, și el a trebuit să cedeze teritorii, adică o parte a Cambodgiei și Annamului, o parte din Birmania, etc.

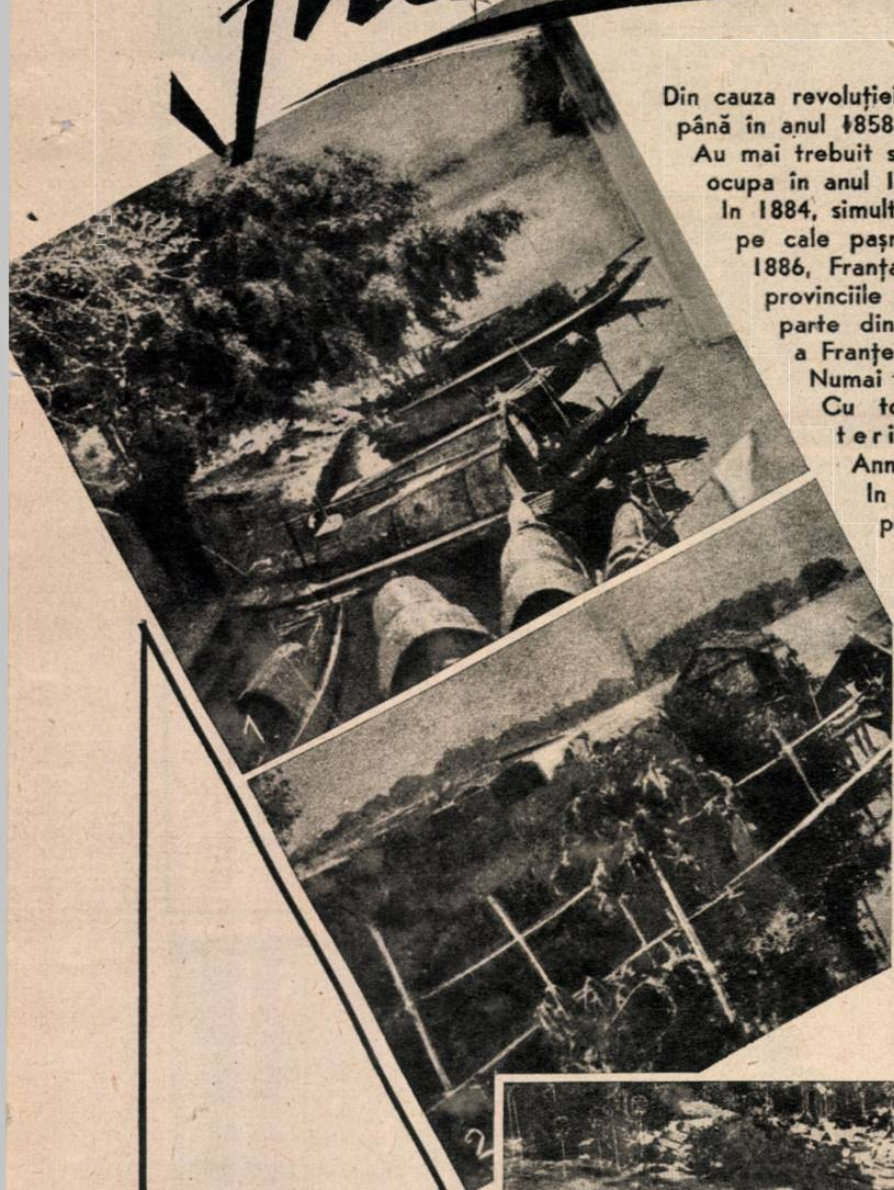
În 1896, un tratat franco-britanic, confirmat printr-o convenție în 1904, delimita sfera de influență a celor două țări. Siamul recunoștea suveranitatea franceză asupra provinciilor Luang-Prabang, Borsak și Mekong. Această linie de frontieră a

din care se trimit anual 7 milioane de tone, în străinătate.

Porumbul este pe cale să devie un al doilea articol de export al Indochinei, căci în momentul de față se exportă circa 500.000 tone din aceste cereale.

Subsolul este deasemenea foarte bogat. În afară de minele de antracit mai există mine de zinc, tungsten, aur, fier, plumb, argint, grafit, fosfați și crom.

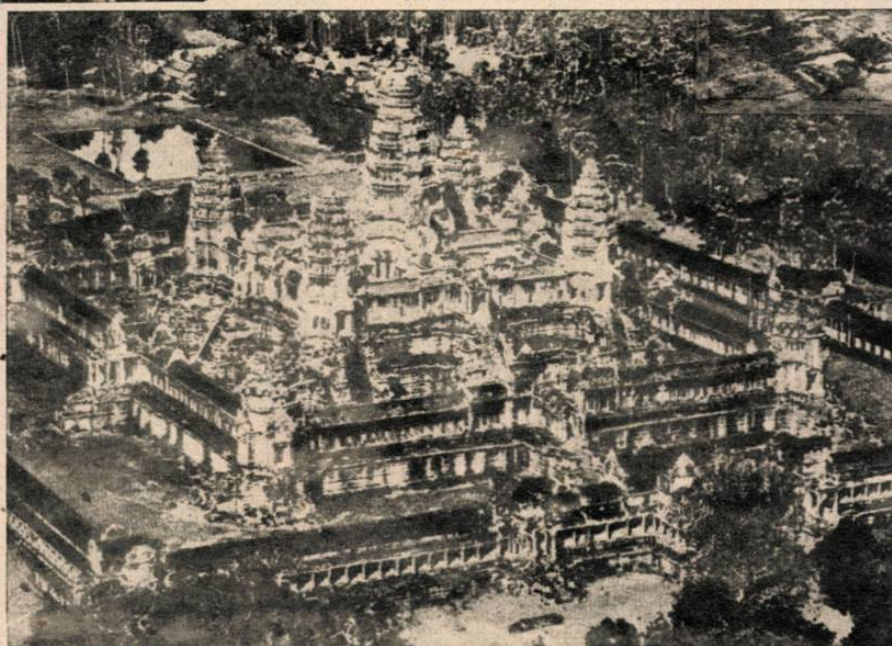
Se înțelege dela sine că o țară dispunând de asemenea bogății atrage atenția tuturor și că prin urmare, faptul că astăzi Indochina constituie punctul nevralgic din Extremul Orient, este oarecum explicabil.



1. Canalul din Phucam.

2. Pe malurile Mekong-ului.

EVOLUȚIA evenimentelor din ultima vreme a făcut astfel ca pe primul plan să treacă posesiunile coloniale ale statelor aflate în conflict. Japonia, care după cum se știe, ar dori să vadă aplicată doctrina lui Monroe și în Asia, face presiuni asupra guvernelor europene, preocupate de conflictul din vechiul continent, spre a obține cât mai multe avantaje. De bună seamă că la baza tuturor acestor preocupări stă economicul, mai degrabă decât orice alt argument. De aceea, toată atenția este îndreptată asupra Indochinei franceze, una din coloniile cele mai înfloritoare din Asia. Constituirea statului indochinez s'a făcut în secolul al 18-lea. În ziua de 28 Noiembrie 1787, contele de Montmorin pe de o parte, ca reprezentant al guvernului francez și episcopul din Adan ca plenipotențiar al guvernului Annamului, au semnat la Versailles, un acord, prin care se recunoaște Franței suveranitatea asupra Saigonului, principalul port al Conchinchinei.



Templul din Angkorvat, cu strălucirea sa arhitecturală, văzut din avion.

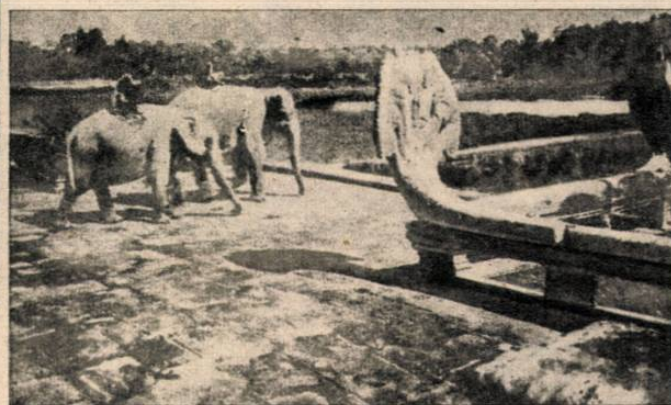
fost modificată în 1908, prin căderea a trei provincii, cu care s'a constituit definitiv, Indochina.

Indochina franceză are o întindere de 725.800 klm. pătrați și un ținut foarte variat din punct de vedere geografic. În cuprinsul țării găsești munți înalți cu zăpezi veșnice și ținuturi de șes, mlăștinoase.

Principalele fluvii sunt Mekongul și fluviul Roșu. Pe malurile ambelor fluvii se întind orezări uriașe, căci nu trebuie să se uite că Indochina este una din marile exportatoare de orez.

În ținuturile fertile, densitatea populației este extraordinar de mare, ajungând până la 420 locuitori pe kilometrul pătrat. Numărul total al locuitorilor este de 20.189.000 dintre cari numai 34.000 sunt europeni. Densitatea medie a locuitorilor pe kilometru pătrat e de 27,8.

Bogățiile Indochinei sunt remarcabile. În munți se găsesc codrii întinși, cari furnizează un prețios lemn de construcție, din care se exportă anual 300.000 metri cubi, în afară de 5.000 metri cubi de cărbune de lemn. Exportul este format, în proporție de 65% din orez,

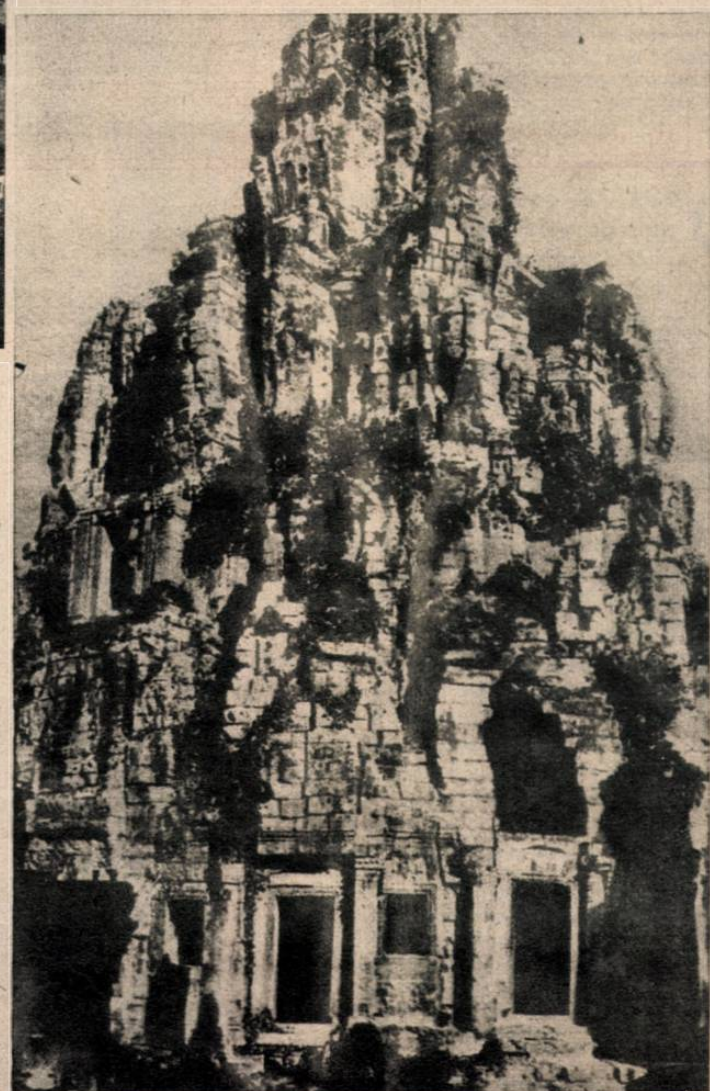


Elefanți sfinți la minele din Siem-Rap.

O priveliște din Laos.



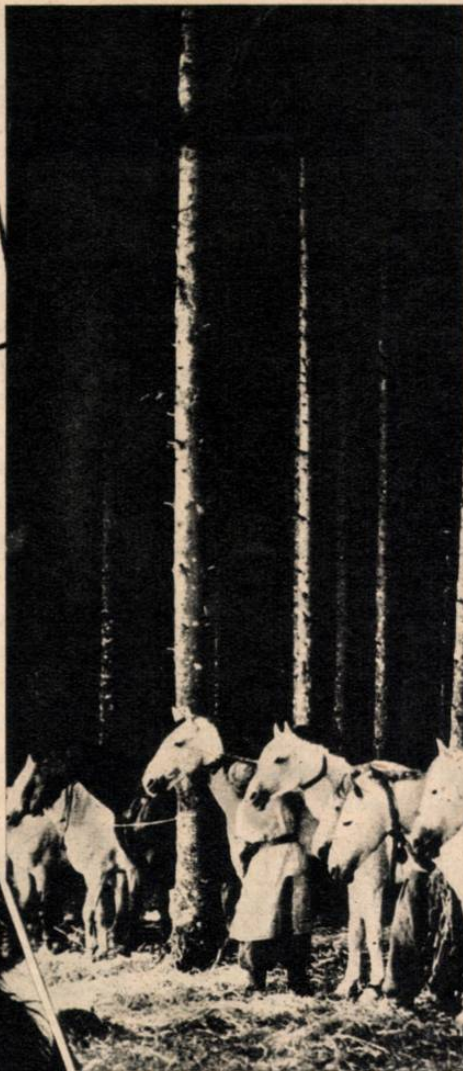
Turnul central al Bayon-ului la Angkor-Thorn, în Cambodge.



Episoade triste...



Doi buni camarazi: spahiul și calul său se odihnesc după lupte crâncene.



Pe o pajiște dela Sorne, lângă Courroux se pot vedea astăzi încă trei baterii părăsite de artilerie. Sunt tunuri de 155 mm., pe care servanții le-au părăsit, în grabnica lor retragere peste frontieră.



← În bivouac se dă cea mai mare atenție calilor. Spahiul fără cal socoate că și-a pierdut jumătate din personalitatea sa. Dealtfel este vorba de admirabile specimene, pur sânge arăbesc.



Nu s'a sunat alarma, dar spahiul este gata. Mantaua sa roșie îi dă aspectul unui soldat de prin ținuturi depărtate. Șeaua are forma specifică arabă și e frumos încrustată. Spahii constituiau un corp de elită al armatei franceze.

DUPĂ încetarea ostilităților, în diferite părți ale Franței precum și la frontiera Elveției se mai găsesc, părăsite, arme și diferite rămășițe ale armatei care a capitulat. S'a spus că este o înfrângere care n'a cunoscut-o Franța până acum.

Un fapt care caracterizează această situație este versiunea dată de unele ziare elvețiene, că pe linia Maginot unele grupuri armate, care însumau un număr de vreo 25.000 oameni, au continuat să lupte cinci zile după semnarea armistițiului.

Lăgărele militare, create în Elveția au fost lichidate toate, întrucât după semnarea armistițiului, cea mai mare parte din trupele care au trecut frontiera elvețiană și au fost internate, au început să se întoarcă în Franța. Este un capitol sfâșietor de trist al războiului de azi.

La frontiera elvețiano-franceză din Jura se pot vedea movile întregi de carabine, revolvere, grenade, muniții de tot felul și câști de oțel. Toate acestea au fost purtate de soldați cari au trecut frontiera în Elveția, spre a scăpa de captivitate.



De drumurile BEJANIEI

GARA IAȘI are aspectul măhnitor al unui lagăr de suferință. Bărbați și femei, copii de toate vârstele și cu tot avutul alături, într'un geamantan sau într'o simplă legătură, așteaptă pe peron trenul mântuirii.

Inchid o clipă ochii și revăd scenele asemănătoare de acum 24 de ani, când o altă parte a populației țării trăia desnadejdea pribegiei. Ca și atunci, neamul acesta care de veacuri trăiește mereu, sub loviturile aspre ale soartei, se retrăgea cu un fel de mândrie, dinaintea năvălitorului.

Sățeni și târgoveți, muncitori cu sapa și cărturari, tot ceea ce face laolaltă neamul românesc al vechii Moldove de răsărit și de miază-noapte, trăiește încăodată drama sfâșietoare a bejaniei. Nu e niciunul care să nu fi lăsat pe pământul străvechi, în afară de mormintele strămoșilor lui, un colț iubit de țarină sau de casă, în finutul sub cerul căruia au văzut, pentru întâia dată, lumina zilei. Nu e nevoie să-i privești prea mult, ca să-ți dai seama că fiecare duce cu dânsul imaginea pe veci neuitată,

a satului sau târgului natal, imagine pe care nici o poruncă și nici o poruncă și nici o putere n'ar putea-o smulge vreodată. Ceea ce te isbește mai ales, e marea tăcere în care s'au închis și înfățișarea demnă a durerii lor bărbătești.

Fiecare dintr'ânșii simte venind din depărtări ancestrale o mângâiere, căci lângă fiecare dintre acești pribegi se află umbra nevăzută a unui strămoș depărtat, care pore a-i spune:

„Fii tare. Adu-ți aminte mereu că și noi am bătut drumurile aspre ale bejaniei, dar până la urmă nimic nu ne-a putut clinti din ceea ce este al nostru”.

Niciunul din acești moldoveni, a căror obârșie se pierde în veacuri, strănepoți de răzeși, n'a venit singur. În afară de neamurile și de avutul puțin ce l-a putut strânge, fiecare dintr'înșii a adus cu dânsul, dacă nu osemintele strămoșilor, măcar umbrele glorioase ale mormintelor.

Micuții năpăstuiți.



Muncind din greu zi și noapte, străjerii sunt la posturi.



Un străjer dă de băut unui copil.

NOUA FAZA A RAZBOIULUI

AUTORITĂȚILE spaniole nu mai permit trecerile prin Spania decât persoanelor cari călătoresc mai departe, ducându-se, de pildă, în Marocul Francez. Cei cari cer tranzitul pentru Portugalia sunt respinși, deoarece Portugalia nu mai permite nimănui așezarea acolo. Frontiera franco-spaniolă nu mai poate fi trecută decât de diplomați. În ce privește refugiații spanioli din Franța, internați în Pirinei, după războiul civil din Spania, până acum nu s'a permis întoarcerea lor. Ei au adresat o cerere guvernului mexican, rugând să li se permită intrarea în Mexic. Numărul lor este de 250.000.

Biroul de informațiuni german anunță, pe de altă parte, că trei francezi al căror nume nuli, au fost arestați în momentul când voiau să treacă frontiera spaniolă, având asupra lor, în diferite valize, mai multe milioane de franci în aur și diferite documente. Aurul a fost depus la Banca Spaniei, iar în ce privește restituirea documentelor, negocierile sunt în curs.

NEUTRALITATEA SPANIEI

Ziarul „Times” află din Madrid că între generalul Franco și Sir Samuel Hoare sunt în curs discuțiuni, care tind la satisfacerea tuturor revendicărilor Spaniei, fără ca ea să fie nevoită să părăsească neutralitatea sa.

DL. QUISLING LA RADIO

Ziarul „National Zeitung” află din Stockholm că maiorul Quisling, care dispăruse câțva timp, a reapărut la Oslo, unde a vorbit deunăzi la postul de radio. El a atacat guvernul norvegian și pe regele Haakon, preconizând crearea unei Norveгии germane. Apărându-se de acuzațiile de trădare, a spus că regimul a trădat, implicând Norvegia într'un războiu, în care rezistența era imposibilă. La venirea germanilor, el s'a retras, crezând că poate astfel înlesni o înțelegere între guvernul norvegian și Germania.

RECONSTRUCȚIA

Darea de seamă anuală a Băncii pentru reglementarea plăților internaționale din Basel cuprinde, în legătură cu reconstrucția după războiu, următoarele: Este de cea mai mare însemnătate ca imediat după terminarea ostilităților, să putem avea o imagine pe cât se poate de



PE AERODROMURIL
Dupăcum anunță Inaltul C
German, atacul împotriva
în acțiune 6000 de avioane
bombardament și luptă. Ter
rile Belgiei sunt pline cu a
puse la punct și gata să
acelaș timp, se fac de
a Canalului Manecii.

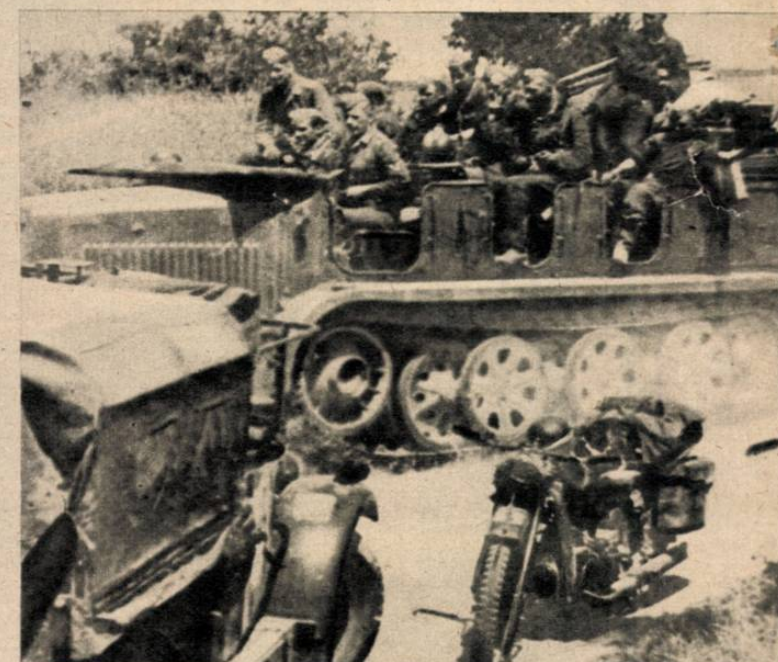
Trupe germane în

Mareșalul Pétain



IN FRANȚA OCUPATĂ

După ocupația germană, Franța își recapătă, treptat, calmul. Multe magazine și-au reluat activitatea, restaurantele și cafenelele sunt pline. Cetățenii disciplinați și ascultători respectă, fără crâcnire, ordonanțele autorităților de ocupație, care la rândul lor le aduc pe toate căile la cunoștința francezilor. Iată un automobil înzestrat cu megafon, al comandantului german, în jurul căruia s'au strâns oamenii să asculte noile dispozițiuni.



DE BELGIEI
Comandament
Angliei va pune
de vânătoare,
ate aerodromu-
parate germane,
și la zborul. In
părta ceaaltă
pregătiri.

inaintare.

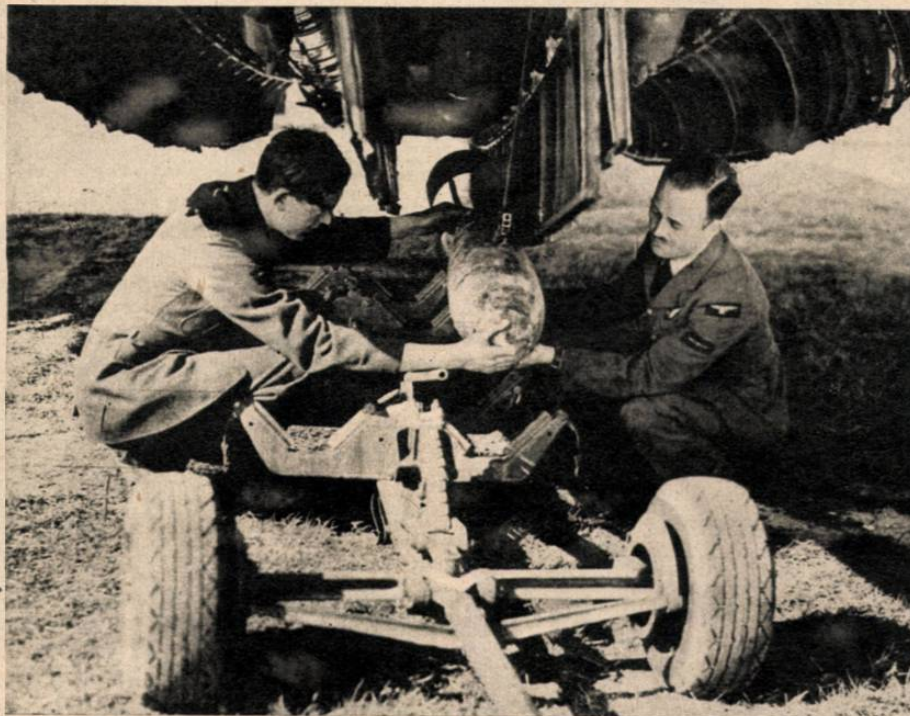


IN PRAJMA ATACULUI

Ofensiva germană împotriva Angliei este iminentă. In ambele tabere se fac pregătiri intense, in vederea acestei operațiuni militare de uriașă anvergură, și care va reprezenta, poate, cea mai mare bătălie a tuturor timpurilor. Artileria antiaeriană engleză, se pregătește de luptă.

BOMBARDIERELE, GATA DE ATAC

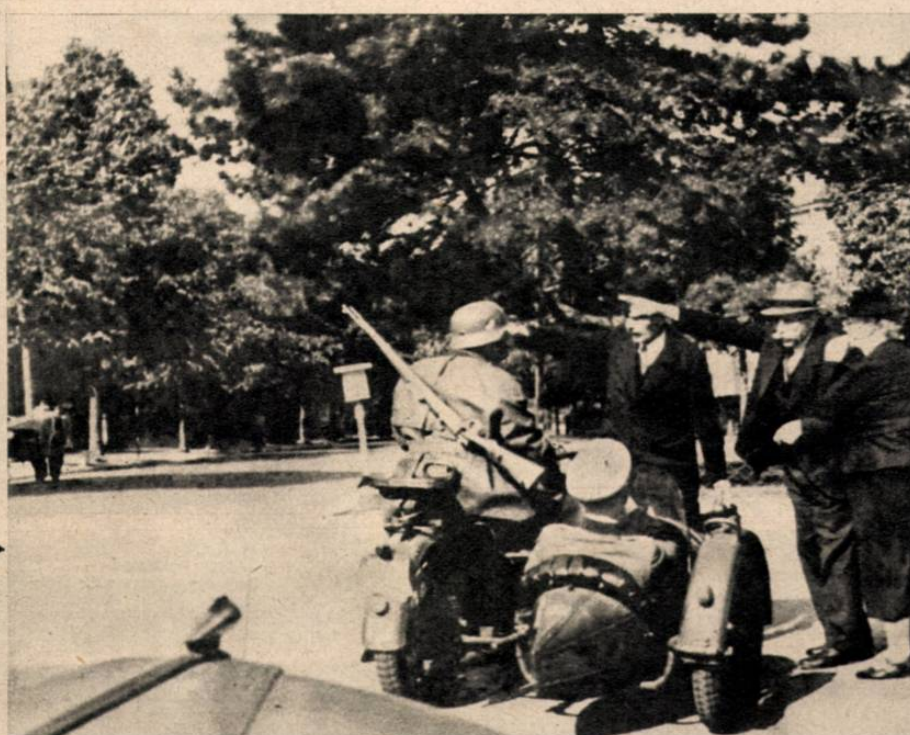
In luptele care sunt așteptate, locul cel mai de seamă îl vor deține avioanele de bombardament, menite să distrugă și să paralizeze pe inamic. Fotografia noastră reprezintă pe un ofițer pilot și pe ajutorul său, ajutând la încărcarea bombelor, la bordul aparatului cu care va porni in luptă.



Linia Daladier



Curier german cerând indicații unor civili pe o șosea in Franța.



clară a situației economice și financiare și a problemelor care trebuiesc rezolvate. Nu numai că trebuie să se evite orice întârziere ci și greșelile cari s'ar putea ivi din cunoașterea imperfectă și din lipsa unor mijloace încercate.

Problema ajutorării și reconstrucției, după războiu, n'ar trebui să fie prea dificilă, cu mijloacele actuale, și mai ales prin intervenția aducătoare de folos a mijloacelor adunate de atâtea vreme. Aceasta, in pofida tuturor distrugerilor cari s'au făcut. Mulțumită experienței câștigate in ultimul sfert de secol, astăzi se știe mult mai mult in chestiuni de valută și economie, decât după ultimul războiu și din unele puncte de vedere, lumea este cu mult mai bine înarmată, spre a putea învinge dificultățile ce s'ar ivi. Mai toate popoarele s'au preocupat in gradul cel mai înalt de chestiuni referitoare la organizarea economică și financiară, chestiuni cari vor preocupa lumea și după actualul războiu. Făcându-se abstracție de unele date, ținute secrete din motive militare sau similare, procedurile și problemele care vor fi întrebuintate de diferitele țări, sunt oarecum cunoscute, iar posibilitatea de a restabili echilibrul la sfârșitul războiului este in mare măsură asigurată prin colaborarea instituțiilor deja existente, in diferitele țări.

In concluzie, ceea ce hotărâște e dorința popoarelor de a colabora și de a crea o nouă ordine rațională in lume, fără de care chiar și cele mai perfecte cunoștințe ale chestiunii nu pot duce la niciun rezultat. Iar atunci când există voința de colaborare trebuie să se găsească mijloacele potrivite pentru importanta operă a reconstrucției.

PROPORȚIILE BLOCADEI

Ziarele au anunțat că flota engleză a extins blocada ei și împotriva coastelor franceze.

In aceste condițiuni flota engleză va trebui să exercite controlul ei pe o întindere de coastă de 10.000 kilometri.

ZIUA EROILOR, IN FRANȚA

Ziarul „Die Tat”, care apare la Zürich, publică următoarea corespondență a redactorului lui din Bordeaux:

„A fost o zi a tristeții, pentru întreaga Franța. La Bordeaux, ca și pretutindeni in celelalte localități, jaluzelele erau trase, pe străzi aproape că nu se circula, iar oamenii păstrau o tăcere desăvârșită. In ochii tuturor erau lacrimi. Din glasuri se simțeau suspine. Franța își plângea eroii. Ziarele au apărut cu chenar negru, iar speakerii posturilor de radio, aproape că nu puteau vorbi din cauza emoției, in timp ce in jurul megafonelor se adunase o mulțime tăcută.

In vechea catedrală gotică St-Victor s'a oficiat o slujbă religioasă, pentru odihna sufletelor celor căzuți pe câmpul de luptă. Ceremonia a fost simplă și impresionantă. Păreții erau drapați cu negru. Mulțimea umplea interiorul catedralei. La slujbă au luat parte in afară de președintele Lebrun și mareșalului Pétain, toți reprezentanții autorităților și membrii guvernului.”

Invazia în Anglia

CÂND NĂVĂLITORII
DEBARCAU ÎN
INSULELE
BRITANICE...

VEACURI dearândul insulele britanice au trăit într-o securitate deplină, la adăpostul oricărui năvăliri. Dar niciodată invazia n'a fost socotită de englezi ca o imposibilitate absolută.

Sentimentul securității era întreținut de puterea forțelor navale a căror veghe era suficientă spre a feri Anglia de orice atac. Progresele uluitoare ale

dealungul istoriei dar — afară de una — au fost toate încununate de victorie.

PRIMA DEBARCARE...

Prima invazie străină a fost aceea a legiunilor lui Cezar. În anii 55 și 54 înainte de Christos, Cezar a debarcat în Anglia două legiuni aduse cu 80 de vase de transport, 18 vase cu cavalerie și vase de luptă, fără a se gândi la o ocupație de lungă durată.

Celții au opus o rezistență învârsunată și invazia n'a reușit delă primul atac, căci Cezar nu-și putuse aduce cavaleria din pricina furtunei ce bănuia. În anul 54 Cezar a pornit un atac de mari proporții, cu cinci legiuni și 2000 de călăreți, ajungând până la Tamisa, după ce a înfrânt pe Celți. Victoria obținută, Cezar s'a întors, trecând canalul, cu ostateci, în Gallia. După 90 de ani, în timpul domniei împăratului Clodius, un nou atac împotriva Angliei a reușit și legiunile romane au supus insulele în anul 44 după Christos. Ținutul din împrejurimile Tamisei a devenit provincie romană, iar după alte lupte a fost supusă Anglia de Nord și apoi Scoția.

RETRAGEREA ROMANILOR

Retragerea legiunilor romane din Britania de către șeful vandal din slujba romanilor Stilicho a marcat începutul sfârșitului stăpânirii romane. Picții și scoțienii au început să jefuiască în Nord, iar saxonii năvăliră de pe continent. Locuitorii Britaniei, desobișnuiți de știința armelor, nu s'au mai putut apăra singuri. Au cerut deci sprijinul Saxonilor împotriva scoțienilor. După aceste cete de Saxoni au debarcat alte grupuri de alți Saxoni și locuitori din lutlanda, întemeind sub Hengist și Horsa șapte regate pe insula



DUPA LUPTA

Portul Calais, care va constitui o bază de pornire la atac pentru elementele germane, în lupta împotriva Angliei, a avut enorm de mult de suferit în urma bombardamentelor executate în cursul ultimelor luni. Pionierii germani lucrează cu intensitate, spre a îndepărta ruinele și a pune, pe cât se poate, portul în funcțiune.

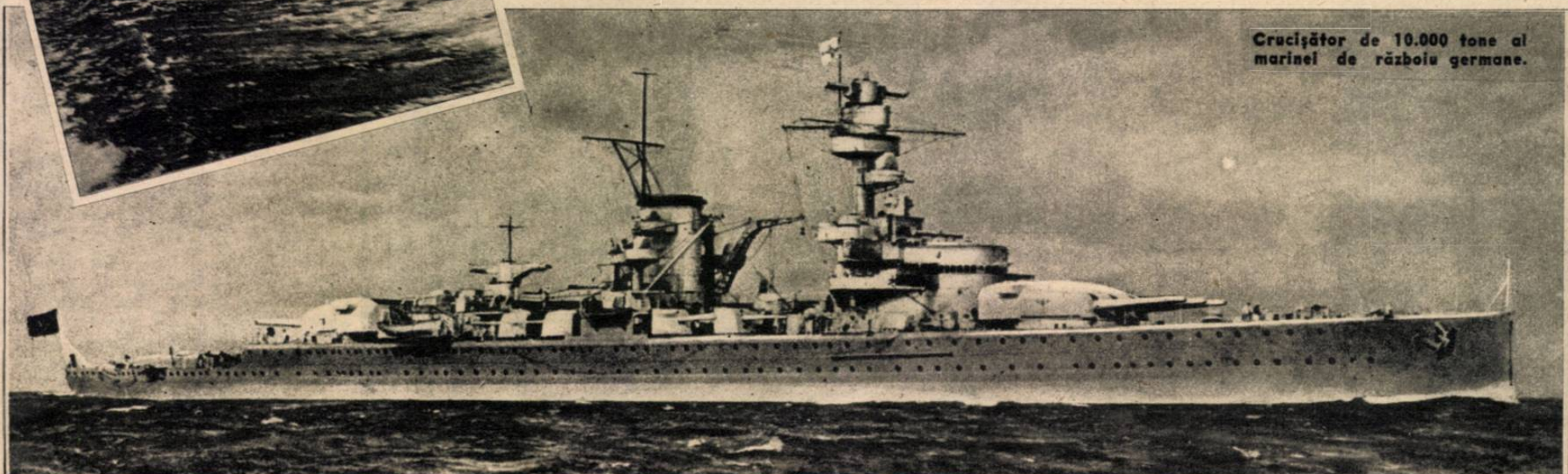
Tun anti-aerian de mic calibru, în acțiune, la bordul unui contra-torpile german, în Marea Nordului.

Vedetă rapidă germană, străbătând cu 80 de klm. pe oră, valurile.

armei aeriene au schimbat nu numai datele problemei ci și psihologia poporului englez care știe astăzi că o invazie ar putea fi executată, indiferent de reușita ei, căci prin punct de vedere militar Marea Britanie nu mai poate fi socotită ca o insulă izolată. Ziarul german „Der Neue Tag” publică, în legătură cu planurile de atac împotriva Angliei, un interesant articol din care se poate deduce că șefii militari germani așteaptă cu o mare încredere viitoarea ofensivă:

„De când coastele franceze și flamande se află sub stăpânirea germană, Anglia este direct amenințată căci canalul Mânecii de-o lărgime de 40 km. poate fi străbătut cu ușurință, în sbor, iar obuzele artileriei îl pot străbate și mai ușor. Anglia care s'a simțit într-o siguranță deplină până acum câțva timp, se află acum în zona de război. Spectrul amenințător al unei debarcări plutește asupra ei. Incercările de debarcare în insulele britanice nu sunt prea multe

Crucișător de 10.000 tone al marinei de război germane.



britanică, regate ce s'au luptat multă vreme între ele.

INVAZIA DANEZILOR

După anul 830 când s'a înighebat regatul englez sub Egbert de Wessen, au început năvălirile danezilor. Neavând o forță navală puternică, anglo-saxonii se mulțumeau să-și apere insulele, de pe coastă, respingând pe năvălitori.

Dar în 835, danezii au izbutit să debarce venind cu 35 de vase, lângă estuarul Tamisei, învingând pe regele Egbert.

Nepotul acestuia, Alfred cel Mare (871—901) s'a retras și dânsul, la început, înaintea danezilor, cedându-le Anglia răsăriteană. Alfred cel Mare a zidit apoi fortificații în lăuntru țării, a reorganizat oștirea și a construit o flotă, izbutind mai târziu să respingă atacurile Vikingilor. Urmașii lui au recucerit ținuturile ocupate de Danezi, dar mai târziu regele danez Sven a debarcat, iarăși unind sub sceptrul fiului său Knut cel Mare Anglia, Danemarca și Norvegia.



O DEBARCARE URIAȘĂ

William Cuceritorul a izbutit cea mai vastă debarcare în Anglia, cu 60.000 de soldați, armată uriașă pentru vremurile acelea. Debarcarea a avut loc la Hastings. Oștirea de călăreți a lui William a înfrânt armata populară a anglo-saxonilor la 18 Octombrie 1066, după o bătălie de 12 ore. Au trecut apoi veacuri fără ca vre-o putere continentală să îndrăznească să debarce trupe în Anglia. Cele două mari puteri navale ale veacului al 16-lea, Spania și Olanda au fost învinse mai înainte ca tunurile lor să fi apucat să bombardeze coastele



engleze. Intre timp, Anglia își construise o flotă puternică.

PLANURILE LUI NAPOLEON

Marina de războiu a lui Napoleon a făcut intense pregătiri în 1803, în vederea unei debarcări în Anglia. În Iulie al acelui an, Napoleon redactase instrucțiuni pentru ofițerii săi, ordonând ca transporturile să se facă în nopțile lungi, cețoase și întunecate de iarnă. Dându-și seama de inferioritatea marinei sale față de cea engleză, Napoleon voia ca debarcarea să se facă cu vapoare comerciale, flota de război urmând să creieze o diversiune în altă parte. Adevărul este că pe la jumătatea lui Ianuarie 1804, vreo 70.000 de francezi așteptau pe coasta Canalului. Atacul trebuia pornit dela Boulogne, dar instalațiile acestui port s' dovedit insuficiente pentru o asemenea operație.

Mai târziu Napoleon se gândi la o debarcare în Irlanda, cu o armată care ar porni din Brest, dar în cele din urmă Napoleon a renunțat la acest plan și și-a risipit flota, susținând că nu s'a gândit niciodată serios la o debarcare.

Vas purtător de avioane al marinei britanice, așteptând reînnoirea escadrelor.

ARTILERIA DE COASTA

Țărul francez e depărtat în anumite puncte cu numai 35 klm. de coasta britanică. E o distanță peste care tunurile grele pot trage cu ușurință. Artileria grea germană a fost pusă în poziție și se fac ultimele reglaje în vederea pregătirii atacului viitor.

Sunt doi ani de atunci



ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simțeam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amorțește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT



LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

COMBATE
Gripa
CALMEAZĂ
imediat
DURERILE
de
CAP

La
FARMACII ȘI
DROGUERII



IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

„REALITATEA FEMEII“

S F A T U R I GOSPODĂREȘTI

TRĂIM timpuri grele. Gospodina trebuie azi, mai mult decât oricând, să facă toate economiile posibile. În articolul de mai jos, redăm sfaturile unei mame, bună gospodină, pentru cititoarele noastre: Deviza bunei gospodine trebuie să fie: „întrebuințează tot ce ai în casă și nu arunca nimic“, căci prin asta se ajunge la o gospodărie ideală, mai ales în aceste timpuri grele când fiecare femeie trebuie să știe că gospodăria este o mică părticică a economiei naționale și economia casnică înseamnă un ajutor la întreaga gospodărie a statului. În camera noastră nu trebuie să ne preocupe numai borcanele și sticlele pline, ci mai ales acelea cu resturi. Familia s'a ridicat dela masă; în timpul strânsului, privim resturile. Supa rămasă va fi turnată într'un borcnaș de pământ și acoperită cu o hârtie pergament, legată cu gumă. Procedați la fel cu carnea și resturile de legume. Astfel păstrate, resturile se mențin mai bine decât puse pe o farfurie. Pentru

resturile de friptură sau grăsime în care s'a copt sau prăjit ceva, să avem un borcnaș special. Untiera, înainte de-a o spăla o punem pe grătarul mașinei de gătit, pentruca să se topească toate resturile de unt, pe care apoi le turnăm într'un borcnaș. Resturile rămase pe cratița în care s'a gătit friptura, le scoatem, turnăm puțină apă pe deasupra și lăsam să se desfacă, pe foc, apoi punem și aceste resturi de grăsime într'un borcan. Această grăsime va da un gust minunat legumelor sau supei pe care le vom găti a doua zi. Să nu cumpărați niciodată salam, tăiat felii, ci numai o bucată întreagă. Pe lângă că e mai frumos, la masă, să se taie felii din salamul servit pe o tabletă de porcelan, în felul celei de lemn pentru pâine, dar carnea se menține mult mai bine. După ce s'a tăiat pentru masă cât a fost nevoie, ascundeți salamul într'un săculeț de hârtie, bine legat la gură și atârnat de un cui, cu ajutorul unei sfori. Resturile de conserve nu trebuie să rămână niciodată în cutia de metal. Din resturile de legume se pot face supe admirabile, adăugând la ele resturile sosului dela friptură. Servim supa cu felioare subțiri de pâine prăjită (întrebuințarea tuturor resturilor de pâine). Brânza s'o țineți totdeauna în lapte, rămâne albă și mereu proaspătă. Dacă s'a uscat cumva, o rădem pe răzătoare, servind-o la supă sau

Bucătăreasa modernă.



Farfuria de cristal cu mâncarea de legume, pentru seară.



Surorile Lane sunt pe cât de talentate artiste, pe atât de pricepute gospodine.

peste legume. Pentru masa de seară vor fi foarte gustoase, felioare de pâine prăjită cu această brânză rasă pe deasupra.

Din franzelă se pot prepara o mulțime de mâncăruri gustoase. De exemplu: pâine tăiată felii, muiată în lapte și tăvălită în ou, apoi prăjită dă o garnitură foarte bună pentru legume. Sau felii de franzelă tăvălite în lapte, zahăr și scorțișoară, peste care se sparge un ou și se pun felii de mere sau stafide, o bucată de unt, puse la cuptor, vor da un „dulce“ foarte gustos.

Cartofii fierți, rămași de o zi pe alta, se pot face puré sau se servesc drept garnitură la supă. În orice caz, toate resturile de care am vorbit mai sus, trebuiesc întrebuințate chiar a doua zi. Lăsate mai mult își pierd gustul și pot deveni și o primejdie pentru stomacul al cine știe cărui membru al familiei.

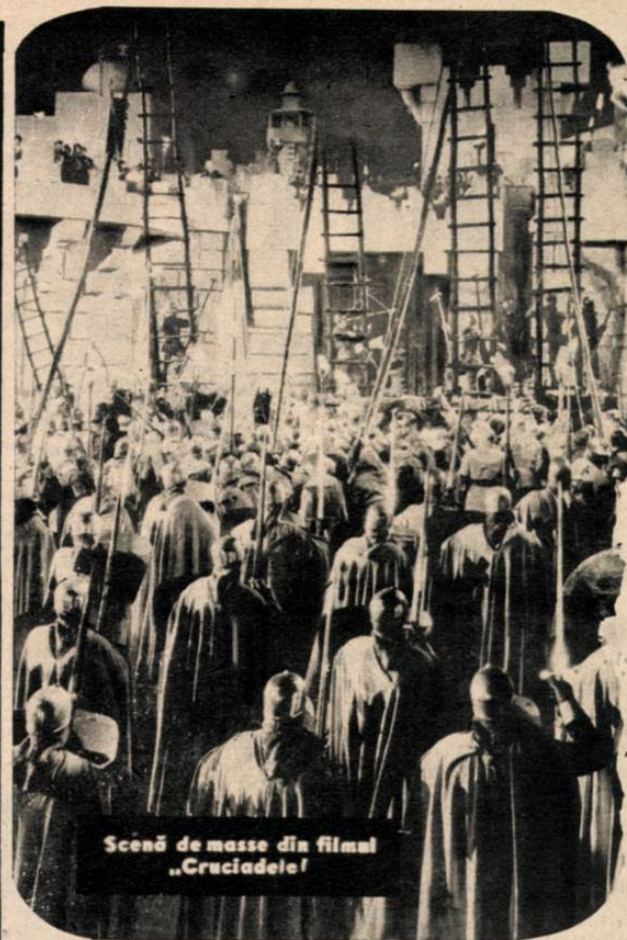
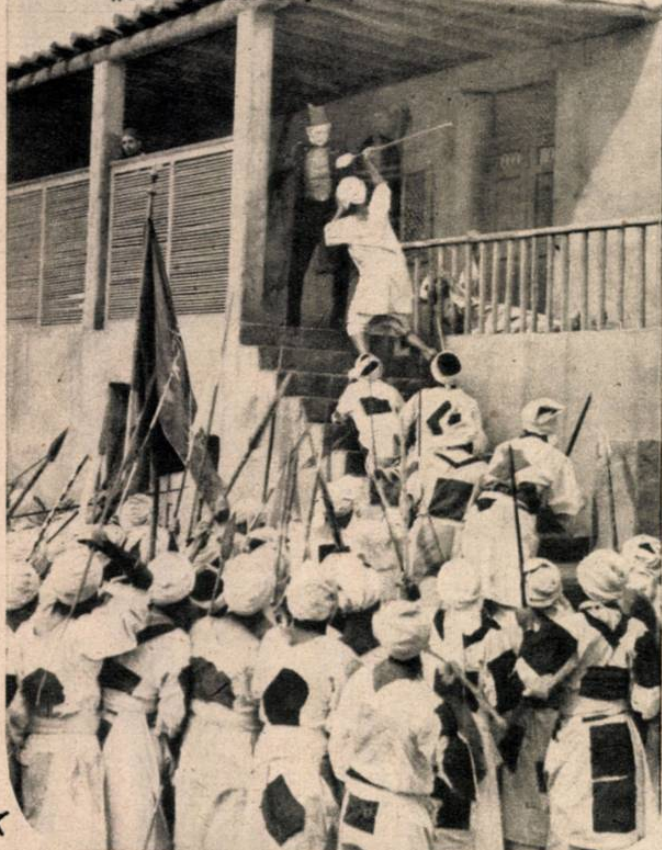
Masa de seară pentru o zi caldă. — Dăm în această pagină imaginea unui așa numit „plat de legumes“, care va constitui o masă foarte bună, ușoară și răcoritoare.

Pentru preparare avem nevoie de două conopide albe, un castravete dulce, unul murat. Conopida se curăță bine și se spală în apă sărată cu oțet. Una din ele se desface în bucățele mici, iar cealaltă se lasă întreagă și ambele se fierb și apă sărată. În apa clocotindă punem boabe de piper, puțin oțet, lămâie sau alt ingredient. După ce s'a fierț, conopida e pusă în apă rece. Bine scursă, se pune pe o farfurie și se așează împrejur feliile de castravete și mărar tăiat mărunt. O maioneză bună, va fi turnată pe deasupra. În același fel putem prepara și pâinișoare, pe care să le servim unor musafiri sosiți pe neașteptate.

Înghețată de căpșuni. — O jumătate de kilogram de căpșuni, un sfert de litru de frișcă, un sfert de kilogram de zahăr. Striviți căpșunile și împreună cu zahărul treceți-le printr'o sită deasă. Adăugați frișca și puneți totul în mașina de înghețată.

CLAUDE.

Scena revoltei din filmul
„Cei 4 cavaleri”



Scenă de masă din filmul
„Cruciadele”

MULTIMILE



NU se poate să nu fi întâlnit și dvs. măcar odată, în reclamele făcute în jurul filmelor — stupidele și savuroasele reclame! — fraze ca aceasta: „...realizare cu o montare uriașă... mii de figuranți”.

Era vorba despre un film de masă sau mai lămurit, despre o bandă în care nu numai că nu se făcuse economie de material uman, ba, dimpotrivă, risipă. În rândurile care urmează vom arunca o privire asupra acestui gen de film, atât de interesant și apreciat de publicul nostru.

Să începem prin a spune că filmul de masă are mai multe fațete. El poate fi o desfășurare de tipuri în cadrul unei opere de proporții, o cavalcadă eroică sau un decor viu, pentru trebuințele mai puțin însemnate ale unui film: scenă de linșaj, răzvrățiri în masă, pelerinaje, etc.

Dintre toate aceste unghiuri, cel mai des exploatat a fost și continuă să fie, filmul de masă războinic. Și pe bună dreptate. Nicăieri, masele nu și-au găsit o mai fericită utilizare ca în cavalcadele de luptă. O privire retrospectivă asupra evoluției cinematografului american, unde vom întâlni filme ca „Nașterea unei națiuni”, „Cruciadele”, „Semnul Crucii”, ne va scuti de orice adăugiri. Toate au înscris biruinți revoluționare, toate au trecut în paginile de istorie ale victoriosului cinematograf american.

Căruia fapt se datorește însă succesul acestor filme și, în general, al tuturor filmelor care se sprijină, în primul rând, pe mișcările de masă? La această întrebare nu există decât un răspuns: producțiunile de masă trăesc prin regisorii lor.

* * *

Foarte puțini dintre spectatorii cari urmăresc filmele de masă, rețin numele acelorora cărora datorează intensele clipe de emoție încercate. Pentru a-i învăța să le prețuiască numele, vom enumera aici pe cei mai proeminenți.

Cecil B. de Mille reprezintă pentru cinematografia americană în special și pentru aceia mondială în general, iscusința cea mai vie în montarea filmelor de masă cu caracter războinic. Cine a putut uita nemuritoarea sa capodoperă „Cruciadele” cu Loretta Young, sau epopeea aceea magnifică „Semnul Crucii” cu Fredric March? ! Filele întoarse ale istoriei filmului ne mai spun că de Mille, căruia dela o vreme nu i se mai dă prilejul să ne uimească, s'a mai afirmat în filme religioase.

Astăzi, Cecil B. de Mille nu mai este decât un nume respectat în virtutea frumoaselor sale biruinți din trecut.

Locul său a fost ocupat de Michael Curtiz, regisorul ungar originar din România, care ne-a dat peliculele de mare valoare, cum ar fi „Căpitanul Blood” sau „Misiunea Brigăzii ușoare”. Ceea ce a făcut îndeobște succesul lui Curtiz, astăzi unul din cei mai solicitați regisori ai Hollywood-ului, au fost momentele „tari”, trouvaille-urile de puternic dramatism ale șarjei dela Balaklava, șarjă unică în cartea de aur a filmului.

În afară de Cecil B. de Mille și Michael Curtiz, cinematograful american, mai numără, pentru filmele războinice de masă, pe John Ford, care s'a afirmat cu „Pericolul roșu”, dovedind astfel o nouă latură a talentului său, recunoscut în primul rând pentru subtilitatea analizei personajilor.

Filmul de masă european, firește în inferioritate față de cel al Hollywood-ului, a dat la iveală abili mănuitori de desfășurări monumentale. În Franța, G. W. Pabst, căruia i se datorește minunatul film „Pe frontul de Vest nimic nou”, în Anglia, Alexandru Korda, a cărui recentă producție „Cei patru cavaleri”, au înscris deasemeni, pagini glorioase.

I. BRĂILEANU



Reconstituirea luptei dela Poltava.

KATSUTARO

CEA MAI POPULARĂ
FEMEIE A JAPONIEI

GHEISHELE japoneze sunt vestite în lume, dar cea mai vestită dintre ele se numește Katsutaro. Ea este regina cântărețelor japoneze, iar numele ei e cunoscut de toți.

Dar Katsutaro a devenit celebră într'un mod vrednic de relevat. Sunt doar câțiva ani de când nu era de cât o necunoscută cântăreață, dansatoare în orașul de coastă Nügata. Deși avea un glas minunat totuși nu o cunoșteau decât mușterii stabilimentelor unde ea apărea.

Astăzi numele ei este cunoscut din Mandciuria până pe malurile insulelor nipone meridionale. Katsutaro nu mai este o gheishă propriu zisă, cu toate că ea însăși se consideră ca atare.

Istoria extraordinarei ascensiuni a Katsutarei seamănă cu o poveste. Un artist care trecea prin Nügata fu invitat să ia parte la o petrecere la care cântă Katsutaro. El

CUM A AJUNSO OBSCURĂ
GHEISHĂ PRIMA VE-
DETĂ RADIOFONICĂ
A ȚĂRII SALE.



remarcă imediat excepționala calitate a glasului gheishei și o invită să plece cu el la Tokio pentru a încerca o înregistrare.

Katsutaro primi propunerea și gloria începu să se arate. Primul disc care purta titlul de de Shia-no Mosume (Fecioara insulei) obținut un succes nebun. După aceea se propuse Katsutarei să cânte la radio, și în puțină vreme ea deveni cea mai vestită gheishă din toată țara. Acum ea este idolul publicului japonez.

Primul ei disc, acela pe care l-am pomenit, s'a vândut în 500.000 bucăți ceea ce este un record pentru imperiul Soarelui Răsare. Când populara gheishă cântă la radio, Japonezii din toată lumea o ascultă.

Iată ce povestea un gazetar care s'a dus la Tokio la Teatrul Nabuki-za ca să-i ia un interview acestei cântărețe:

Mi s'a părut extraordinară: înaltă de un metru și jumătate de abia Katsutaro fascinează nu atât prin frumusețea ei, care nu e răscolitoare, cât prin surâsul ei, comunicativ, așa zice magnetic.

Oricât de paradoxal ar putea să pară în urma descripției pe care am făcut-o, trebuie să spun că melodiile ei alunecă toate într'un ritm foarte trist, asta poate din pricină că viața Katsutarei n'a prea fost luminoasă.

l-am spus: Povestii-mi ceva din viața d-voastră. N'ați vrea s'o luați dela început și să-mi spuneți cum s'a desfășurat până astăzi? Spre marea mea mirare, Katsutaro îmi răspunse:

— Eu am fost fericită din copilărie. Părinții mei erau obișnuiți cu meseria de gheishă așa încât ei îmi făcură

educația, cu pricepere și bunătate. Am învățat să cânt de mică și asta mi-a fost de mare folos.

Unul dintre ultimele-i melodii de succes se numește „Cântecul de leagăn al Katsutarei”. Vedeta cântă întâmplarea nefericită a unei tinere gheishe care a fost silită să se despartă de bărbatul ei. Unicul copil, fu încredințat părinților bărbatului fiindcă ea era foarte săracă. Târziu, după aceea, gheisha cuceri gloria cântând în fața fonografului și asta îi îngădui să-și reia copilul pentru a-l crește în belșug. Mama și copilul împreună, trăiesc fericiți. Asta e întâmplarea Katsutarei pe care ea o cântă cu un așa strălucitor sentiment încât simți că toarnă în melodie toată viața ei.

— Care e distracția dvs. preferată? am întrebat-o pe Katsutaro.

— Am multe distracții, răspunse ea. Îmi plac reuniunile mondene, înotul, muzica occidentală... Dar, cel mai mult îmi place să călătoresc. În curând voi pleca în Europa. Cu ce nerăbdare aștept această călătorie!

Întrebând-o și ceva în legătură cu muzica îi dădui prilejul să răspundă. — Studiez acum muzica occidentală care-mi place grozav. Sunt sigură că cu vremea voi ajunge să pătrund esența acestei muzici și s'o incorporez în compozițiile japoneze. Cred că cu timpul, va fi posibil să se cunoască muzica noastră în Occident, tot așa cum muzica occidentală prinde astăzi rădăcini în Japonia.

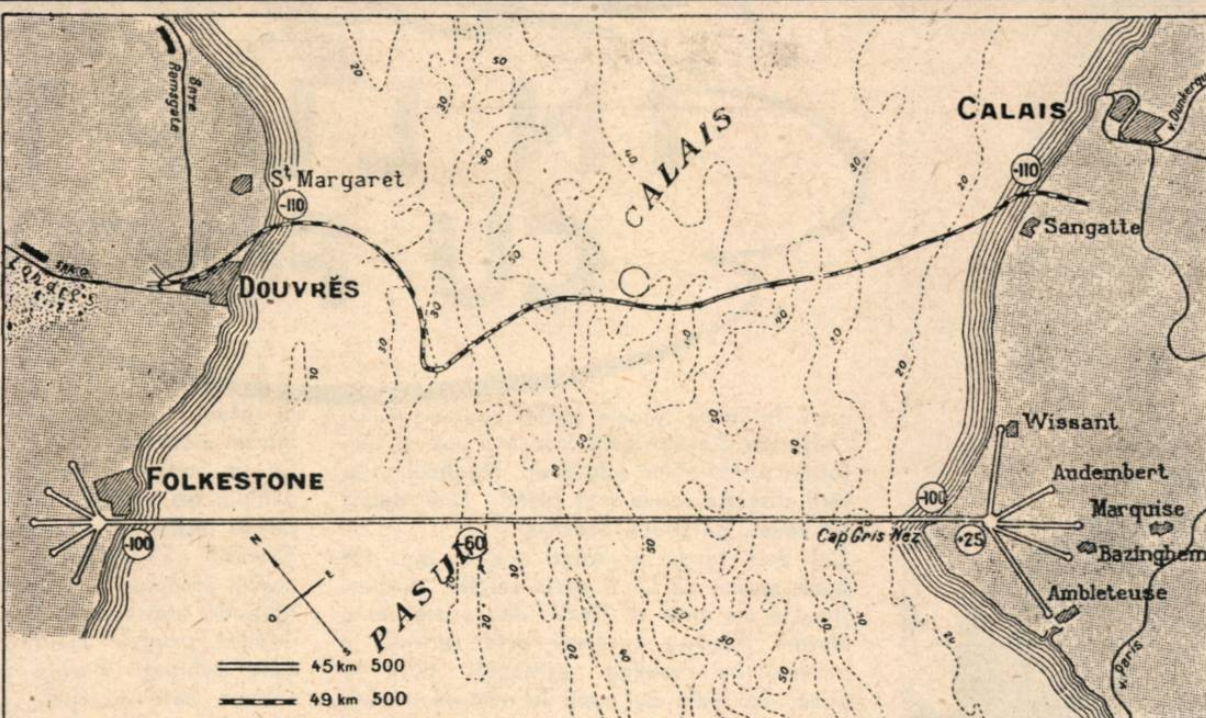
Încă o particularitate a glasului Katsutarei și care se găsește la majoritatea gheishe-lor este lipsa de volum. Aceasta se datorește faptului că din vremuri imemorabile, Japonezii au căutat să se cultive mai mult delicatețea și finețea glasului, decât volumul.

O LEGĂTURĂ SUBMARINĂ ÎNTRE ANGLIA ȘI FRANȚA

PROECTUL unui tunel sub Canalul Mânecii nu datează de astăzi. Încă din anul 1802, guvernele din Paris și Londra au căzut de acord asupra planului unui tunel feroviar, care la 1875 a căpătat un început de executare. Lucrările au fost suspendate la 1 Iulie 1882, din ordinul ministrului de război britanic, în urma unei campanii extrem de violente a presei engleze. Marile ziare pretindeau că realizarea acestui tunel ar fi contrarie politicii tradiționale a Marii Britanii, compromițând securitatea ei. Dealtminteri, amiralitatea și armata se arătau în chip fățiș ostile acestui proiect. Bineînțeles, odată cu evoluția stării de spirit a poporului britanic, a evoluat și atitudinea engleză față de proiectul unui tunel subteran, care să lege cele două țări.

Dupăce Regele Eduard al VII-lea a realizat antanta cordială, marile ziare britanice și unele ziare franceze au reluat tema abandonată cu douăzeci de ani în urmă, cerând să se perceadă la construcția tunelului, care urma să statornicească legături directe și ușoare, între cele două țări aliate. Din nefericire, desbaterile s'au prelungit până în preajma anului 1914, fără a se face ceva pozitiv, iar în timpul războiului european nu puțini au fost englezii și francezii cari și-au exprimat cu amărăciune regretul că tunelul a rămas în stare de proiect, fără a fi fost realizat...

Mareșalul Foch însuși a făcut declarația rămasă faimoasă, că: „Dacă tunelul sub Canalul Mânecii ar fi existat, războiul ar fi putut fi evitat”.



Dealtminteri, în veacul trecut, când în diverse publicațiuni britanice și franceze au apărut numeroase proiecte pentru executarea tunelului, generalul von Moltke a proclamat solemn „că executarea acestui tunel trebuie împiedecată”.

Până la începutul războiului actual trei proiecte au fost examinate de aproape, de forurile oficiale britanice și franceze: un proiect privitor la un tunel feroviar, altul întocmit de Basdevant, în vederea unei șosele subterane, și în sfârșit, un al treilea proiect care tindea la realizarea unui tunel mixt, adică a unei căi ferate și a unei șosele sub Canalul Mânecii.

Generalul Tonnet, președintele comitetului tehnic al publicației „Lumea subterană” este de părere că un tunel feroviar sub

Canalul Mânecii, cu un debit de 120 trenuri în 24 de ore ar fi înlesnit transportarea unui număr de 100.000 soldați cu materialul lor, zilnic.

Faptul că până astăzi tunelul acesta a rămas un simplu deziderat, se datorește puternicului curent izolaționist, care stăpânea Marea Britanie până anul trecut, când politica engleză refuza să-și ia orice angajament pe continent, bizuind securitatea Marii Britanii pe forțele ei navale și pe poziția insulară a țării. S'a înregistrat totuși un progres, dacă ne amintim că în veacul trecut cei cari se împotriveau realizării tunelului se slujiau de argumentul că un asemenea tunel ar înlesni o invazie franceză în Anglia, ceea ce astăzi nu mai poate fi luat în considerație. Negreșit că astăzi în starea

confuză a legăturilor anglo-franceze nici nu poate fi vorba de reluarea diverselor proiecte de tunel sub Canalul Mânecii, dar cum majoritatea englezilor au înțeles, în cele din urmă, că patria lor nu mai poate fi socotită ca o insulă izolată la adăpostul oricăror primejdii, se poate afirma că într'un viitor mai depărtat sau mai apropiat, proiectul tunelului va fi în sfârșit realizat.

Tunelul acesta va avea o mare influență asupra stărilor economice europene, contribuind astfel la marea operă de pace și reconstrucție ce va urma războiului actual.



Un incendiu după un atac de avioane.

CITIȚI

„MEDICUL NOSTRU”

Cea mai bună și mai frumos ilustrată revistă de specialitate.

CITIȚI REVISTA

CINEMA

Singura revistă cinematografică din țară

CITIȚI

MAGAZINUL

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENA

S'a stabilit în București, Str. Aristide Briand 20 (fostă Regală)

Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice,

sexuale, femei și sifilis. Tratat

mentul special, pentru hemo

roizi, varice și flebită. Kaze X,

Unde ultrascurte, Diatermie,

Ultraviolete, etc

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

LA DURERI

DE CAP, NEURALGII, GRIPĂ, RHEUMATISM

INTREBUINȚAȚI NUMAI

ANTINEURALGIC DR NANU MUSCEL

în cutii originale, conținând 2 buline și numai cu semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI București, Calea Rahovei 265

CITIȚI

MARIANA

REVISTA FEMININĂ

IDEALĂ

Citiți

AVENTURA

Colecția romanelor de aventuri
Apare în fiecare 15 ale lunii

SUNT VINDECABILE BOLILE DE PLĂMÂNI ?

Toți acei cari suferă de astmă, tuberculoză pulmonară, și la laringe, catar la vârful plămânilor, tuse învechită, răgușală persistentă, gripă și n'au găsit vindecarea până acum primesc dela noi lămuriri, absolut gratuit și franco o carte cu multe ilustrații asupra temei: „Sunt vindecabile bolile de plămâni?”. A se scrie o carte poștală, francată cu 8 lei — la adresa exactă: PUHLMANN & Co., BERLIN, 8.36, MIGGELSTRASSE 25-25 a.

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, București. Tel. 3.84.30. Cee Poștal 4083. Red. responsabil: N. Ionescu. Prețul abonamentelor un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale P. T. T. Nr. 15.585/939.

Bilanț general încheiat la 31 Dec. 1939. — Activ: Acționari 2.100.000. Cassa numerar 693.749. Disponibil la C. E. C. 114.351; 808.140. Diverse conturi debitoare 2.526.559. Efecte de primii 8.003. Maculatură în depozit 63.550. Pierdere 548.547. Total Lei 6.054.789. — Pasiv: Capital 3.000.000. Diverse conturi debitoare 3.054.789. Total lei 6.054.789. Cifra tirajului revistei noastre conform bilanțului: 1.896.751. — Consiliul de Administrație al Soc. „Ziarul” d-nii: C. Orănescu, Prof. G. Strat și Prof. A. Basilescu. Acționari deținători a cel puțin o zecime din capitalul social d-nii: C. Orănescu, Prof. G. Strat și Prof. A. Basilescu.



S'a sunat alarma. Figura tânărului șef exprimă energie și seriozitate.

Copiii IN LUPȚĂ CU FOCUL

copii în toate tainele luptei contra focului. Uniforma elevilor este întocmai ca și uniforma pompierilor adevărați. Regimul este, fără discuție, ceva mai blând, însă destul de sever, cu toate acestea. Cel mai tânăr pompier are 6 ani. De bună seamă că lui îi revin sarcini proporționale cu forța sa fizică. Am asistat la o alarmă. Curtea cazarmii este pustie. În remize, automobilele așteaptă, puse la punct. Echipa de copii își văd de treabă,

în afară de echipa de alarmă, care așteaptă într'un dormitor. La un moment dat, un șuerat pătrunzător. Șeful echipei de alarmă, care n'are mai mult de 14 ani, a primit înștiințarea că undeva s'a declarat un incendiu. Șueratul răscolește încăperile. Din toate colțurile copiii-pompieri se năpustesc la posturi. Mașinile sunt scoase din remiză. În clipa în care au depășit pragul, micuții pompieri sar la locurile lor, gata echipați. Porțile se deschid larg și în goană, nebună auto-pompe pornesc spre locul unde au fost chemate.

De bună seamă c'a fost vorba de o falsă alarmă. Ajunși la locul indicat, copiii încep să-și practice meseria. Furtunile sunt desfășurate. Scările mobile sunt înălțate. O parte din echipă își pune măștile de gaze și pătrund în cuprinsul presupusului incendiu. Este remarcabil cu cât sânge rece se execută mișcarea. Fiecare își cunoaște rostul și e perfect instruit. Se sună apoi sfârșitul alarmei și în aceeași ordine desăvârșită, copiii revin la cazarmă.



„Papa Wagner” controlează ținuta micilor săi elevi.

PEDAGOGII au constatat că mai toți copiii au înclinații simiești. Joaca lor nu face decât să imite ocupațiile „serioase” ale celor mari.

Isbucnirea războiului actual a pus pentru conducătorii de state, o problemă foarte serioasă și gravă, și anume înlocuirea bărbaților chemați să poarte armele în fața dușmanului.

Războiul modern necesită mobilizarea tuturor forțelor națiunii. Nici nu este de conceput ca un plan de mobilizare să nu cuprindă, în caz de conflict și aportul femeilor, pe toate țărmurile. Există însă o mulțime de posturi însemnate, în totalitatea lor, care ar suferi din cauza războiului modern, dacă ele n'ar fi deținute de tineret.

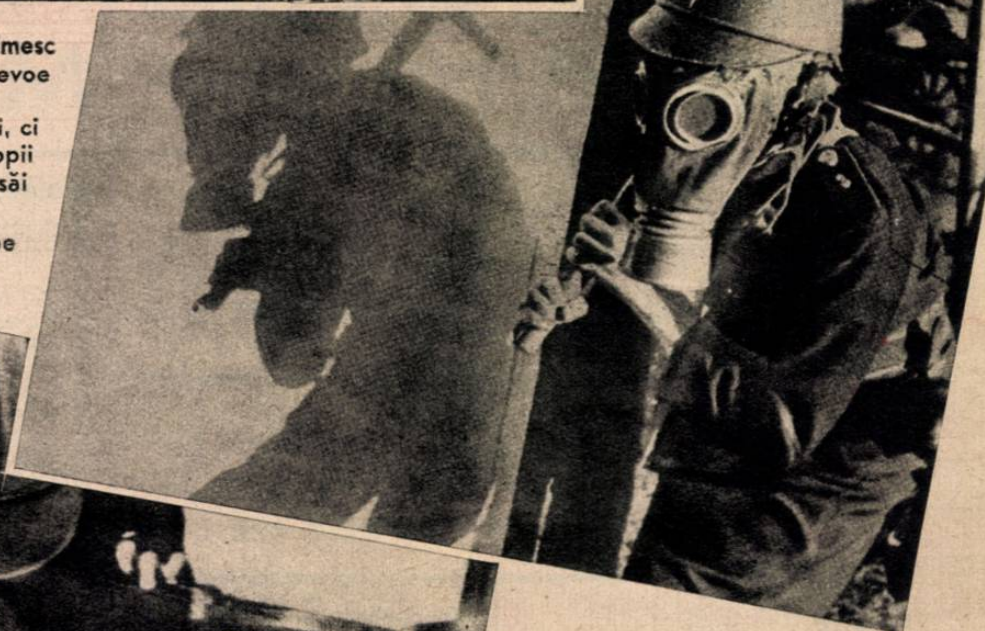
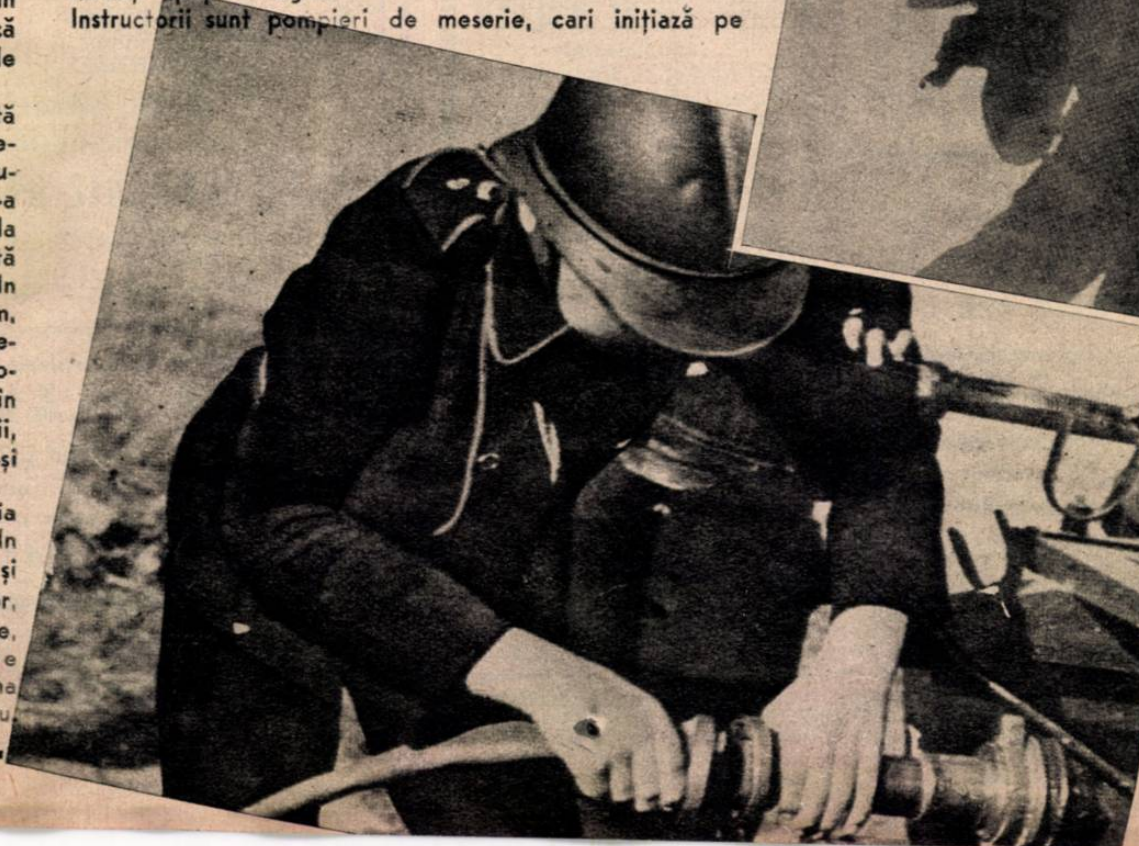
În toate țările Europei există astăzi organizații ale tinerețului, care primește o educație practică, în sensul de-a putea fi de folos țării, la caz de nevoie. La noi există organizația Străzii Țării. În zilele grele prin care trecem, micii noștri străjeri au dovedit cu prisosință cât de folositori pot fi, înlocuind în cele mai însemnate instituții, pe funcționarii chemați să-și facă datoria.

Interesantă este organizația tinerețului, în Germania. În afara educației morale și fizice care se face copiilor, ei sunt instruiți, din vreme, pentru cele mai diferite ocupațiuni, pe care ar urma să le aibă în caz de război.

Astfel, sunt instruite echipe de pompieri-copii, cari primesc o instrucție întocmai ca și adulții, pentru ca la caz de nevoie să poată face față oricărei împrejurări.

Atragem atenția că nu este vorba de un joc de copii, ci de o ocupațiune foarte serioasă. Școala de pompieri-copii este condusă de un ofițer, poreclit de micuții săi soldați „papa Wagner”.

Instructorii sunt pompieri de meserie, cari inițiază pe



Un micuț pompier pătrunde, cu masca de gaze și târnăcopul pe umăr, în interiorul clădirii incendiate.

Mașina a ajuns la locul „sinistrului”. Furtunile sunt desfășurate și atașate la auto-pompă.



IN ACEST NUMĂR :

**PREGĂTIRI
PENTRU
BĂTĂLIA
CEA MARE**

•
**DE CE A CĂZUT
LINIA MAGINOT**

•
**UN SUBMARIN
IESE IN LARG**

•
**RECORDUL UNUI
PARAȘUTIST
ROMÂN**



VÂNĂTOAREA DE SUBMARINE

ANUL XIV No. 704

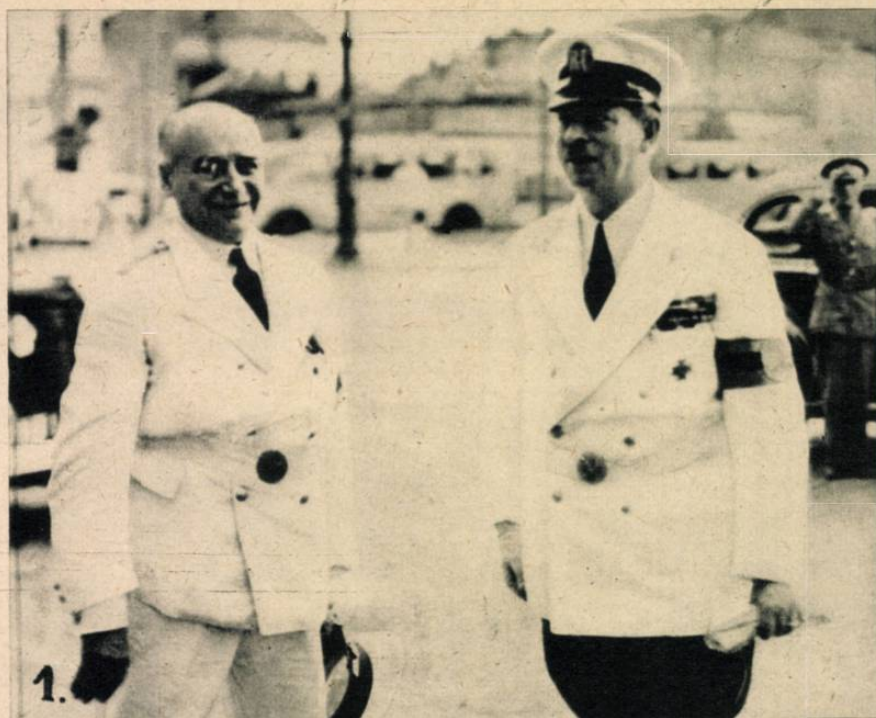
16 IULIE 1940

10 LEI

„DE TOATE PENTRU TOTI”

UN SUPPLEMENT ROGAT SI VARIAT

SFEȘTANIE LA CASA „PARTIDULUI NAȚIUNII“



- 1 M. S. Regele e întâmpinat de d. Ion P. Gigurtu, președintele Consiliului de Miniștri.
- 2 M. S. Regele înconjurat de d. prim-ministru Gigurtu, de d. Ernest Urdarianu, ministrul Casei Regale și de d. general Petre Georgescu, comandantul Gărzilor Naționale, ascultând slujba religioasă.
- 3 Aclamat de un detașament al Gărzilor Naționale, M. S. Regele urmat de d. prim-ministru, părăsește Casa Partidului Națiunii.
- 4 În așteptarea M. S. Regelui, care a ținut să cinstească cu înalta Sa prezență solemnitatea dela Casa Partidului Națiunii, d. ing. Ion P. Gigurtu, președintele Consiliului de Miniștri, de vorbă cu d. general Petre Georgescu, comandantul Gărzilor Naționale.



IN SLUJBA SUFERINTELOR

Drama națională pe care a trăit-o Țara se prelungește în mii de drame mărunte, dar mișcătoare. E vorba de exodul fraților noștri năpăstuiți din Basarabia și din Nordul Bucovinei. Cu o nobilă însuflețire, d-na Gigurtu, soția președintelui consiliului de miniștri, s'a așezat în fruntea acțiunii de alinare a acestor suferințe. Fără răgaz, cu o stăruitoare și inimoasă străduință, d-na Gigurtu răspândește cuvântul cel bun de alinare și ajutorul eficient, menit să mântuie mii de refugiați. Necruțând nici o osteneală, risipind cu generozitate din avutul ei, d-na Gigurtu ne-a arătat astfel tuturor o pildă înălțătoare, câștigându-și dreptul la recunoștința respectuoasă a țării.

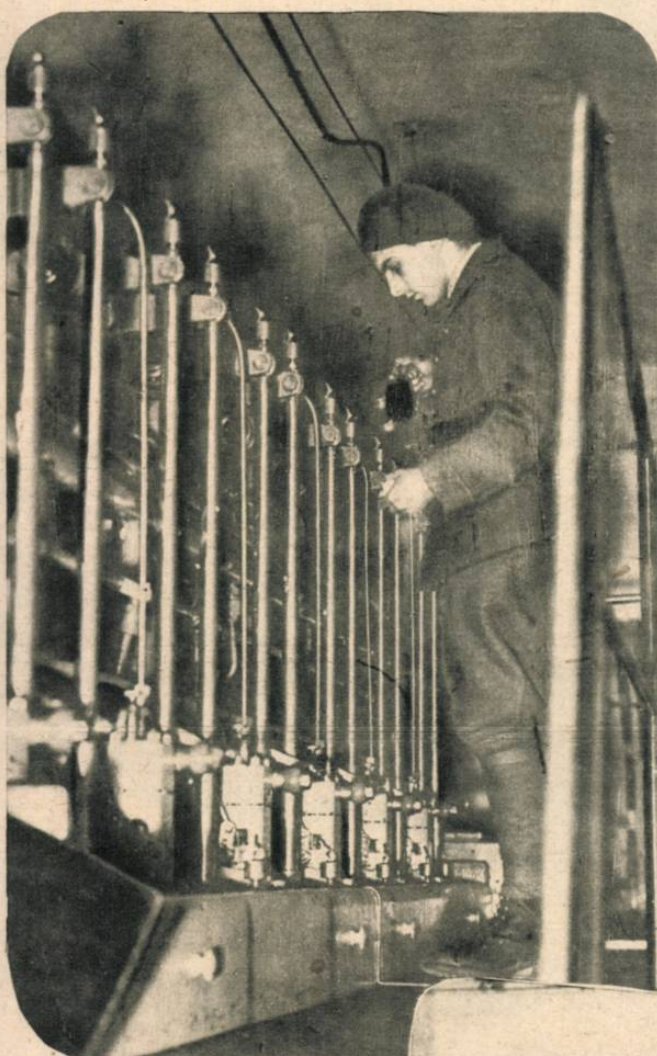
În fotografia noastră: doamna Gigurtu împărțind ajutoare refugiaților din Basarabia și Bucovina de Nord.

DECE A CĂZUT LINIA MAGINOT

DESTĂINUIRILE UNUI ZIARIST ITALIAN

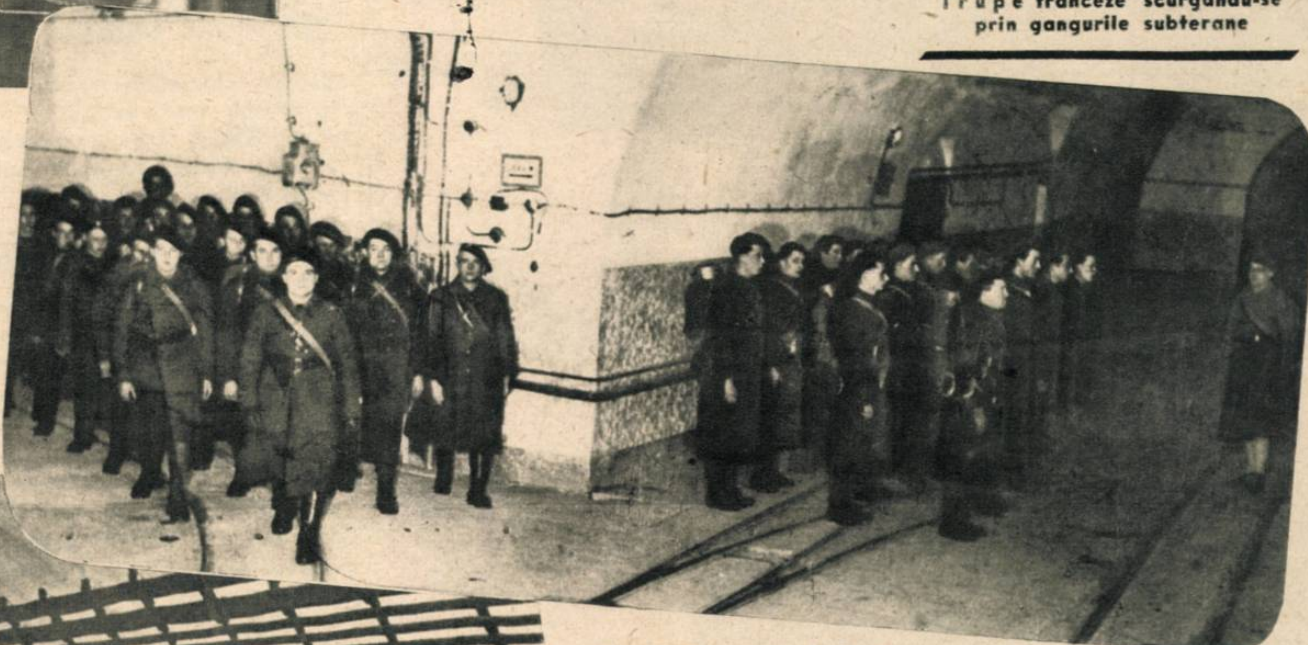
VA mai trece destulă vreme până ce unele taine turbatoarele ale actualului războiu vor fi desvăluite și adevărul asupra înfrângerii franceze va fi cunoscut în întregime.

Desigur că printre aceste taine, cărora viitorul le va smulge pecetile, este și aceea privitoare la căderea liniei Maginot, după ruperea frontului francez, între Sedan și Longwy. Depe acum însă se fac auzite unele mărturii, pe care Istoria le va rândui cum trebuie, stabilind întrucât corespund faptelor. Se știe că îndată ce guvernul francez a aflat că frontul a fost rupt la Sedan, o anchetă a fost ordonată, pentru a lămurii cauzele dezastrului și a sancționa pe eventualii vinovați. Invinuiri dintre cele mai grave au fost aduse unora dintre marii șefi militari, îndeosebi împotriva generalisimului Gamelin. S'au auzit chiar unele glasuri mâniașe, afirmând că Franța a fost trădată, dar așa cum am spus mai sus, rămâne ca documentele autentice ale



Uzină electrică în linia fortificată

Ofițerii germani iau în primire linia Maginot



Trupe franceze scurgându-se prin gangurile subterane



dramei franceze să arate mai târziu partea de adevăr, în aceste învinuiri. Lăsând la o parte problema politică — căci înfrângerea franceză se datorește, fără îndoială, și spargerii frontului politic intern — pare cert că prăbușirea frontului francez se datorește superiorității categorice a aviației germane.

Ziaristul italian Sandro Volta, care a participat la campania din Franța, în calitate de corespondent al ziarului „Gazetta del Popolo” arată că ar fi fost deajuns ca o aviație inamică, puternică, să atace șoselele încărcate de trupe germane, pentru a provoca un adevărat masacru și a obține efecte fulgerătoare, — dar „aproape nici un avion francez sau englez nu s'a ivit deasupra noastră”.

Ziaristul italian afirmă că aviația franceză a fost extrem de slabă, deși bravura piloților nu poate fi pusă la îndoială. Mai departe, el arată că aviația engleză, după ce a înregistrat succese în luptele din Flandra, a dispărut cu desăvârșire din primele zile ale bătăliei depe Somme. Gazetarul italian mărturisește că nu-și poate lămurii acest mister, emițând ipoteza că această retragere a forțelor aeriene engleze n'ar fi decât o manifestare a „egoismului britanic”. „Oricari ar fi cauzele — încheie d-l Sandro Volta, mărturia sa dela sfârșitul lunii Mai, aviația germană a cucerit o supremație aeriană aproape absolută și din această clipă echilibrul forțelor angajate a fost rupt, în favoarea armatelor Reichului”.

Cu toată puterea de rezistență a liniei Maginot, un războiu de defensivă nu mai putea fi socotit ca posibil, căci aviația germană începuse să supună forturile unui bombardament necruțător, rămas aproape fără replică. Este adevărat că în ciuda puterii enorme a bombelor aruncate din avioanele germane, lucrările blindate ale liniei Maginot au rezistat într'un chip admirabil. Foarte puține dintre ele au fost distruse, dar în interior, oamenii nu mai puteau rezista bombardamentelor aeriene, neîntrerupte, care ciocăneau cu un sgomot înfiorător, cupolele de oțel, deasupra capetelor lor.

Nemai putând îndura acest bombardament, osteniți și demoralizați, soldații s'au predat, cu toate că forturile în care se adăposteau au rămas intacte.

În definitiv, dacă Germania n'ar fi avut stăpânirea absolută a aerului, un asemenea rezultat n'ar fi fost cu putință. Aviația germană n'ar fi bombardat mai puțin forturile inamice, dar n'ar fi izbutit să realizeze acea continuitate inexorabilă, care a avut drept rezultat capitularea detașamentelor aflate în cazemate.

Mărturisirile ziaristului italian vor folosi, firește, istoricului de mâine, care le va confrunta cu mărturiile hotărâtoare ale combatanților înșiși și cu documentele care astăzi zac neatînse în arhivele secrete ale statelor majore. Se va vedea atunci că înfrângerea franceză, încheiată cu prăbușirea puternicei linii fortificate Maginot, n'a avut numai aspectul militar pe care-l știam cu toții, ci și un dedesubt politic, pe care puțini îl cunosc astăzi, foarte mulți îl bănuiesc, iar Istoria nepărtinitoare îl va desvălui mâine tuturor.

NU VORBI PESTE MĂSURĂ
CI PUNE-ȚI LACĂȚ LA GURĂ



COLOANE MOTORIZATE

CÂND unii cunoscători ai evoluției tehnicii războiului susțineau cu mult înaintea izbucnirii actualului conflict că greul luptelor va fi dus de unitățile motorizate și de aviație, adepții vechilor teorii dădeau neîncredători din umeri și-și concentrău mai departe atenția asupra vechilor metode de luptă.

Experiența s'a dovedit împotriva lor. Războiul modern este un războiu de mobilitate, un războiu al armelor automate, al unităților blindate și al aviației. Înaintările fulgerătoare de pe frontul de vest au făcut dovada acestui lucru.

Nu este locul aci ca să explicăm în amănunt tehnica luptei dusă de carele blindate. Dealtfel, credem că nici pentru specialiștii în materie de strategie chestiunile nu sunt toate lămurite.

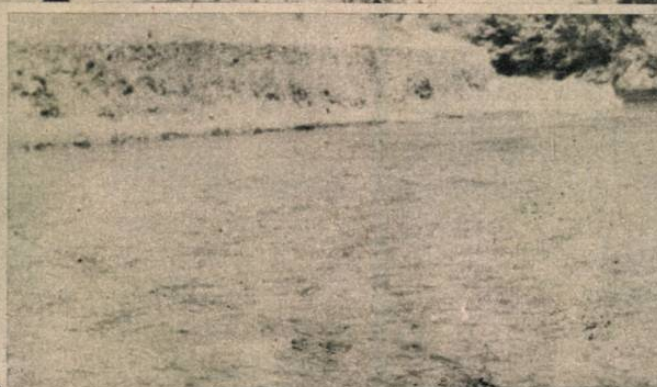
Cert este că unitățile motorizate au scos cu totul din funcțiune cavaleria. Astăzi, avangarda unei armate moderne, este formată din corpuri de motocicliști, pe mașini „solo” și cu ataș, soldați înarmați cu arme automate ușoare și dispunând de o remarcabilă rezervă de munițiuni pe care o transportă cu ușurință. Aceste unități motorizate deschid drumul tanchetelor, adică a tancurilor ușoare, de câte două persoane, înarmate cu o mitralieră și o pușcă mitralieră.

Aceste tanchete pot realiza pe drum relativ drept, adică lipsit de obstacole importante, o viteză medie de 50—60 klm. pe oră. Blin-

Coloană de tanchete a unei
divizii blindate germane.



O coloană motorizată
în timpul unei scurte
etape.



infanteriei.



Si unitățile de artilerie
sunt motorizate. Un au-
tomobil pe șenile trans-
portă la fața locului un
tun și pe servanții săi.

dajul acestor unități nu este prea puternic, în schimb însă extrema lor rapiditate și mobilitate, le îngăduie să preîntâmpine eficace focul tunurilor antitanc și a micilor tunuri de câmp.

Acestor unități le urmează tancurile de tonaj mediu, care dispun de mai multe mitraliere și care au un echipaj de circa 5 persoane. Tancurile acestea sunt mai bine apărate împotriva artileriei antitanc și puterea lor de foc remarcabilă, unită cu o mobilitate și rapiditate relativă, le fac să fie o armă foarte temută.

Urmează apoi tancurile de mare tonaj, inzestrate cu tunuri de mici calibre, cu tir rapid, mitraliere, puști mitraliere și având echipajii care pot ajunge până la 16 oameni.

În fața acestor adevărate cetăți de oțel nu există obstacol.

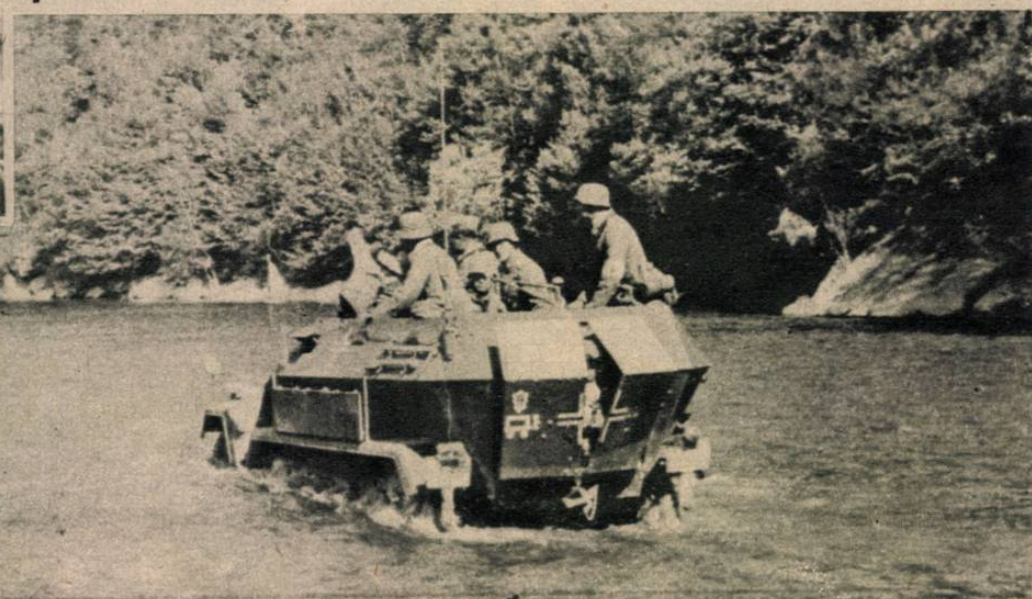
Dărâmă ziduri, pomi, tot ce s'ar afla în calea lor.

Dar unitățile motorizate sunt numai trupe de șoc. Ele deschid drumul însă terenul trebuie să fie curățat și organizat de trupele de infanterie.

Pentru că între acțiunea unităților motorizate și sosirea infanteriei să nu fie un răstimp prea mare, aceasta din cauza diferenței de rapiditate cu care se mișcă pe teren unitățile, infanteriștii sunt transportați, cu ajutorul autocamionelor. Ei sunt sprijiniți față de resturile armatei inamice, care ar mai fi putut rămâne pe teren, de automobile blindate de un tip special, capabile să se miște chiar și pe drumuri pline de obstacole.

Acestea ar fi principalele unități care constituie o coloană blindată. În lumina acestor date războiul-fulger este explicabil.

Un tank german trecând printr-o regiune inundată.



Un submarin IESE IN LARG

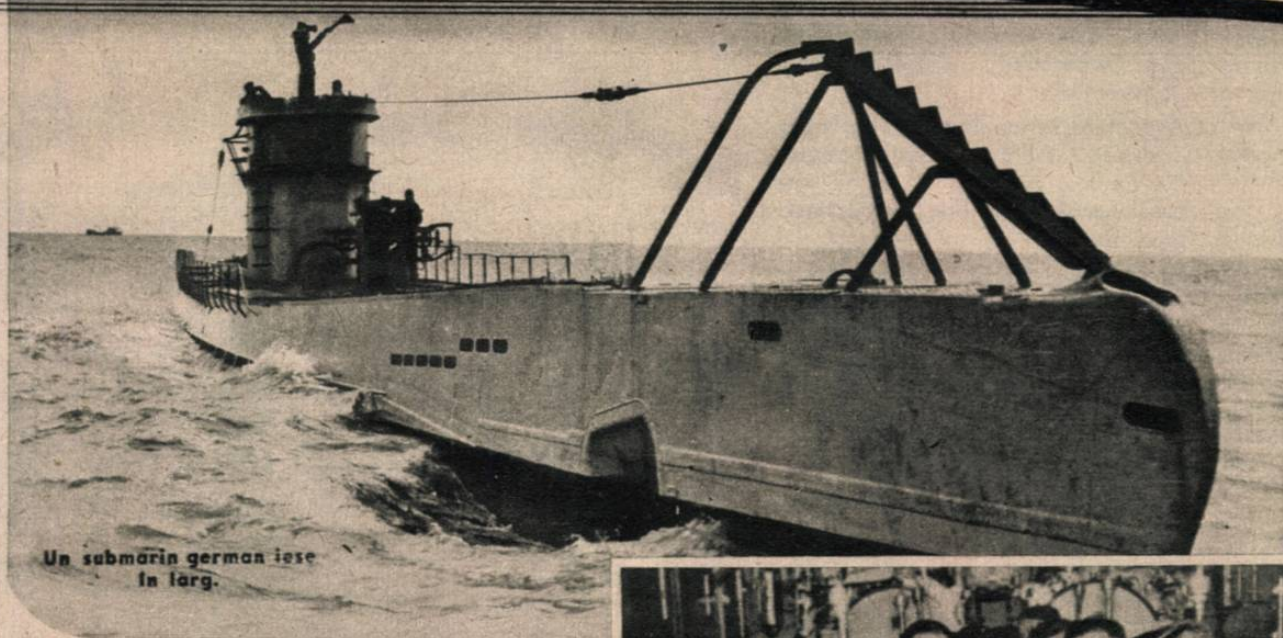
VĂ mai amintiți de isprăvile submarinului „Nautilus”, imaginat de fantasticul scriitor Jules Verne? Copilaria tuturor dintre noi a fost legănată de îndrăzneala acelor marinari cari în carapacea de oțel a „Nautilus”-ului străbăteau fundul mărilor, explorând ținuturi, cu aspecte mirifice, descoperind lumi despre a căror existență poate nici nu se bănuia. Fantasmagoria „Nautilus”-ului a devenit realitate. Despre submarine discută astăzi și copiii și nu li se pare întru nimic ciudat că omul poate străbate marea pe sub valuri.

Și cu toate acestea, submarinul este încă la începuturile lui. N'a fost utilizat încă în slujba științei, așa cum s'ar fi convenit, ci din păcate a fost o armă de distrugere — și mai este încă — dintre cele mai periculoase.

Un raid al unui submarin este egal cu o aventură, al cărei sfârșit nu poate fi prevăzut. Din clipa în care părăsește portul, submersibilul nu mai poate conta pe nici un ajutor. Existența lui nu este periclitată numai de vasele dușmane și de aviația care l-a urmărit, ci este aventuroasă prin sine însuși. În timpul submersiunii, un mic defect al pompelor, un accident la acumulatori, ciocnirea cu o stâncă submarină neprevăzută sau cu o epavă, înseamnă condamnarea nu numai a ei, ci și a ocupanților.

Amiralitățile statelor beligerante dispun, în afară de submarinele de mic tonaj, care pornesc în expediții de scurtă durată, și submarine de mare tonaj, care pot rămâne în larg săptămâni și chiar luni de zile, fără să aibă nevoie de revitaliere. Am asistat la pornirea în larg a unui submarin.

Tigara lungă de oțel, cu turela conică întocmai ca și cocoșa unei cămile, odihnea lângă chei. Pe



Un submarin german iese în larg.

dalele de piatră se aflau grămezi de alimente, ceva mai încolo de munițiuni, care erau încărcate treptat, în navă.

Poate că asemeirea de mai sus, dintre turela submarinului și cocoșa cămilei este mai nimerită decât s'ar crede. Căci pe această turelă se scurg în interior toate proviziile care trebuie să asigure existența echipajului și bună starea navei, în tot timpul raidului.

„Nautilus” era un submarin



Echipajul se odihnește în răstimpul orilor libere.



Documentele sunt aduse la bord.



Marinarii depe submarine au nevoie de o hrană substanțială.

confortabil. Dacă visul lui Jules Verne s'ar fi realizat, cu siguranță că marinarii s'ar fi concurat între ei numai spre a servi într'un submarin. Realitatea este, din păcate, alta. Strâmtoarea în interiorul navei este grozav de mare. Spațiul este atât de redus încât marinarii dorm noaptea în hamacuri, cari se rulează în timpul zilei, astfel încât să lase locul liber. Mesele și scaunele sunt pliante.

Se înțelege dela sine că în timpul submersiunii marinarii nu prea au loc să se miște. Dealtfel, activitatea fizică trebuie să fie redusă la strictul necesar, spre a se menaja cantitatea de aer respirabil, care este în orice caz, foarte redusă.

În interior domnește o atmosferă grea, apăsătoare, umedă. Huietul motoarelor electrice — căci în timpul navigației sub valuri motoarele Diesel sunt stinse, deoarece consumă prea mult aer — e asurzitor. Ordinele se dau mai mult pe cale optică.

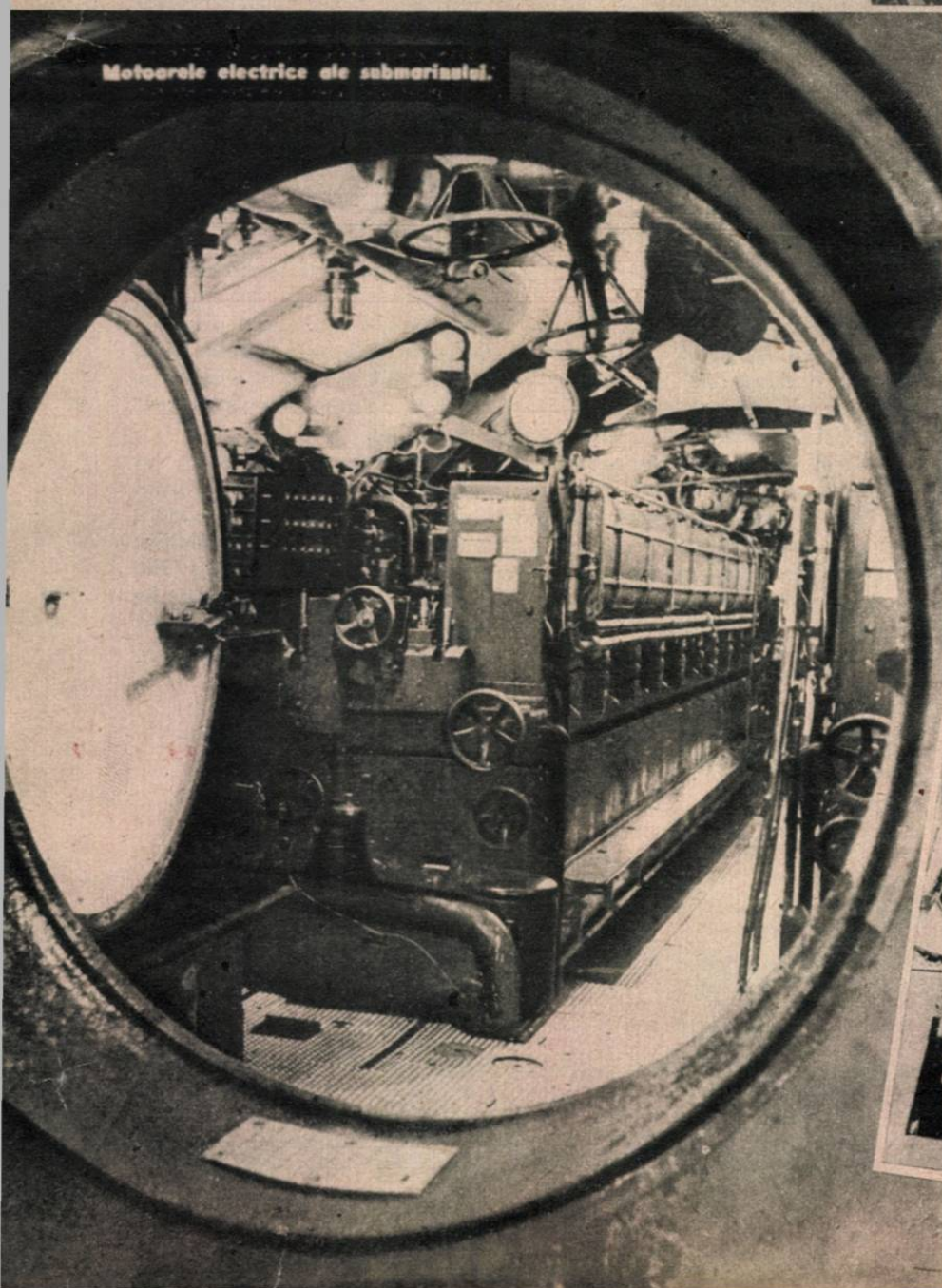
Privit în mare, submarinul face impresia unei jucării de copil uriaș, foarte curată și foarte bine pusă la punct. Uzina electrică dela bord e o adevărată bijuterie. Bucătăria e deasemenea electrică. De bună seamă însă că de gătit se gătește puțin, tot pentru a se economisi aerul. Hrana este substanțială, deoarece condițiunile de existență ale marinarilor depe submersibile, necesită un consum de energie intens.

★

La bord au fost încărcate alimentele, legume proaspete, carne conservată, munițiuni și mici ustensile neînsemnate în aparență, dar de care ar putea depinde, la un moment dat, viața întregului echipaj. Marinarii și-au readus la bord minusculul lor bagaj și și-au reluat posturile.

E de necrezut cât de mult poate înghitiți turela de submarin. Însfârșit, se urcă la bord și comandantul. Drapelul se înalță pe catarg. O sirenă șueră. Otgoanele se desprind de chei și carapacea de oțel a navei începe să freacă ca și cum energia cuprinsă în interior ar izbucni, ar năvăli afară prin plăcile dense ale metalului. Submarinul a pornit spre larg.

Motoarele electrice ale submarinului.



UNITĂȚILE FLOTEI FRANCEZE DE RĂZBOIU

FRANȚA a hotărît să înceapă construcția torpiloarelor moderne, în 1923. Primele șase care au fost puse în construcție erau de tip „Orage”, având o deplasare de 1319 și o viteză de 33 noduri. Primul lansat din această serie, a fost torpilorul „Simoun”.

Peste puțin timp, 11 frați de ai „Simoun”-ului au apărut pe întinsul mărilor și au fost botezați: „Orage”, „Ouragan”, „Tramontane”, „Trombe”, „Bourrasque”, „Cyclon”, „Mistral”, „Tempete”, „Sirocco”, „Typhoon” și „Tornado”. Doi ani mai târziu au fost puse în construcție alte 14 torpiloare, având o deplasare de 1378 tone, și o viteză identică cu a celor precedente. Aceste 14 noi unități, au primit denumirea de: „l'Adroit”, „l'Alcyon”, „La Railleuse”, „Le Mars”, „Le Fortune”, „La Palme”, „Le Boulonnais”, „Le Brestois”, „Le Basque”, „Le Bordelais”, „Le Forbin”, „Le Fougueux”, „Le Foudroyant”, și „Le Fronduer”.

În 1932 șantierul maritim au început construcția unui tip de torpiloare, mai puternic decât cele 26 precedente. Tonaajul acestora s'a ridicat la 1772 tone, cu o viteză de 37 noduri. Din acest tip s'au construit 12 bastimente, care au primit următoarele nume: „Le Hardy”,

„Fleurbaey”, „Eppée”, „Mameluk”, „Casque”, „Lansquenec”, „Le Corsaire”, „Le Flibustier”, „l'Intrepide”, „Le Temeraire”, „l'Opiniatre” și „l'Aventurier”.

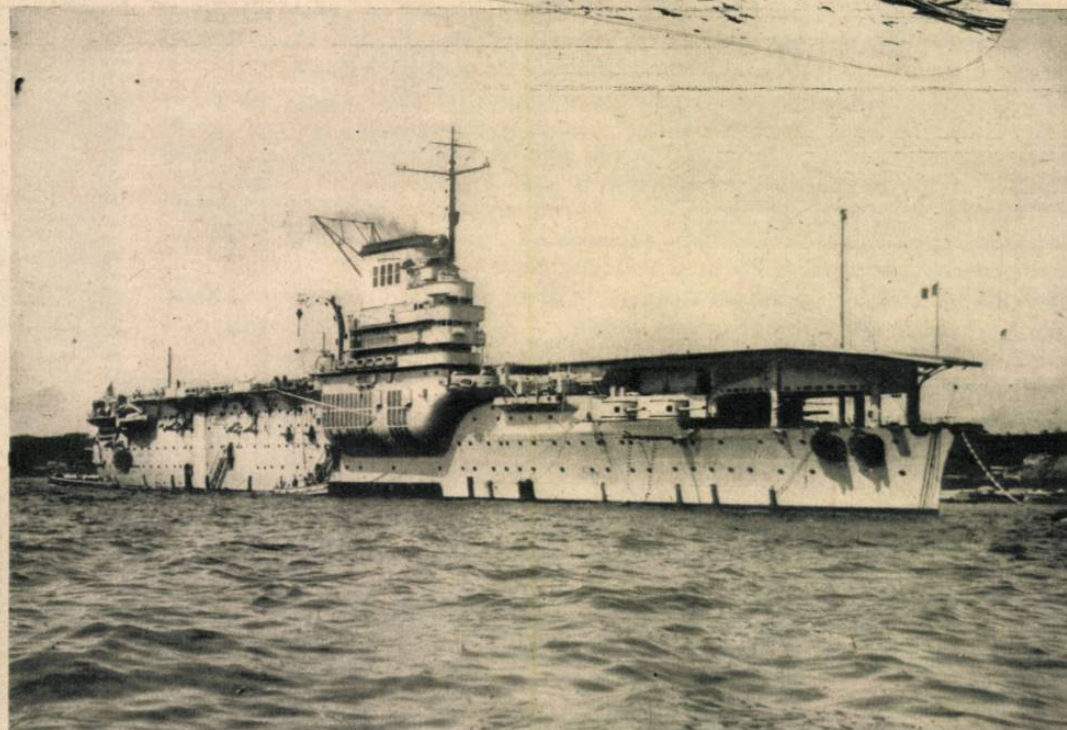
Aspectul exterior al noilor torpiloare diferă cu totul de cele precedente. Ele au trei coșuri și o formă impresionantă, raza lor de acțiune fiind dublă.

În 1933 au apărut 12 crucișătoare noi, cu o capacitate de 610 tone și o viteză de 34 noduri, care au fost botezate: „La Melpomène”, „La Flore”, „La Pomone”, „l'Iphigénie”, „La Bayonnaise”, „La Bordelière”, „l'Incomprise”, „La Poursuivante”, „La Bombarde”, „Branle-Bas”, „Boucher” și „Baliste”.

Din alte 30 de noi bastimente în construcție, unele vor avea o deplasare de 994 tone și vor avea o viteză încă neatinsă până azi.

Aceste noi torpiloare au și primit depe acum numele de: „L'Aigle”, „Le Fier”, „L'Entreprenant”, „Le Farouche”, „L'Alsacien”, „Le Breton”, „Le Corse”, „Le Tunisien”, „Le Normand”, „Le Parisien”, „Le Provençal”, „Le Saintongeais”, „Le Nicois”, „Le Savoyard”.

Dar Franța nu este numai bogată în bastimente de suprafață. Ea posedă deasemenea una dintre cele mai frumoase flote de submarine.



Vasul de linie „Dunkerque”, incendiat în urma bombardamentului flotei engleze.



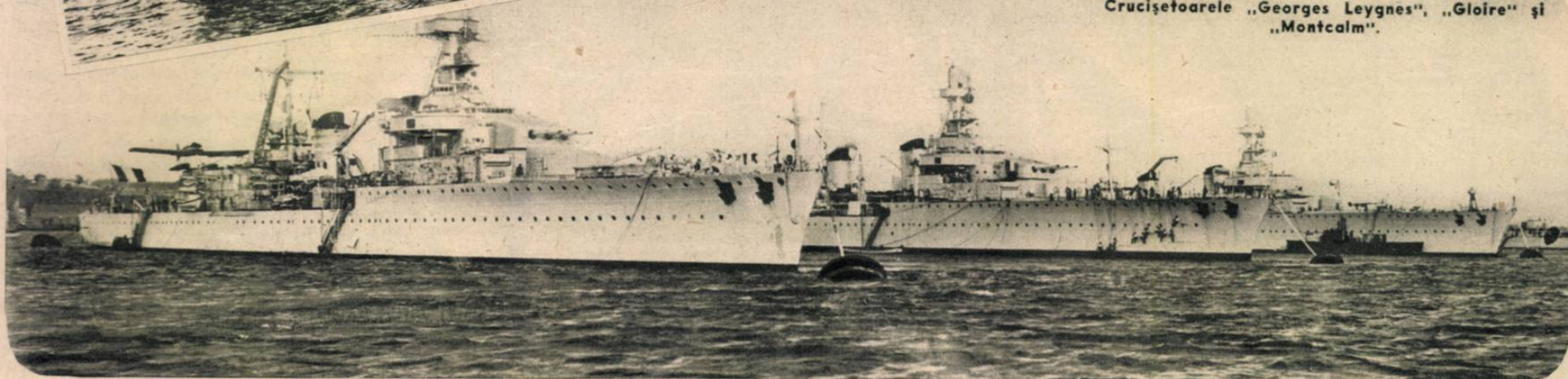
Când în 1922 marile puteri, întrunite la Washington, au pus în discuție problema suprimării submarinelor, Franța a declarat că ea înțelege să se servească de aceste vase, numai pentru a apăra imperiul său.

Două principale tipuri de submarine au fost adoptate: submarinul oceanic și submarinul de coastă. Primul denumit astfel pentru că urma să deservească protecția coloniilor și a căilor de comunicație pe apă, iar celălalt urmând să apere coastele metropolei.

Cel mai mare submarin oceanic este „Surcouf”, cu o deplasare de 2850 tone și 18 noduri. Printre altele submarine, 9 aparțin tipului „Requin”, cu o deplasare de 976 tone și o viteză de 16 noduri. Seria de submarine oceanice a fost completată cu 29 de unități, construite după modelul lui „Redoutable”, având un tonaaj de 1380 tone și o viteză de 17 noduri. Alte șase submarine de același tip sunt în construcție. Numele lor este: „Le Roland; Morillot”,

(Continuare în pag. 15)

Crucișătoarele „Georges Leygues”, „Gloire” și „Montcalm”.



Recordul UNUI PARAȘUTIST ROMÂN

CE TREBUE SĂ ȘTIE UN PARAȘUTIST

Acum, după atâta experiență, vă spun că nu e mare lucru să te arunci cu parașuta; dar trebuie să ai stăpânire de sine și foarte mare liniște. Trebuie să nu uiți să tragi de declanșator (un mecanism care deschide umbrela). Cele automate deschid prea devreme și în cazul în care ești soldat parașutist, dușmanul te vede cu ușurință și te așteaptă.

— Alte ustensile. Cât parașuta mai luați în cădere?

— Firește, dela 7—8 mii metri trebuie să iei un inhalator de oxigen iar trupul, în special pântecul, e înfășurat bine pentru că altfel din pricina rarefierii aerului ar putea „plezni”.

— Ce senzații încercați în timpul căderii?

— Întâi nu știi nimic despre cădere; nu capeți nici o noțiune despre direcția în care aluneci și nici măcar dacă aluneci. Ți se pare mai curând că planezi, în vid; pământul dela înălțime ți se pare de o netrebnică micime; înnoți, plutești, aluneci de parcă te absoarbe o forță tainică, nevăzută; ai certitudinea că ai învins lumea, că ai cucerit aerul, că universul se topește în brațele tale.....

PLANURI DE VIITOR

— Ce vreți să faceți?

— Vreau un lucru mare! Recordul național și mondial a fost deținut de o româncă: Smaranda Brăescu. Această femeie a căzut de la 7.500 metri. În urmă recordul a fost depășit în America. Acum eu vreau să întrec recordul nostru național. Vreau să mă arunc de la 8 sau zece mii de metri.

Voi încerca să depășesc recordul; și asta cu ajutorul d-lui căpitan Pufi Popescu și Max Manolescu cari mi-au făgăduit că mă vor lansa dela zece mii metri.

In sbor cu parașuta

RĂZBOIUL modern ne-a învățat multe. Un lucru este însă mai cu osebire de reținut: că ceea ce ni se părea până mai acum câțeva vreme doar un mijloc de apărare — parașuta — astăzi este un puternic mijloc de atac.

DUMITRESCU POPA, TEOLOG ȘI
PARAȘUTIST

Am aflat despre existența acestui om cu sufletul dedublat... E mic de statură, vâinos și are ochii verzi, mari, în cari citești patima și vârtejul înălțimilor.

Cum a-ți ajuns parașutist?

Făceam teologia aici la Universitate dar dorurile mele erau altele. Părinții mei voiau să merg pe calea preoției. Eu însă urmăam paralel și o școală de pilotaj.

PRIMA LANSARE

— A fost în 1936 la Ploiești; m'am aruncat cu parașuta grație profesorului meu Țintă, director al școlii de pilotaj. Am avut o senzație inedită deși mă străbătea și un sentiment prea bine cunoscut: emoția. De atunci m'am aruncat cu „umbrela salvatoare” de cel puțin două zeci de ori!

— Vreo întâmplare vrednică de luare aminte s'a petrecut cu prilejul acestor călătorii de sus în jos?

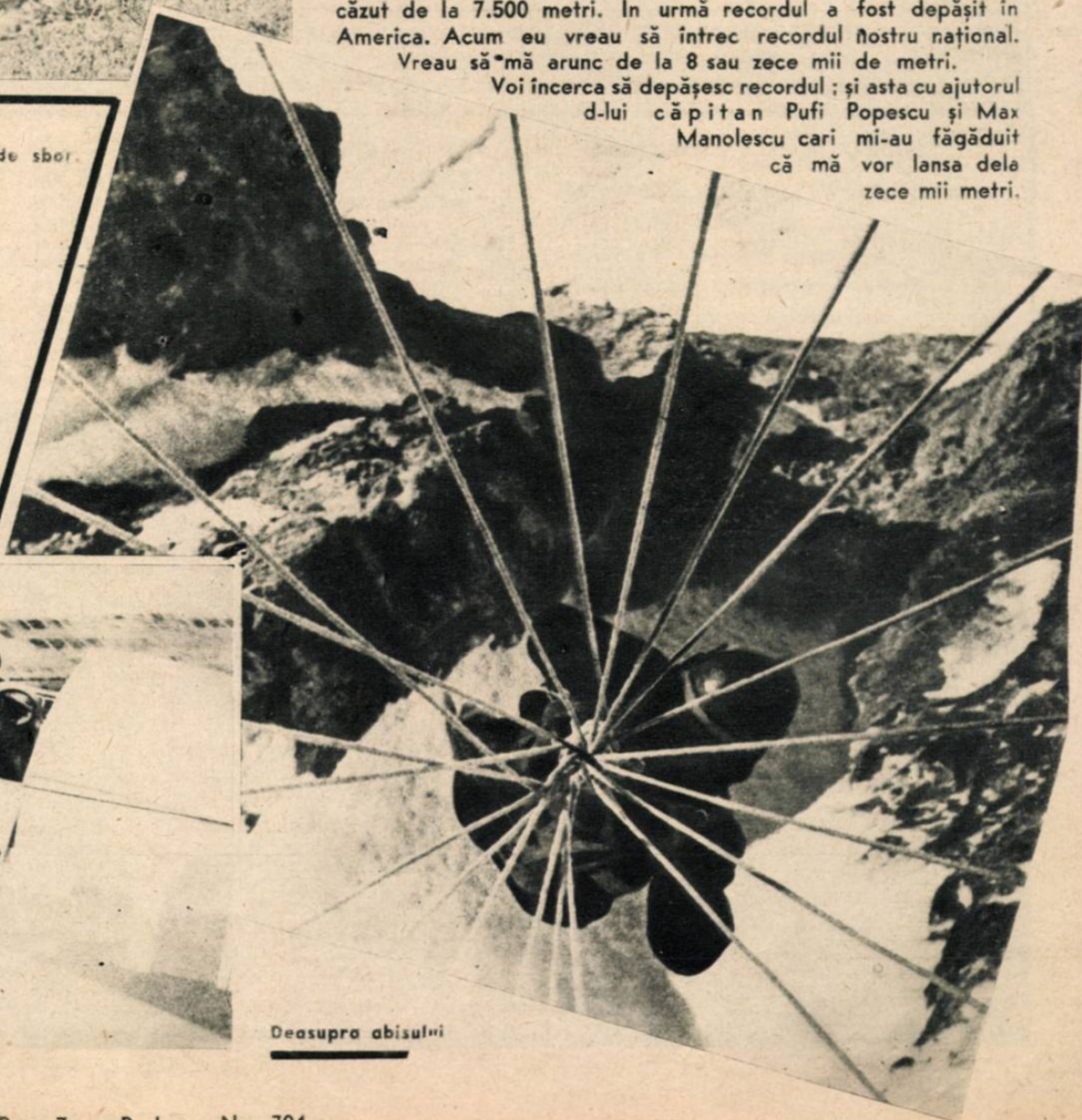
— Multe pe cari acum le privesc surâzând; le privesc prin perspectiva timpului; dar atunci erau de o covârșitoare prezență.

UN VÂNT NOROCOS

La un meeting dat de A. R. P. A., pilotul care mă lansa a trecut întâi Dunărea, făcând socoteală că vântul mă va duce acolo unde se găsea terenul de aterizare, adică pe malul celălalt. Eu vedeam numai cerul și apa; pe Dunăre nici urmă de barcă sau de vapor.

N'am vrut să mă arunc și am așteptat până când pilotul a făcut un raid pe partea cealaltă, unde era pământ, dar acolo erau case și pomi; m'am aruncat în clipa în care pilotul nici nu bănuia și cu toată bătaia vântului am ajuns la țarm la câțiva metri de apă...

Odată, la Sibiu, în 1933 am căzut într-o curte a unei văduve; lumea a spus că am făcut dinadins... eu cred însă că un vânt prielnic a fost pricina....



Deasupra abisului

LUPTA IMPOTRIVA SUBMARINELOR

Războiul pe mare nu cunoaște răgaz. Submarinele țărilor beligerante pândesc sub valuri, spre a torpila navele dușmane. În largul Kattegat-ului, torpiloare germane stau de strajă, spre a urmări submarinele inamice. Instantaneul nostru reprezintă explozia unei bombe împotriva submarinelor, lansată de un torpilor.



AVIOANE DISTRUGĂTOARE

Flota aviatică germană dispune actualmente de o serie de noi aparate, extrem de rapide și formidabil înarmate. Este vorba de avioanele distrugătoare, „Focke-Wulf” cu două motoare. Raza de acțiune a acestor aparate este remarcabilă.



CONFERINȚA DELA WIESBADEN

În localitatea Wiesbaden s'au întrunit, precum se știe, delegațiile franceze și germane, în vederea discutării în amănunte a condițiilor armistițiului. Ședințele comisiunii de armistițiu au loc în marele salon al hotelului „Nassauer Hof”.

COPOII MĂRILOR

Submarinele străjuiesc căile maritime. Ele revin rar în porturile lor de bază, spre a se aproviziona cu alimente și munițiuni, după care pornesc din nou în larg. La bordul unui submarin german se încarcă torpilele. Periculoasa armă distrugătoare este mănuită cu cea mai mare atenție, deoarece mecanismul interior este foarte delicat și s'ar putea defecta cu ușurință.



Pregătirea BATALIA

TOATE privirile sunt ațintite acum spre Marea Britanie, care va fi teatrul celei mai mari bătălii. Cum se va desfășura și când va sfârși, sunt cele două mari probleme, care frământă toată omenirea. Iată o slabă orientare, după spicuirile pe care le redăm din diferite ziare străine.

Ziarul „Neue Zuercher Zeitung” scrie :

„Toate posibilitățile unei încercări germane de invazie în Anglia au fost analizate de cercurile conducătoare engleze, care înțeleg să trînvățămintă din toate experiențele făcute în campania din Franța. Apărarea este organizată după sisteme noi, în formă de evan fixată în adâncime. Peste tot se ridică obstacole. Baricade, curse pentancuri „block-house-uri” și cuiburi adânci de mortiere și mitralier. Ziarul „Journal de Geneve” află dela corespondentul său din Londra că operațiunile împotriva Angliei vor porni în deosebi din Norvegia, Olanda și Spania.

Contra-Amiralul german Litzow, într'un articol pe care-l reproducem mai multe ziare germane, vorbește despre debarcarea în Anglia. El nu atribuie prea mare importanță opunerii flotei engleze, întrucât nu închipuie că marile și grelele crucișătoare engleze, vor intra în luptă împotriva unei numeroase flote de mici vase germane, acoperite de o puternică armă aeriană, care ar domina drumul dela Dover și treaga regiune a Canalului.

În „Journal de Geneve”, generalul Grosselin scrie : Se așteaptă un atac apropiat asupra Angliei.

După modul de luptă întreprins de Germani în Polonia, Norvegia, Olanda, Belgia și Franța, — specialiștii militari cred că pot schița forma atacului ce va da împotriva insulelor britanice.

Se va întreprinde și de data aceasta tactica „cleștelui” și a „pungilor”.

Ca și în acțiunea din Norvegia, se va încerca debarcarea în mai multe puncte. Chiar dacă nu va reuși expediția pretutindeni, se vor utiliza capetele de pod câștigate.



pentru Calea MARE

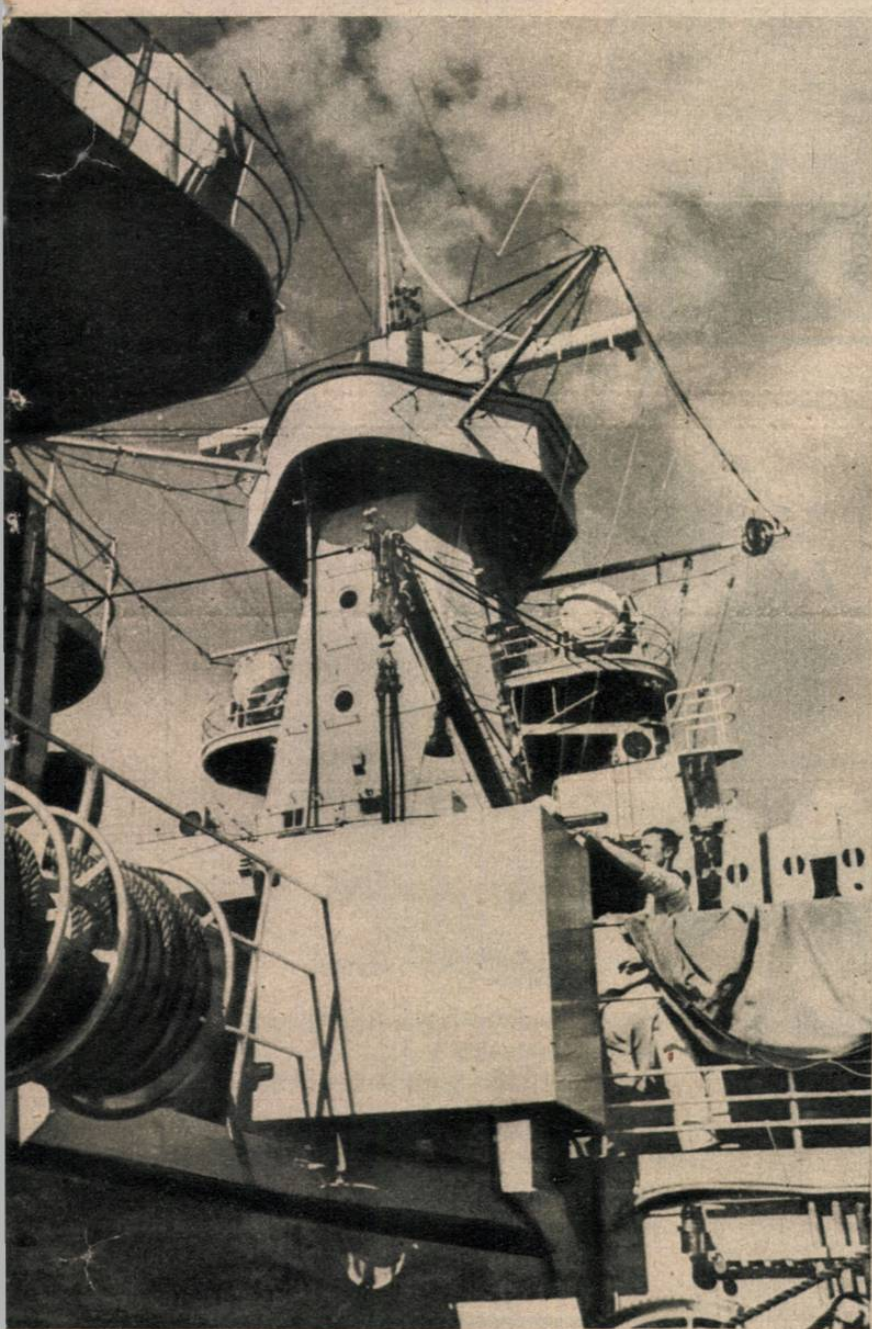
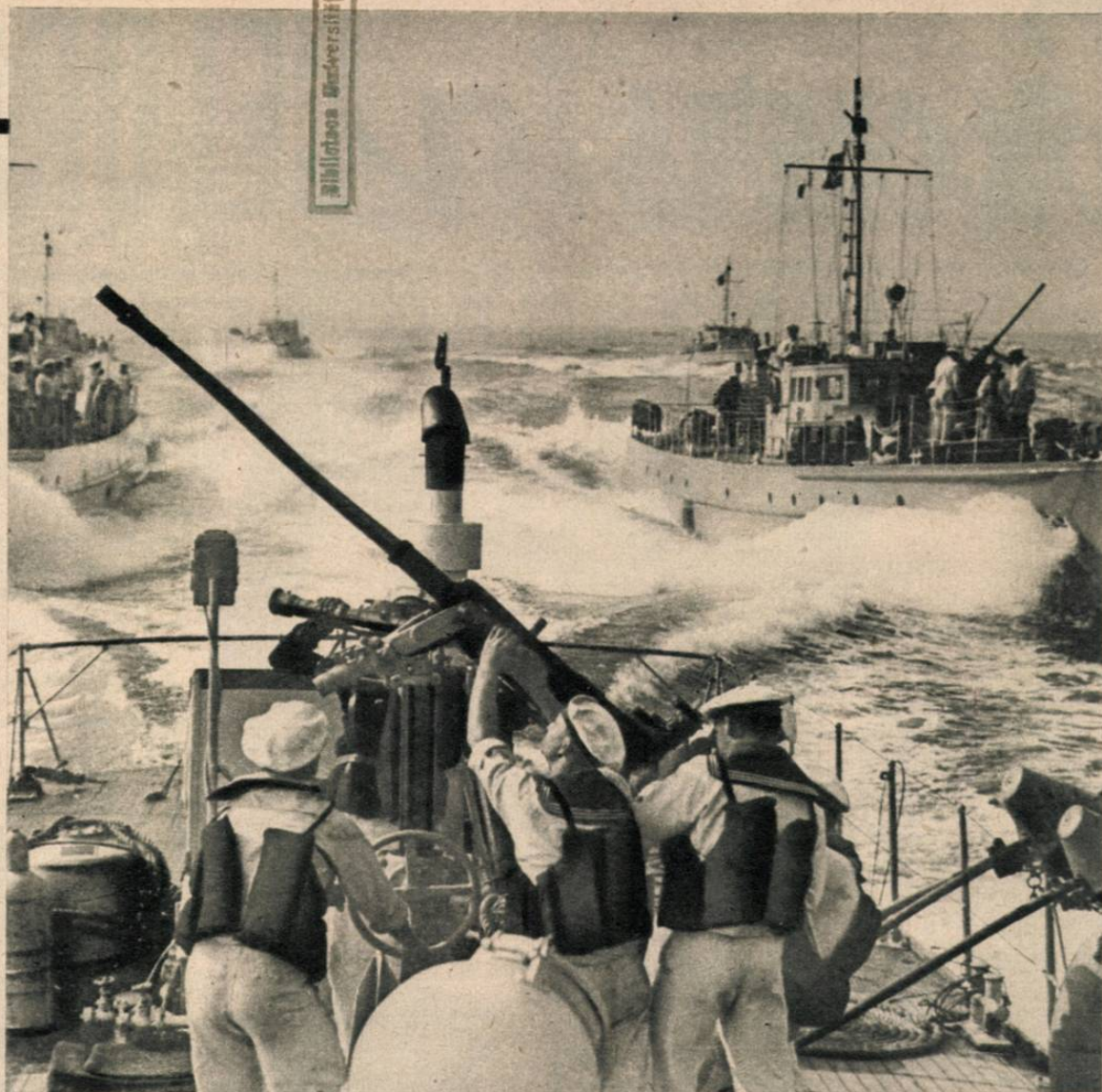
Anglia știe acum ce-o așteaptă. De-aceia ocuparea capetelor de pod va fi o operație dificilă.

Operația ar putea începe printr'un atac aerian și maritim, dat de aviație. Având marele avantaj de a stăpâni coastele dela capul Nord până la Hendaye și insulele normande, Germanii, pentru a fixa flotele britanice și pentru a-și crea baze de operații, ar putea lua drept obiectiv insulele Shetland și Orcadele la Nord și Irlanda la Sud. Debarcărilor ar avea loc în regiunea canalului Bristol și a Golfului Wash, în ținuturile mlăștinoase — pentru a despărți Sudul și Capitala de restul țării de-alungul liniei Severn, Stratford, Wash.

Mișcarea concentrică asupra Capitalei ar porni dela această bază și dintr'un punct al coastei de Sud, unde s'ar produce o debarcare. Acest punct ar fi în afară de peninsula Cornwailles, care-i o regiune masivă și greu de străbătut. Va fi aleasă, poate, depresiunea Weald, sau calea Hastings, utilizată la 1066. Totuși debarcarea pe coasta de Sud nu-i indispensabilă operației.

Marea Irlandei fiind ușor de barat prin canalul Saint Georges și canalul de Nord, debarcărilor s'ar putea produce pe coasta Yorkshire, în regiunea Humber și la Nord, amenințând marile centre industriale: Bradford, Huddersfield, Manchester, Halifax și mai ales portul Liverpool. Însfârșit cât privește Scoția, regiunea industrială Edimbourg și Glasgow este un obiectiv care ar justifica debarcări în ținutul Firth of Forth. Această operație, — conchid specialiștii militari, — ar fi o întreprindere gigantică. Se cere o enormă efortare maritimă și aeriană pentru a debarca sute de mii de oameni cu armamentul modern necesar. Apoi armata de invazie va trebui aprovizionată cu hrană, muniții și material de război.

Chiar dacă năvălitorul și-ar asigura o trecătoare îngustă de-acurmezișul Canalului Mânecii între două bariere de mine (asemeni trecătorii făcute de Franco-Englezi în 1914—1918), — misiunea acestui năvălitor ar fi dificilă, deoarece un astfel de coridor cere stăpânirea completă a mării.



NAVE IN LUPTA ↑

Războiul s'a concentrat mai ales în Marea Nordului și Canalul Mânecii. Flota de vedete rapide, de care dispune Reichul, patrulează neconținut dealungul coastelor, spre a preveni orice acțiune inamică. La bordul unor vedete rapide, aflate în croazieră, s'a dat alarma. Bateriile antiaeriene intră în acțiune.

×

SPRE INAMIC

Pregătirile în vederea ofensivei asupra Angliei continuă cu febrilitate. Flota germană e în stare de alarmă. Pe toate vasele de luptă se fac ultimele pregătiri. Iată un aspect dela bordul unui vapor de război, de mare tonaj.

×

DUPĂ CAPITULARE

Ordinea cea mai deplină domnește în întreaga Franță și mai ales în regiunile aflate sub ocupația germană. Populația își reia treptat ocupațiile. Comandamentul militar german aduce la cunoștința cetățenilor dispozițiile privitoare la ordine, iar în sate, ca și odinioară, toboșarii adună lumea în jurul lor, spre a-i citi noile regulamente.



Excursia CELOR 30.000 DE ANI



Pregătiri de plecare.

SOCIETATEA cantonală elvețiană pentru sprijinirea celor bătrâni a organizat, în ultimul timp, o excursie emoționantă și amuzantă în același timp. A închiriat un vapoasă pe care au luat loc 400 de bătrâni, între 70 și 94 de ani, însumând la un loc cifra de 30.000 de ani, prilejuindu-le o frumoasă călătorie pe lacuri. Bătrânii și simpaticele bătrâne au luat loc pe punte aducând cu ei, fiecare, micile lor meștehne: mici pernute, câini, lulele lungi prin care fumul se filtra, trecând prin numeroase încovrigări și cărți de joc, pentru infinite pasiențe. La ora prânzului, pentru delectarea celor 400 de călători perfect sudați prin aceeași mentalitate de oameni resemnați, cari au renunțat la toate, s'au produs, în cântece și cuplete doi tineri, o femeie și un bărbat, care aveau numai câte 69 de ani. Ei fiind cei mai tineri din întreaga societate, și-au putut permite exuberanța unei voioșii ne la locul ei, în această liniștită societate. Excursia a durat toată ziua și societatea care a organizat-o a arătat o neîntreruptă grijă pentru a asigura o tihnă cât mai mare bătrânilor excursioniști. Unul dintre organizatori, care însoțea excursia, povestește: „Erau foarte amuzante discuțiile, în grupuri mici, ale excursioniștilor. Femeile își continuau confidențele lor, ca la 18 ani, povestindu-și amintirile care se

impleteau toate în câte o mică dragoste. În schimb bărbații erau în nervi și în actualitate. Pretutindeni nu se vorbea decât de războiu. Toate părerile erau perfect reprezentate în diversele grupe de bărbați excursioniști și discuțiile se întrețineau cu multă patimă. Amuzant a fost un bătrân de vreo 90 de ani, care după ce făcuse un expozeu de cum vede el sfârșitul războiului, încheie expunerea sa: „Aș vrea să mă văd mai bătrân cu 5 ani, ca să văd ce se întâmplă”.

Spre seară, când excursia a luat sfârșit, niciunul dintre călători n'a putut spune c'a fost perfect mulțumit. Călătorii au dat dovadă, cu acest prilej, de o pofță pe care nimeni n'o prevăzuse: alimentele aduse pe vapor și calculate cu generozitate, s'au terminat fără să fi putut hrăni la masa de seară, pe toți călătorii.

Buna intenție a inițiatorilor n'a putut atinge astfel țelul dorit. Ajungând la punctul de plecare, călătorii au început să coboare, nemulțumiți, criticând cu asprime pe cei cari organizează excursii, fără să se priceapă în această chestie.

Ținând seama de bătrânețe și nervii sdruncinați ai celor pentru care societatea cantonală

Sub potopul amintirilor.



Alt grup de excursioniști.

Doi bătrâni din grupul excursioniștilor.



organizase o atât de plăcută distracție, era de prevăzut că orice lipsă, cât de mică, ar fi putut declanșa o generală protestare

Să nu te gândești niciodată la recunoștință, când faci bine!

O vedere generală a Genevei



Imagini din BOSFOR

DE TEAMA RĂZBOIULUI, VAPOARELE COMERCIALE S'AU RETRAS IN PORTURILE ADORMITE

Nu e nevoie să-ți aduci aminte de paginile încărcate de grea melancolie ale lui Pierre Loti și nici de evocările nostalgice ale atâtor poeți îndrăgostiți de peisagiul fără seamăn al Bosforului, ca să-ți dai seama că acest ținut așezat la răspântia a două continente, înfățișează viața întreagă a Orientului, cu tot ceea ce atâtea lecturi ne-au învățat să vedem și atâtea fapte istorice ne-au învățat să cunoaștem.

Bosforul, cheea Constantinopolului, este iarăși la ordinea de zi a frământărilor europene. Dealungul veacurilor Constantinopolul a polarizat în jurul său cele mai sângeroase conflicte, până ce pacea de acum 20 și mai bine de ani, părea să-i redea o viață mai așezată, scoțându-l din drumul atâtor imperialismes vrăjmașe.



La Istanbul.

În primele luni ale actualului războiu se părea că strâmtorile nu vor juca încăodată rolul însemnat pe care l-au avut în războiul trecut. Atitudinea Turciei nu lăsa în această privință nici o îndoială. Guvernul din Ankara se arăta hotărât să nu intervină în războiu, decât în cazul în care securitatea republicii otomane ar fi amenințată. Asta nu înseamnă că marile puteri au uitat rolul însemnat al strâmtorilor și poziția strategică ce-o reprezintă în această parte a lumii. În trecutul războiului mondial, toate încercările faimoasei expediții franco-engleze de-a forța intrarea Dardanelelor n-au izbutit, deși puternice unități ale flotei de războiu au luptat eroic, iar corpul expediționar, debarcat la Galicoli n'a reușit să se mențină nu atât din pricina superiorității armatei turcești, cât datorită poziției excepționale a acestei regiuni. Prin convenția de la Montreux, urmată de una mai recentă, la Ankara, s'a stabilit că accesul Mării Negre prin Dardanele, a flotelor de războiu nu este îngăduit, în niciun caz, ceea ce corespundea întocmai cererilor guvernului din Moscova. Mai târziu, adică anul trecut, guvernul din Ankara, încheiând alianța sa cu Franța și Anglia, a revenit asupra convenției anterioare, acceptând pentru unele cazuri, trecerea prin Dardanele a flotelor aliate, deși în tratatul de alianță cu cele două puteri occidentale, Turcia avusese grija să precizeze că această alianță nu va funcționa nici direct, nici indirect împotriva Uniunii Sovietice.

Odată cu intrarea Italiei în războiu, situația din Mediterana Orientală s'a schimbat și Turcia a luat unele măsuri pentru a întări paza Dardanelelor. Sutele de vase comerciale care duceau mărfurile țărilor din Marea Neagră spre toată lumea și din restul lumii spre Marea Neagră, s'au găsit deodată în fața unor porți închise sau în orice caz, atât de sever controlate încât negoțul devenia din ce în ce mai greu.

Peste 80% din vapoarele de comerț care asigurau navigația în porturile Mediteranei Orientale și în porturile din Marmara, Egeea și Marea Neagră n'au mai găsit condițiile de securitate necesară navigației și au fost retrase din cursă și ancorate în diversele porturi, până la sfârșitul războiului. Bosforul nu mai prezintă însuflețirea economică dinainte, rămânând doar un peisaj măhnitor, care o fi încântând pe cititorii unui Pierre Loti, dar întristează amarnic pe armatori și lumea laborioasă a porturilor, astăzi adormite.



„Rumeli-Hisar”, un aspect pitoresc al Bosforului.



Sunt doi ani
de
atunci

ea era greoaie, copleșită de dureri și obligată să se înfășoare mereu. Acum este sănătoasă, sveltă și poartă rochii ușoare, ca toate tinerele femei de vârsta sa.

Iată ce ne scrie ea:

„Sunt acum doi ani, și cu toate că eram încă tânără, eram mereu acoperită de șaluri sau de cuverturi, căci cel mai mic curent de aer îmi dădea reumatisme. Mă simteam mereu ostenită, greoaie, mă îngrășam și nu aveam gust de nimic. După sfaturile unui medic tânăr, m'am pus să iau în fiecare zi o lingură de Urodonal în apă. Când funcționarea mai bună a rinichilor mi-a dovedit că starea mea generală se ameliorează și am putut să stau în grădină cu o rochie ușoară, fără să resimt dureri. Vesele mi-a revenit, mă ocup de casa mea și cu toate că pofta de mâncare este mai bună, am slăbit 3 kilograme. Bărbatul meu s'a hotărât de asemenea să ia Urodonal și îl amestecăm cu apa de masă. Este un remediu incomparabil ce se bea cu cea mai mare plăcere.”

Mme B.... Lyon

Urodonal a făcut dovezile sale întrucât a obținut 22 mari premii și a fost obiect de comunicări la Academia de Medicină și la Academia de Științe. El nu amortește maladia ci o urmărește în tot organismul, pentru a o elimina apoi completamente. Trebuie deci să fie luat în mod regulat pentru a se asigura de o sănătate perfectă. Cu Urodonal nu este nici odată supraproducție de acid uric în organism.

URODONAL

ANTIURIC PERFECT



LA FARMACII ȘI DROGUERII

ESTE UN PRODUS CHATELAIN, MARCA DE ÎNCREDERE

NEVRARGYL Dr. BOUSQUET

COMBATE
Gripa
CALMEAZĂ
imediat
DURERILE
de
CAP

La
FARMACII ȘI
DROGUERII



IN CUTII A 3 TABLETE ȘI A 20 TABLETE.

REALITATEA FEMEII

ABECEDARUL VOPSITULUI



pentru uscatul materialului vopsit. O pereche de mănuși de cauciuc, pentru apărarea mâinilor.

2. CURĂȚITUL

Rochia sau fusta trebuie descusute în întregime: bucățile separate vor prinde mai bine culoarea.

Aveți grijă să scoateți, înainte de vopsit, toate petele de grăsime. Dacă piesa pentru vopsit e murdară, o spălați în felul următor:

Dacă e de ață sau bumbac: spălați în apă caldă cu mult săpun. Din lână de culoare închisă: periați cu o soluție de lemn de panama. Din lână de culoare deschisă: periați cu spumă de săpun fin. Mătăsuri: periați cu clăbuc de săpun și apă fierbinte, clătiți în apă ușor carbonată, apoi cu apă curată, rece.

Clătutul trebuie făcut atent, pentru ca în țesătură să nu rămână nici o urmă de săpun.

3. VOPSITUL

Evaluati cantitatea de apă după volumul sau greutatea țesăturii pe care vreți să o vopsiți. Piesa vopsită trebuie să fie îmbăiată în apă suficientă și la un moment dat să poată fi chiar acoperită de apă, dacă o apăsăm cu bețișoarele spre fundul vasului în care vopsim.

Nu puneți niciodată apă prea puțină, căci riscați ca piesa să iasă cu pete mai deschise.

Nu muiați stofa decât după ce vopseaua e complet dizolvată în apă. Mișcați tot timpul țesătura, cu ajutorul celor două bastonașe. Fiți însă cu băgare de seamă, căci țesătura e mult mai sensibilă în vopsea, și se poate rupe ușor.

Muiați lână într-o baie de 50 grade (lichidul să fie egal cu de 10 sau 15 ori greutatea țesăturii).

Ața sau bumbacul pot fi muiați într-o baie foarte concentrată și foarte caldă.

APRETUL

Țesăturile de lână sau amestecate cu lână trebuie să fie apretate cu gelatină. Țesăturile de ață și cele de culori deschise, cu amidon. Își vor regăsi astfel forma pe care au pierdut-o în timpul vopsitului. Mătasea nu se aprează.

6. CĂLCATUL

Se calcă totdeauna pe dos, indiferent de material. Ața și mătasea se calcă umede.

Lenajurile se calcă cu ajutorul unei pânze ude.

SĂ ȘTIȚI CĂ...

...Țesăturile creponate trebuie muiate câteva minute într-o baie foarte caldă de borax (50 gr. de borat de sodiu la un litru de apă). Țesătura nu trebuie frecată, stoarceți ușor în mâini, calcați umed. ...Spre a reda mătăsii naturale foșnetul ei atât de plăcut, o vom trece, 10-15 minute, după ce am clătit-o, într-o baie de apă cu oțet (o lingură de supă la un litru de apă). Clătiți, înfășurați-o într-o pânză curată, calcați-o umedă pe dos, cu un fier cald.

...Pentru a face să pară nouă, catifeaua trebuie trecută pe marginea unui fier cald, ținut vertical, apoi periată ușor, în sensul firului.

ATENȚIUNE!

1. Dacă nu urmați exact sfaturile noastre, pierdeți pentru totdeauna rochia, fusta sau orice vreți să vopsiți.



FIȚI ingenioasă, doamnă, e un mijloc foarte ușor de-a face economii. Puțină osteneală vă va economisi o cheltuială inutilă! Astfel, vopseaua ajută de multe ori la înnoirea unei rochii pe care ați considerat-o scoasă din uz. Dați la spălătorie numai țesăturile mai fine, ca: taffetas, crepe satin, catifea pan, sau costume bărbătești, tailleuri-uri, pardesiuri, etc. Pentru lucrurile mici însă, cum ar fi: rochii simple, fuste, bluze, eșarfe, etc. vă puteți obosi singură, și iată cum să procedați:

1. MATERIALUL DE CARE AVEȚI NEVOE

Un vas mare de aramă, email sau aluminiu, mai mult adânc decât lat.

Două bețe date la rindea pentru mișcarea țesăturii în baia de vopsea și pentru uscat.

Un săculeț pentru vopseaua pe care o cumprați în praf (câlcăul unui ciorap uzat e foarte bun pentru acest scop).

Un lighean mare pentru clătire.

O masă sau o scândură acoperită cu o pânză,

Mătasea naturală, în apă care clocotește; la mătasea artificială însă apa nu trebuie să clocotească. Ambele feluri de mătase trebuie muiate într-o apă cu o temperatură pe care o suportă mâna.

4. CLĂTITUL

Lăsați materialul să se răcească, în baia de vopsea, mișcând din când în când ața sau mătasea.

Lenajurile vor fi puse într'un loc, unde se vor putea scurge picăturile din ele, întorcându-se de atâtea ori până când nu mai aburesc. Prima apă de clătit va avea temperatura materialului din acel moment. Nu frecați materialul; muiați-l în apă, scoateți-l afară, și continuați astfel până ce nu mai iese culoarea. Pentru vopsit și pentru clătire, cea mai indicată este apa de ploaie.

5. USCATUL

Nu suspendați obiectele; vopseaua se va scurge pe margini și va căpăta o culoare mai închisă.

Stoarceți ușor, strângând materialul în mâini, învăluți-l într-o pânză care să absoarbă apa rămasă încă în țesătură, apoi întindeți pe o masă acoperită cu o pânză curată.

2. Înainte de-a începe să vopsiți, învățați să deosebiți țesăturile între ele.

3. Renunțați să vopsiți țesături cauciucate, antilopă, piele, etc. Tusorul și mătasea artificială prind greu vopseaua.

4. Nu se poate vopsi decât într-o culoare mai închisă decât culoarea de bază a materialului.

5. La vopsit puteți avea, de multe ori, surprize. Un obiect galben de exemplu, vopsit în albastru poate eși verde; un obiect violet, vopsit în galben, poate da un cafeniu foarte frumos.

6. Înainte de-a vopsi, faceți totdeauna o încercare pe o bucățică din materialul rochiei căreia vreți să-i schimbați culoarea.

7. Vasul care v'a servit la vopsit, trebuie curățat cu apă caldă, săpun și sodă.

CLAUDE

CITIȚI

MARIANA REVISTA FEMININĂ IDEALĂ

În viața sbuciumată a marilor metropole circulă o seamă de oameni rămași pe dinafara cadrelor profesionale, calificate. Frământarea diversă a societății moderne a creat o serie întreagă de îndeletniciri cari par ciudate.

Unele din aceste îndeletniciri nu au în ele nimic dezonorant, în vreme ce altele presupun o abdicare aproape totală a simțului de demnitate umană. Vom prezenta, pe scurt, câteva doar din aceste categorii originale, care n'au înflorit încă în țara noastră, nici în țările înconjurătoare, ferite de trepidăția vieții monderne, în ceea ce ea are mai anarhic și mai morbid.

OAMENI CU MIROS FIN

Se știe că una din primejdiile exploatarea minieră o reprezintă emanația gazelor otrăvitoare. Aceste gaze sunt uneori cu atât mai periculoase, cu cât nu sunt vestite de vreun miros deosebit. Deaceia s'au ivit în marile exploatarea minieră din America, indivizi înzestrați cu un simț olfactiv deosebit de fin, reușind să convingă prin probe repetate că pot distinge, dela început, emanația gazelor ucigătoare. Acești oameni au însărcinarea de a circula toată ziua prin galeriile subterane, fără a face altceva decât să semnaleze, la nevoie, apariția gazelor.

Din când în când, acești „mirositori” de profesie sunt supuși unor probe, destul de riscate, spre a se constata dacă simțul lor olfactiv, atât de deosebit, nu s'a atrofieat. Este desigur una din îndeletnicirile care nu vor ispiti multă lume, oricât de ademenitoare ar fi condițiile de salarizare.

PENTRU UN TRAI BUN

Nu-i o taină pentru nimeni că îngrijirea ce se dă celor atinși de tuberculoză, în Anglia și Statele Unite, depășește — cum e firesc — îngrijirea de care se bucură foarte mulți oameni sănătoși. Acum câțva timp, o anchetă a stabilit că numeroși șomeri au recurs la un expedient penibil, introducându-se în aceste sanatorii de trai bun și îngrijit, datorită unor analize false, cu sputa împrumutată dela bolnavii autentici. Bineînțeles că expedientul nu era valabil decât pentru câteva zile până ce examenele radiografice dovedeau înșelăria și șomeurul se vedea silit să renunțe la calitatea râvnită de tuberculos, întreținut pe socoteala marilor societăți de binefacere și a statului.

DOMNI CU ORA

O îndeletnicire mult mai amuzantă și care pare „rușinoasă” numai la prima vedere, este aceea creată de unele agenții parisiene. E vorba de domni tineri, recrutați cu mare grijă, îndeosebi dintre studenții fără mijloace, pentru a fi puși la dispoziția doamnelor bogate, mai cu seamă de peste Ocean, venite să petreacă câteva zile la Paris. Personalul acesta este foarte stilat și instrucțiunile pe

OAMENI CU INDELETNICIRI CURIOASE

care le primește sunt dintre cele mai severe, neadmițându-se nici cea mai mică abatere. Se cere acestor însoțitori de lux să cunoască, în chip desăvârșit, câteva limbi străine, să danseze fără greș și să poată întreține, fără greutate, o conversație în domeniile cele mai diverse, dela subiectele artistice până la cele mai aride, ale politicii internaționale. Însoțitorul este „comandat” expres, se prezintă la ora fixată la marele Palace, unde-l așteaptă clientela pe care va avea s'o însoțească într'un turneu nocturn, spre a-i desvălui „frumusețile” tainice ale Parisului. Taxa este achitată la agenție, împreună cu toate cheltuielile

Însoțitorul și clienta.

„Tuberculos” pentru câteva zile.

expediției, iar însoțitorul este obligat să se prezinte a doua zi aducând o fișă semnată de clientă, prin care aceasta recunoaște c'a fost deplin mulțumită, neavând nimic de reclamat împotriva numitului.

SUCESUL ASIGURAT

În America, succesul nu este lăsat pe seama norocului, fiind organizat amănunțit, după toate regulile stabilite de tehnicieni, în această materie. Un cunoscut autor dramatic american a primit, în ajunul premierii uneia din piesele sale, o ofertă din partea unei asemenea agenții, care se angaja să-i „dirijeze” succesul, după tariful următor:

Aplauze puternice la scenă deschisă	25 dolari
Exclamații duiosase, în sală, în timpul scenei patetice	50 „
Râsete sgomotoase la replicile comice	50 „
Plâns infundat, în diverse colțuri ale sălii	75 „
Chemarea stăruitoare a autorului, la rampă, cu strigăte entuziaste	100 „
Un discurs improvizat la sfârșitul spectacolului, de un spectator entuziasmat	100 „
Un grup entuziast așteptă pe autor la ieșirea din teatru	300 „
Purtarea în triumf a autorului, până la hotelul în care locuiește	500 „
O manifestație entuziastă în fața hotelului, cu întreruperea circulației	1000 „

Aspectul galeriei, după explozie.

Explozie provocată de gaze, într'o mină americană.

MU miscati

ESTE formula cu care fotografii din alte vremuri își potrivea aparatul și ruga pe cei cari pozează să înțepenească pentru câteva minute, până să-i poată prinde în obiectiv. Azi, această formulă a dispărut. Obiectivul fotografic spre a te putea prinde, n'are nevoie de figuri anchilozate. El prinde cele mai variate aspecte de oameni și lucruri, indiferent dacă stau sau se mișcă. Instantaneul creat pentru a pătrunde în viața intimă a oamenilor pare să fie un personaj într-o ureche, care apare nepoftit, prinde ce-l interesează.



Pe o stradă a Vienei, două gospodine pierdute într'un taltas.



Un efect al căldurii.

Intimitate, într'un parc...

nu vrea să știe dacă acolo unde a pătruns obiectivul lui a fost binevenit sau nu. În viața publică, ca și în cea privată, instantaneul a creat cele mai mari încurcături. Câte întrevederi tănuite n'au fost divulgate de un instantaneu fotografic, care a creat apoi o serie întreagă de dificultăți! Se știe că Regele Eduard al

Angliei când a avut la Karlsbad faimoasa întvedere cu Clemenceau, Foreign Office a desmințit-o. Peste câteva zile, o revistă germană a publicat un instantaneu al acestei întvederi.

* * *

Dar și în viața privată instantaneul a provocat multe neplăceri și abuzul acestui sistem de-a pătrunde în viața oamenilor a avut și o latură profund regretabilă. Ea a creat o întreagă armată de oameni necinstiți, cari au tras foloase, adesea destul de mari, folosind instantanee, în situațiuni compromițătoare.

Instantaneul prinde pe individ în adevărata lui caracteristică. Sunt unii cari simțind vecinătatea imediată a obiectivului fotografic își aranjează toaleta și pozează. Alții, dintr'un instinct de modestie sau jenă, își duc mâna la obraz. Mai există o categorie de oameni cari trag foloase din ceea ce fotografii găsesc interesant sau curios la ei.

De câte ori nu s'a întâmplat ca într'o mare afacere criminală, reporterii fotografi să se posteze în jurul unui cabinet de instrucție, unde se află la interogatoriu un personaj celebru, și după o lungă așteptare când personajul iese și toți își ațintesc obiectivele asupra lui, el să-și tragă pălăria peste ochi și să le zădărnicească toate speranțele.

Dar obiectivul aparatului fotografic nu este numai glumeț și indiscret. În vremuri de războiu, el este și primejdios. Intotdeauna, printre primele măsuri pe care le ia o țară în războiu, este și rechiziționarea aparatelor fotografice. Ziarele anunță că în Franța, Anglia și Germania nu se mai văd, prin magazine, aparate fotografice. Ele sunt folosite numai de armată și în special de aviație, care face recunoașteri îndrăznețe, luând și fotografii în sborurile ei. Pentru restul lumii, aparatul fotografic a dispărut, iar profesioniștii nu se mai pot folosi de el, decât cu autorizații speciale.



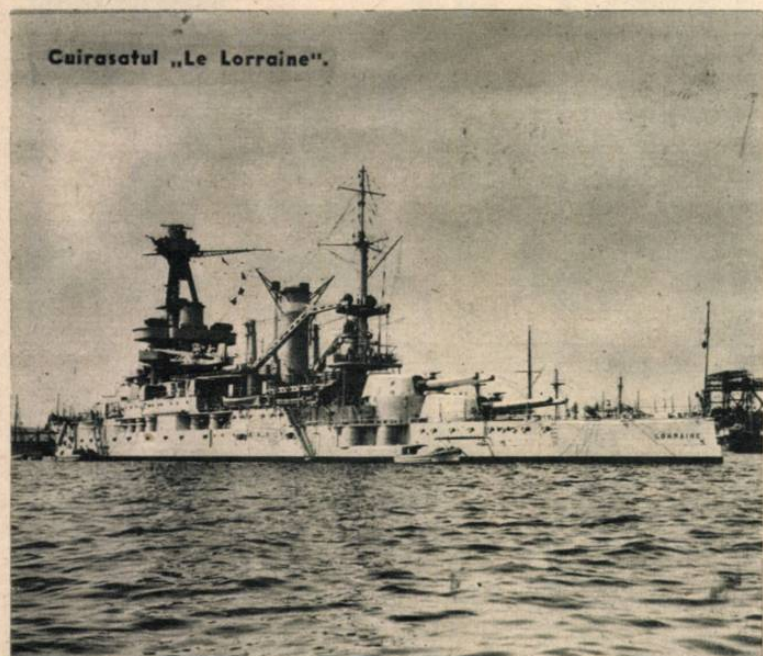
O monedă aruncată de un fotograf unui grup de copii egipteni, ca plată pentru că au pozat.

UNITĂȚILE FLOTEI FRANCEZE DE RĂZBOIU

(Urmare din pag. 6)

„La Praya”, „La Martinique”, „La Guadeloupe”, „La Réunion” și „Le Phénix”.

Submarinele de coastă aparțin la două familii diferite. „Les Sirènes” și „Les Argonautes”. Din prima serie fac parte zece



Cuirasatul „Le Lorraine”.

unități: Siréne, Năiade, Galatée, Circé, Calypso, Doris, Thétis, Ariane, Eurydice, Danae.

Deasemenea se aflau în construcție 15 submarine de tipul „Aurore”: L'Aurore, La Créole, La Bayadère, l'Astrée, l'Andromède, l'Andromaque, l'Armide, l'Hermione, La Gorgone, La Favorite, l'Africaine, l'Antigone, l'Artemise, La Clorinde, La Cornélie.

La această flotă de submarine se adaugă: 6 vase puitoare de mine: Saphir, Turquoise, Nautilus, Rubis, Diamant și Perle, la care se adaugă alte patru ce vor fi în curând botezate: Emeraude, l'Agathe, Le Corialis și Escarboucle.

ORDIN DE MUNCĂ No. 2

Către toate unitățile străjerești din țară

Imprejurările actuale prin care trece Țara, precum și nevoile lucrărilor agricole din acest an, cer tuturor voințelor românești să-și intensifice eforturile și munca pentru asigurarea unei recolte îndestulătoare. Straja Țării, astăzi mai mult ca oricând, este chemată să dea tot ajutorul său și în această direcție, pentru sporirea și asigurarea producției noastre agricole.

În acest scop dispunem următoarele:

Comandanții și comandatele de unități străjerești vor lua imediat legătură cu comitetele agricole sau cu organele administrative, cu care vor stabili planul de lucru potrivit cu nevoile locale, cu vârsta și posibilitățile străjerilor (elor). Se recomandă ca munca străjerilor (elor) să fie organizată pe echipe de câte unul, sau două-trei cuiburi, avându-se în vedere următoarele ordine de preferință:

- gospodăriile părinților străjerilor
- gospodăriile celor concentrați și celor nevoiași
- orice cultură din satul sau satele învecinate, unde nevoia cere urgent brațe de muncă.

Se pot forma deasemenea echipe de străjeri (e), dela oraș, care să lucreze în apropierea localităților respective.

Comandanții și comandatele vor avea deosebită grijă pentru organizarea muncii, măsurile de igienă și modalitatea hrănirii și supravegherii străjerilor (elor).

În executarea acestui ordin se va ține seama și de instrucțiunile Străzii Țării, n-rul 93.100 din 1 Aprilie 1940, raportând săptămânal rezultatele obținute.

Straja Țării cere unităților sale să fie gata la datorie și în acest domeniu de activitate.

Ați dat atâtea dovezi frumoase până azi, de ordine, disciplină, bună organizare, entuziasm și muncă fără preget, stârnind admirația tuturor, de aceea suntem mândri de voi și siguri că veți pași înainte la munca nobilă ce vi se cere cu aceeași încredere și dragoste neîfărmurită pentru Neam, Țară și Rege.

Comandanți și Comandante, Străjeri și Străjere
cu Dumnezeu tot înainte!

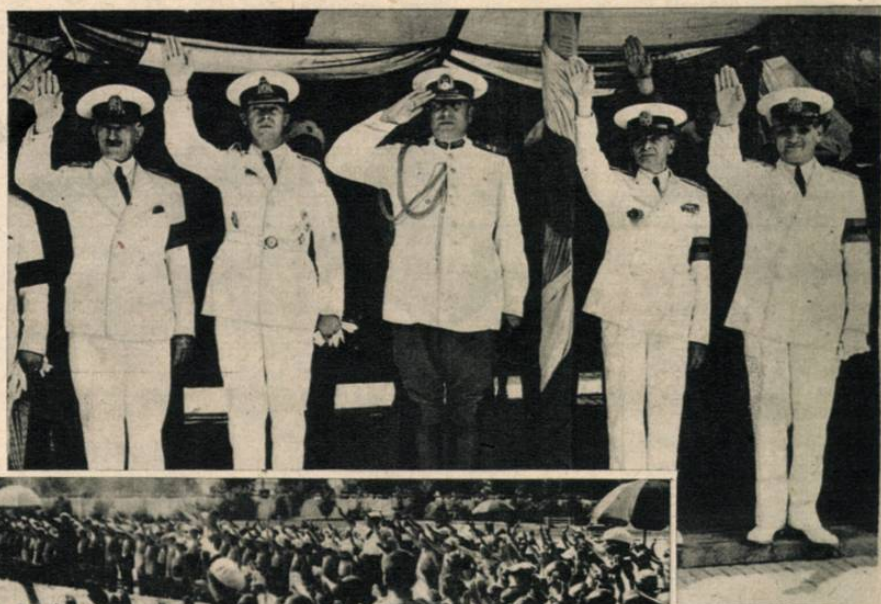
SĂNĂTATE!

Comandantul Străzii Țării

TEOFIL GH. SIDOROVICI

INAUGURAREA COLOANEI STRĂJEREȘTI „STRANDUL OBOR”

În timpul înțonării
Imnului Regal, înalții
demnitari: Dl. Teofil
Sidorovici, comandant-
ul „Străzii Țării”, în-
soțit de domni dr. Go-
moiu, ministru al sănă-
tății, Napoleon Crețu-
subsecretar de stat la
Educația Națională și
general Dombrovsky,
primarul general
al Capitalei.



Străjerii
salută
pavilionul
înălțat.

Soarele stă în zodia Cremei NIVEA!



Crema NIVEA
în cutii
și tuburi

Ceeace însemnează: fimp minunat, pen-
tru a putea expune fără grije pielea to-
nificată cu NIVEA, razelor solare. Profitați
cât mai mult de soarele binefăcător, dar
nu fără NIVEA. Soarele și NIVEA este
cea mai fericită combinație pentru sănă-
tatea Dv., și pentru o piele frumoasă și
bronzată. Și NIVEA e doar așa de efin.

DOCTOR ERICH WUCHER

(din Cernăuți)

FOST ASISTENT LA CLINICA DIN VIENNA

S'a stabilit în București, Str. Aris-
tide Briand 20 (fostă Regală)

Bloc Carlton. Telefon 4.22.42.

Boli de piele, păr, cosmetice,

sexuale, femei și sifilis. Trata-

mentul special, pentru hemo-

roizi, varice și flebită. Raze X,

Unde ultrasonice, Diatermie,

Ultraviolete, etc.

CONSULT 8-1 ȘI 4-8

ANTINEVRALGIC DR NANU MUSCEL

INTREBUINȚAȚI CONTRA

GRYPEI, MIGRENEI, NEVRALGII, etc.

Se vinde numai în cutii originale, conținând 2 buline și cu
semnătura doctorului.

Depozit: FARMACIA N. POPOVICI, București, Calea Rahovei 265

„REALITATEA ILUSTRATĂ”. Editura „Ziarul” S. A. R. București. Inscrisă sub Nr. 239, Reg. Publ. Periodice la Trib. Ilfov S. I Com. Revistă săptămânală tipărită la Heliogravură și un supliment „De toate pentru toți”. Redacția și administrația, str. Const. Mille (Sărindar) 5-9, București. Tel. 3.84.30. Cec Postal 4083. Red. responsabil: N. Ionescu. Prețul abonamentelor un an (52 numere) lei 400; 6 luni (26 numere) lei 225; 3 luni (13 numere) lei 120. Anunțurile se primesc la administrația revistei. Plata taxelor poștale în numerar conform aprobării Direcției Generale Pt T. T. Nr. 15.585/939.

ULTIMELE ACTUALITĂȚI DIN STRĂINĂTATE



PRIMIREA CANCELARULUI HITLER LA BERLIN

După ce a condus operațiunile pe frontul de vest, lipsind vreme de câteva săptămâni din capitala Reichului, Führerul Cancelar, Adolf Hitler a revenit la Berlin. Populația i-a făcut o primire triumfală. Drumul de la gară până la cancelariat era negru de lume. Berlinul a primit frumos pavoazat, pe conducătorul Germaniei moderne.



BIROURI DE INFORMAȚIUNI

În întreaga Franță, la primării, s'au organizat birouri de informații pentru îndrumarea refugiaților. În ultimele săptămâni de campanie, numeroși locuitori și-au părăsit locuințele, răcindu-se de ai lor. Pentru a i ajuta pe aceștia să-și regăsească familiile, primăriile au fixat table negre, iar fiecare refugiat care-și caută familia, face întrebarea cuvenită pe o bucată de hârtie, pe care o prinde de aceste table.



CONTELE CIANO LA BERLIN

Contele Ciano, ministrul afacerilor streine al imperiului italian, a sosit la Berlin, unde a avut întrevederi cu Führerul Cancelar precum și cu principalii membri ai guvernului Reichului. La sosire, ministrul afacerilor streine italian a fost întâmpinat, în afară de reprezentanții guvernului și de înalți funcționari ai partidului național-socialist.



REVENIREA REFUGIAȚILOR

Pe zi ce trece, numărul francezilor și belgienilor refugiați, cari revin la căminurile lor, este mereu mai mare. Gările nu mai prididesc din cauza mulțimii trenurilor și călătorilor. Vagoanele de călători sunt insuficiente astfel că pentru transportul celor refugiați au trebuit să se puie la dispoziție și vagoane de marfă.

CAPITULAREA UNUI FORT

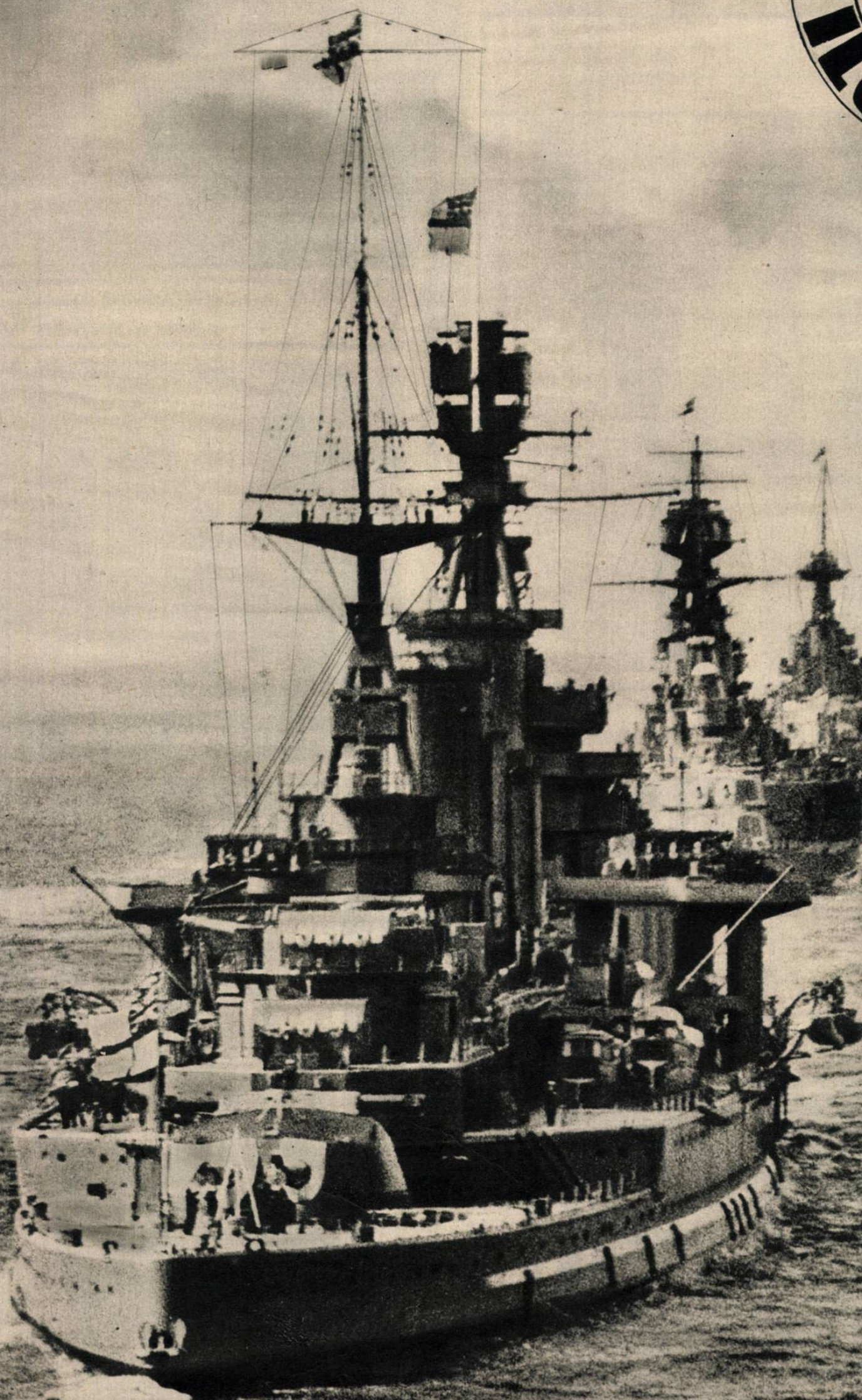
Abia acum, după terminarea ostilităților în Occident, au ieșit la iveală documentele sguuitoare ale marelui tragedii desfășurate acolo. Instantaneul nostru a fost luat în timpul tratativelor duse între reprezentanții armatei germane și comandantii ultimului fort al cetății Bellefort.



ANUL XIV No. 705

23 IULIE 1940

10 LEI



NAVE DE LUPTĂ IN LINIE

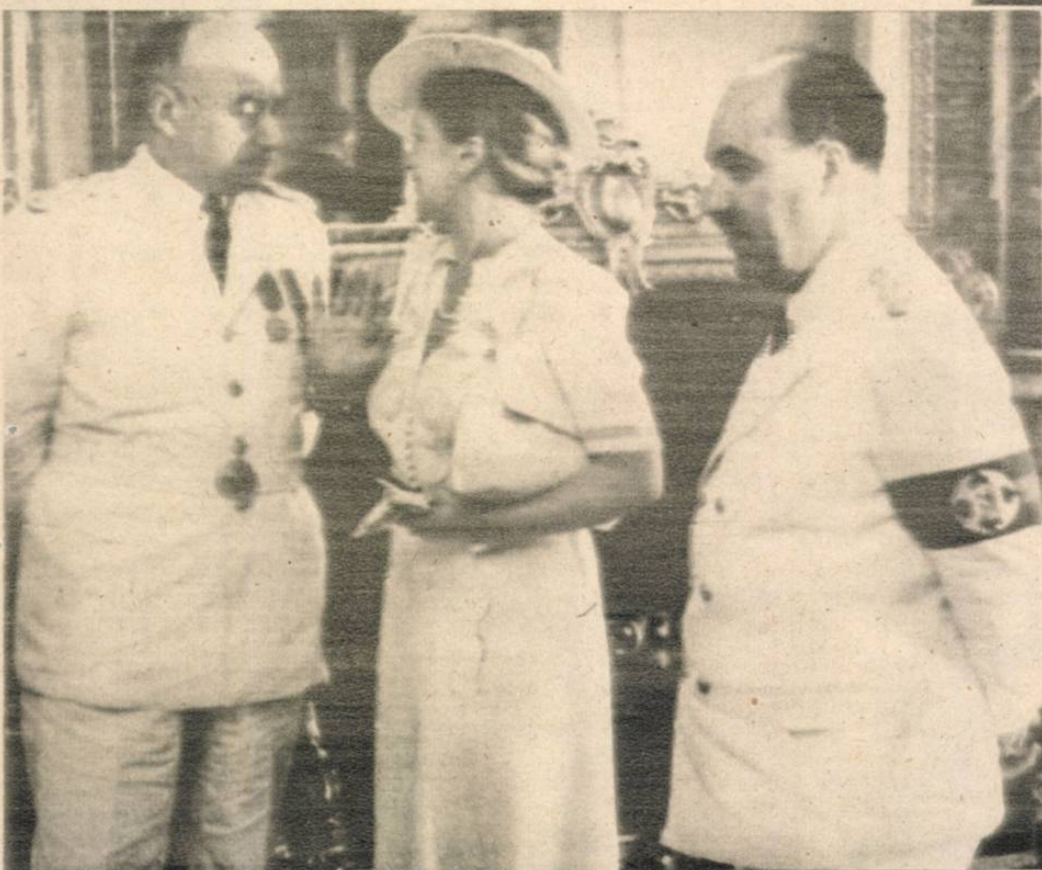
BIBLIOTECĂ UNIVERSITĂȚII "AL.I. CUȘA"
11 SEP 1980
P. 1040

RECEPȚIE LA MINISTERUL DE EXTERNE

Domnul prim-ministru Ing. Ion P. Gigurtu cu dl. dr. Wilhelm Fabricius, ministrul Reichului la București.



Dl. Mihail Manoilescu, ministrul afacerilor străine, cu dl. dr. Fabricius, ministrul Germaniei la București.



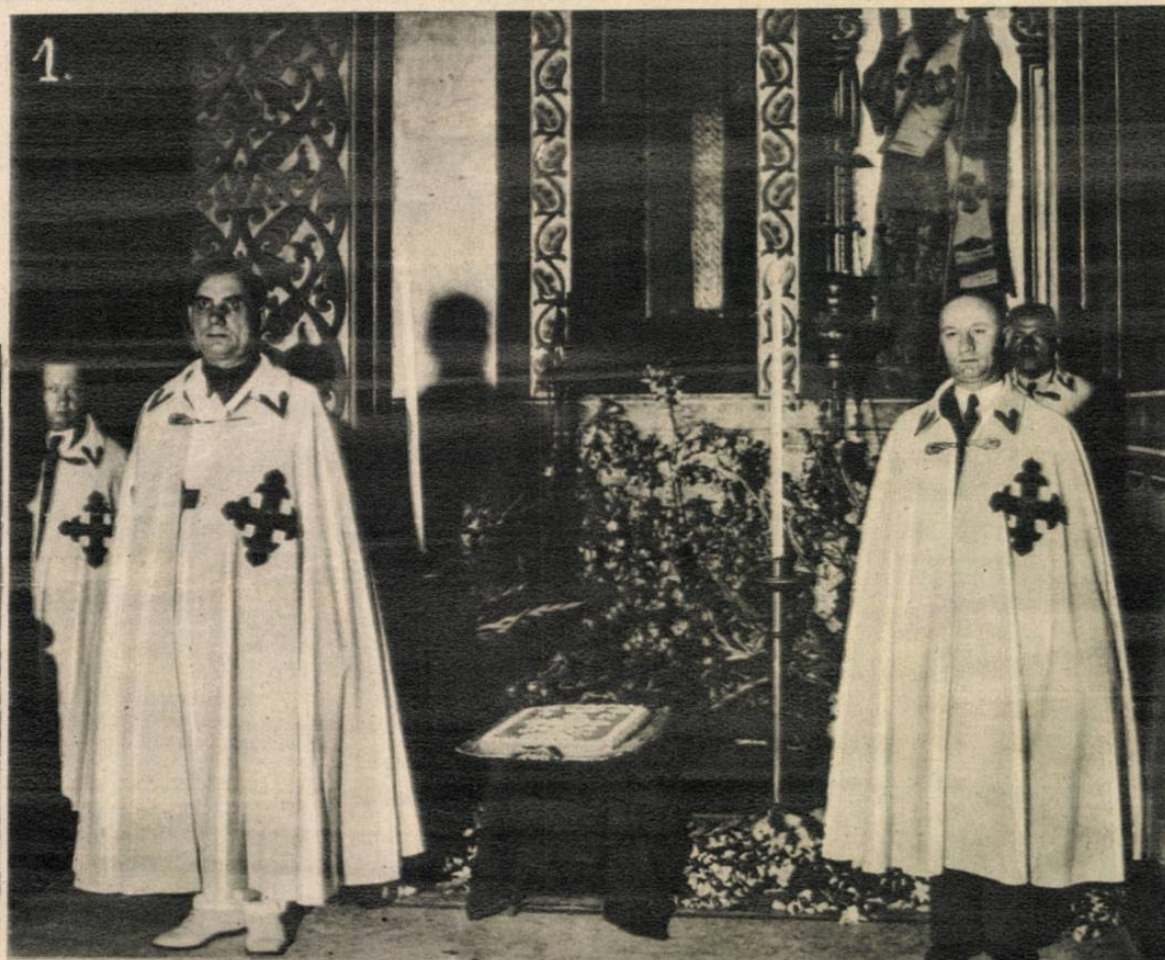
Dl. Ing. Ion P. Gigurtu, președintele consiliului de miniștri, d-na Edith von Coler și dl. Nichifor Crainic, ministrul propagandei naționale.



S'AU IMPLINIT 13 ANI DELA MOARTEA REGELUI FERDINAND I

1. Conform cu tradiția statornicită, Cavalerii Ordinului Mihai Viteazul străjuiesc la Curtea de Argeș mormântul marelui Rege.

2. O slujbă religioasă s'a oficiat la Curtea de Argeș întru pomenirea Regelui Ferdinand. Compania de onoare ascultând rugăciunea.



Vilegiatură IN București

IMPREJURĂRILE grele ale ceasului de față par să fi modificat programul estival al bucureștenilor. Nu s'a mai repetat ca în toți anii, la ivirea caniculei, exodul mulțimei bucureștene, spre țărmurile înșorite ale mării sau spre înălțimile răcoroase ale munților. A plecat desigur multă lume, dar foarte multă s'a resemnat să îndure vara bucureșteană, devenită parcă anume mai blândă. Destinul estival al bucureșteanului e același: să trăiască cu soarele arzător deasupra capului și cu asfaltul parcă de jăratec, dedesubt.

Pentru a smulge câteva ceasuri măcar acestei existențe toride, cetăținul caută un refugiu de răcoare în parcurile din jurul Capitalei, dar mai cu seamă la strandurile ivite ca o binefacere în marginile Capitalei.

Strandul nu este o moștenire lăsată de părinții noștri. Bucureștii cei vechi par să nu-i fi simțit nevoia, iar morayurile austere ale vremii nu i-ar fi îngăduit înfăptuirea. Oază de lumină, de aer și de apă, strandul înfățișează un surrogat convenabil, un fel de mare la îndemâna tuturor, o vilegiatură pentru buzunarele cele mai modeste. Bucureșteanul găsește astfel la o distanță doar de câteva minute o plajă mai mult sau mai puțin reușită, un confort mai mult sau mai puțin satisfăcător, dar în orice caz, o apă răcoroasă și un aer ceva mai pur decât cel comprimat între zidurile încinse ale orașului.

Inițiativa particulară la care mai târziu s'a adăugat inițiativa diverselor instituții publice, a creat numeroase

Afluență într'un bazin popular.



Naiade moderne.

A PĂ,
SOARE,
LUMINĂ



Plecarea într'un concurs de înot.

Judecând mai bine, strandul nu este decât ediția de vară a marilor băi populare, pe care administrația publică trebuie să le pună la îndemâna tuturor, ceea ce de altminteri s'a realizat în parte. Dacă privești forfota voioasă a strandurilor, în afară de peisagiul pitoresc ce-l oferă ochiului, nu te poți opri să gândești că miile de copii cari cresc acum sunt mai fericiți decât generațiile trecute, când vilegiatura era un apaj al copiilor bogați.

Fără îndoială că mai târziu, Capitala noastră va avea stranduri populare, în stare să primească mii de cetățeni, cărora municipalitatea le va ușura astfel viața lor de muncă. Ne amintim că la apariția celui dintâi strand, numai cu câțiva ani în urmă, o adevărată campanie a fost deslănțuită în numele moralei ultragiate și altor zeități sacre, dar cu timpul, până și cei mai înversunați vrăjmași ai strandului s'au îndreptat că nici un manual de morală nu poate întreține mai sănătos corpul omului, ca elementele cu adevărat divine: apa, soarele, lumina. A le interzice înseamnă a săvârși un atentat, a le înlesni înseamnă a face o operă de civilizație. De altminteri graba cu care mulțimea bucureșteană s'a familiarizat cu această desfătare sănătoasă, dovedește cât de mult corespunde unei adevărate nevoi populare.



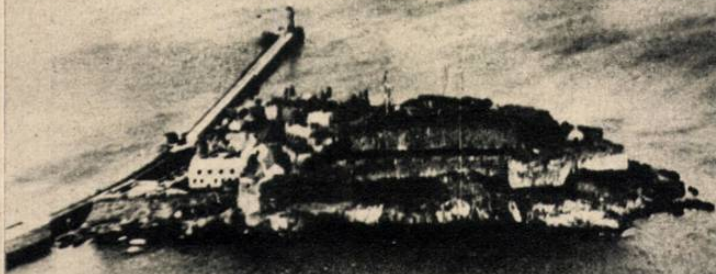
Jocă sub duș.



Paparade pe o plajă populară.

stranduri, foarte frecventate, dar rămâne ca în viitor numărul acestor stranduri, să fie mărit, spre a corespunde nevoilor din ce în ce mai mari ale mulțimii. Alături firesc împotriva caniculei, strandul face vara bucureșteană suportabilă. Tramvaiele și autobuzele duc un tineret voios spre hectarul de lumină și aer, unde pentru câteva ceasuri se poate căpăta iluzia fericită a vilegiaturii autentice.

1.



Atacul contra

În Marea Mediterană, forțele britanice se compun din următoarele elemente: 7 vase mari de război, din cele 13 de care dispune, actualmente Marea Britanie; 2 vase port-avion, 7 mari crucișătoare, 70 distrugătoare și un mare număr de alte unități de un tonaj mai mic, la care se adaugă cel puțin 15 submarine, deci mai mult de o treime din submarinele flotei engleze.

Misiunea cea mai grea a Italiei a fost îndeplinită. Italia a separat în două partea de est și partea de vest a Mediteranei, ceea ce înseamnă că parte din flota britanică care se află la est este izolată. Asta mai înseamnă că petrolul din Mossul nu va mai putea ajunge în Anglia, nici la flota engleză, care se găsește în partea de vest a Mediteranei și în Atlantic. Se mai poate spune, în definitiv, că Anglia nu mai poate face export nici spre Balcani, nici spre Orientul apropiat.

Italia a mai tăiat legătura dintre Anglia și coloniile sale, spre care ducea drumul cel mai scurt al Mediteranei. (*Giornale d'Italia*).

★

Vechea încredere în flota britanică a trecut în aceeași măsură și asupra armii aeriene. În ce privește armata de uscat, ea se întărește pe măsură ce parvin în Anglia furniturile de armament din America, și se poate spune depe acum că această armată este superioară numeric unei armate care încerca să debarce în Anglia. O bombardare în masă asupra orașelor engleze ar găsi imediat un răspuns analog, ca represalii, întrucât din aviația de bombardament se găsește o echipă specială, care nu va fi utilizată în lupta împotriva invaziei, ci va sta la dispoziția comandamentului, pentru măsuri represive.

Un fapt caracteristic este că guvernul a îngăduit presei să publice comunicatele comandamentelor dușmane. Se crede că războiul aerian al Germaniei ar avea caracterul unei lupte de istovire. Londra ar fi constrânsă printr-o asemenea acțiune, la o pace compromisă. (*National Zeitung, Basel*).

★

Se anunță că în Anglia se discută în mod foarte serios numirea generalului Ironside, ca șef suprem al războiului pe mare, în aer și pe uscat.

Se mai intenționează să i se atribue și anumite însărcinări politice, ceea ce ar face din el cel mai puternic om al Mării Britanii.

O asemenea propunere ar fi sprijinită de partidul laburist. (*Cöteborg Morgensposten, Stockholm*).

UNDEVA ÎN ANGLIA

În așteptarea atacului forțelor germane, armata Mării Britanii se pregătește. Pretutindeni în țară domnește o intensă activitate. Bateriile de coastă, faimoasele tunuri grele, care vor avea să-și spuie cuvântul în această fază a războiului, sunt puse în bătaie. Se așteaptă numai comanda: foc!

2.



3.



1. INSULA GUERNESEY

Forțele germane au ocupat, dupăcum s'a anunțat, insulele Guernsey și Jersey din Canalul Mânecii. Amiralitatea britanică este de părere că poziția strategică a insulelor nu este mare. În schimb, comandamentul german socotește că aceste insule constituie o puternică bază de atac împotriva Mării Britanii.

2. LA FRONTIERA SPANIOLĂ

Podul internațional dela Irun, care a fost baricadat dela începutul războiului din Occident, a fost redat din nou circulației. Trupele germane au înaintat până în acest punct și în colaborare cu soldații spanioli, au restabilit legătura dintre Franța și Spania.

3. VÂNĂTORII DE TANCURI

Trupele germane care au ocupat capul de pod dela Irun au fost din trupa specială a vânătorilor de tancuri. După cum se vede, ei au o uniformă specială neagră, și poartă pe cap berete.

